

นิตยสารคำทอลิกรายเดือน

จุดมตาบต๋

สิงหาคม 2019

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**“แม้ว่าทุกวันนี้ เราพบเจอการประจัญล่อลวง แต่พี่ระลึกเสมอว่า
ที่ใดมีความลำบากจากไม้กางเขน ที่นั่นมีความหวังให้เราเสมอ”**

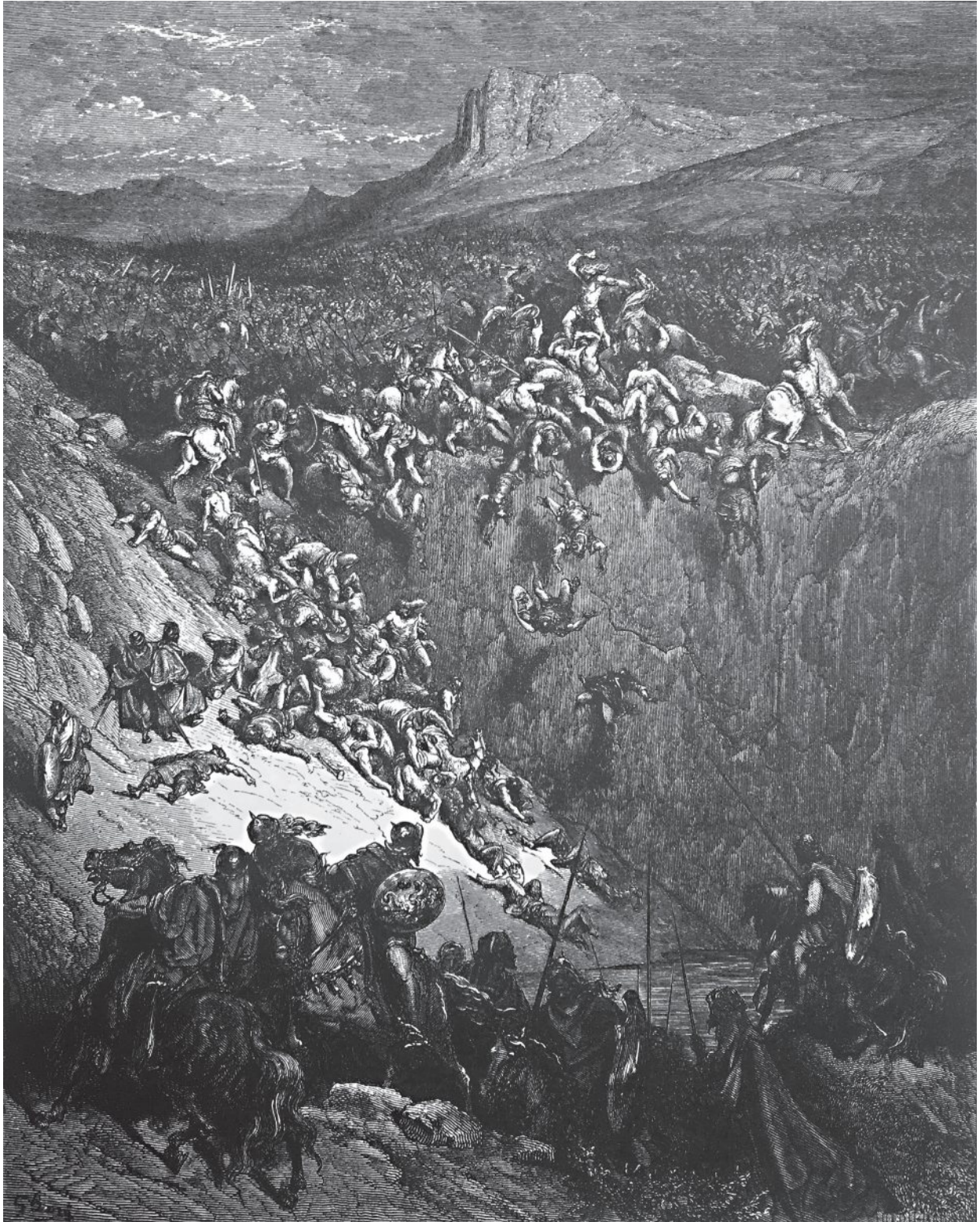
ข้อคิด จากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2019 สิงหาคม**

**เพื่อให้ครอบครัว โดยอาศัยชีวิตการภาวนาและความรัก จะได้เป็น
“โรงเรียนแห่งการเจริญเติบโตเป็นมนุษย์ที่แท้จริง” อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น**

ชุมชนไทย

พระคัมภีร์ 2019

แซมสัน รบชนะคนฟีลิสเตียที่เลอ

(วอ 15:7-19)

แซมสันกระหายน้ำมาก จึงร้องทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์ประทานชัยชนะใหญ่หลวงอาศัยผู้รับใช้ผู้หนึ่งของพระองค์ บัดนี้ ข้าพเจ้าจะต้องตายเพราะความกระหายและตกอยู่ในมือของชาวฟีลิสเตียที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตหรือ” (วอ 15:18) พระเจ้าจึงทรงเปิดช่องแอ่งหินที่เลอ และมีน้ำออกมาจากแอ่งนั้นทันที แซมสันก็ได้ดื่มน้ำแล้วก็กลับมีกำลังวังชาสดชื่น และจิตวิญญาณของเขาก็ฟื้นขึ้นอีก

แซมสันเริ่มต้นรบกับชาวฟีลิสเตียศัตรูของชาวอิสราเอลด้วยเรื่องส่วนตัว และกลับลูกหลานนำปัญหามาให้แก่ชาวอิสราเอลพี่น้องร่วมเผ่าของตน จนในที่สุดการต่อสู้ของท่านมีใช้เพื่อตนเองอีกต่อไป แต่เป็นการช่วยกู้ชนชาติอิสราเอล จากเงื้อมมือของชาวฟีลิสเตียในแผ่นดินคักดีลีสท์

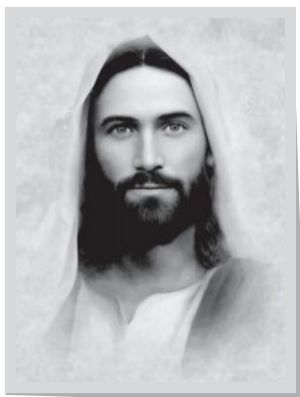
เพื่อเห็นแก่พี่น้อง และรู้ว่าตนเองมีดีพอจะรับผิดชอบต่อสู้กับคนฟีลิสเตียเพียงลำพังได้ แซมสันจึงยอมให้ชาวยูดาห์มัดตัวเขาด้วยเชือกและนำไปส่งแก่ทหารชาวฟีลิสเตียที่รื้อรับตัวมาลงโทษ แต่แล้วแซมสันเพียงลำพังกลับกระชากเชือกที่มัดเขาและท่านคิดว่ากระดุกขากรรไกรลาสดๆ อันหนึ่งที่ตกอยู่แถวนั้นนำมาฟาดฟันคนฟีลิสเตียจนบาดเจ็บล้มตาย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลให้แซมสันมีพลังกำลังมากขึ้น... **“พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบันดาลให้แซมสันมีกำลัง เขาดึงเชือกที่มัดแขนจนขาด เหมือนกับว่าเป็นเชือกป่านที่ไหม้ไฟ และเชือกที่มัดเขาก็หลุดจากมือ” (วอ 15:14)**

...พระเจ้าข้า บางครั้งชีวิตของลูกก็พบเรื่องราวเดือดร้อน เป็นเรื่องราวที่พระองค์นำลูกเข้าไปเพื่อรับใช้พระองค์และเพื่อนพี่น้อง ลูกไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน คล้ายๆ กับแซมสันที่เขาหยิบกระดุกขากรรไกรลาที่ตกอยู่แถวนั้นขึ้นมาเป็นอาวุธ... และเพราะพระจิตของพระองค์สถิตในตัวลูก การรับใช้พระองค์จึงสำเร็จลงได้ท่ามกลางความเดือดร้อน ขอสรรเสริญและขอขอบพระคุณพระองค์สำหรับการต่อสู้ชีวิตในครั้งนั้น **อ**

ปกหน้า

ภาพแม่พระลาวาง ของคริสตชนชาวเวียดนาม เครื่องหมาย
อัศจรรย์พระมารดาแห่งลาวางของชาวเวียดนามนั้น เป็นกำลังใจไม่
เพียงแต่ชาวเวียดนามเท่านั้นแต่กับทุกคนที่ได้รับรู้ ได้ยินได้ฟังและ
ได้เพ่งมองดูรูปปั้นงดงามของพระมารดาแห่งลาวางด้วยเช่นกัน
แม่พระแห่งลาวาง เป็นสักการสถานแห่งชาติที่สำคัญของเวียดนาม
อยู่ใกล้เมืองเว้ เมืองหลวงเก่าของเวียดนาม ระหว่างการเบียดเบียน
ศาสนา (ค.ศ. 1798-1801) ผู้คนจำนวนมากหนีภัย ไปหลบซ่อนในป่า
ใกล้เมืองกวางตรี (Quang Tri) พวกเขาทิ้งหิวและเจ็บป่วย จนวันหนึ่ง
พวกเขารวมตัวกันสวดภาวนา และแม่พระได้ประจักษ์มาพร้อมกับ
สัญญาว่า จะสดับฟังคำภาวนาของทุกคนที่อยู่ที่นี่ พระนางมารีย์
ประจักษ์มาหลายครั้ง หลังการเบียดเบียน ในปี 1802 คริสตังที่หลบหนี
เข้าป่าได้กลับไปยังหมู่บ้านของตน และในปี 1820 มีการสร้างวัดน้อยขึ้น
ในบริเวณที่แม่พระประจักษ์ ในโอกาสที่คริสตศาสนาเข้ามาในประเทศไทย
เวียดนามครบ 300 ปี (1959) มีการประกาศให้วัดน้อยหลังนี้เป็น
สักการสถานแห่งชาติ คริสตชนชาวเวียดนาม ทั้งในประเทศและที่อพยพ
ไปอาศัยยังต่างประเทศ ศรัทธาในพระมารดาแห่งลาวางอย่างมาก

ปกหน้าใน

ภาพวาดพระพักตร์พระเยซูเจ้าตามจินตนาการของศิลปิน
ไม่ทราบชื่อผู้วาด เป็นภาพที่แบ่งปันกันในสื่อทางอินเทอร์เน็ต อย่างไร
ก็ดี อุดมศานต์ยังนึกถึงข้อความเชื่อของคริสตชนคาทอลิกที่ว่า...
พระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรแต่องค์เดียวของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า ทรงบังเกิดจาก
พระนางมารีย์ ทรงรับทรมานสมัยปอน ทิอัส ปิลาต ทรงสิ้นพระชนม์และ
ทรงถูกฝังไว้ เสด็จสู่แดนมรณะ วันที่สามทรงกลับคืนพระชนม์ชีพจาก
บรรดาผู้ตาย... ฯลฯ การเพ่งมองดูพระพักตร์ของพระเยซูเจ้า ที่ศิลปิน
พยายามสื่อถึงความเป็นมนุษย์แต่แท้ที่ทรงเป็นพระเจ้าแท้ที่เสด็จลงมา
รับสภาพมนุษย์ เหมือนเรายกเว้นบาป ก่อเกิดความพิศวงในความรัก
ของพระเจ้าและก่อให้เกิดกำลังใจ แรงบันดาลใจได้ให้เราเข้าหาพระองค์
เพื่อรักและฟังพาพระองค์ได้ การมองดูรูปภาพศิลปะเกี่ยวกับพระเจ้าจึง
เป็นการภาวนารูปแบบหนึ่งด้วย

สตรี ...ผู้พิทักษ์ความหวัง

คนนิรนามท่านหนึ่งที่มักฝากหนังสือดีๆ มาให้เสมอ เธอมาพร้อมกับหนังสือ 2 เล่ม หนึ่งในนั้นผมกำลังหาอยู่พอดี โจทย์ที่ดูเหมือนง่ายในเบื้องต้น แต่พอวันเวลาผ่านไป บวกกับการผลัดวันประกันวัน (ไม่เอาผลัดวันประกันพรุ่ง เอาเป็นวันต่อวันนี้แหละ...ฮา) โจทย์ที่ว่าคือการเขียนสารแสดงความยินดีโอกาสที่กลุ่มสตรีคาทอลิกไทย เดินทางมาถึงวาระปีที่ 50 และหนังสือที่ว่านี้ก็คือ “Women in the Bible: Miracle Births, Heroic Deeds, Bloodlust and Jealousy” (สตรีในหนังสือพระคัมภีร์: กำเนิดอันมหัศจรรย์, ปรากฏการณ์งามสง่า, นางผู้เลือดเย็นและปมชีวิตริษยา) เรียบเรียงโดย John Baldock ก่อนอื่นหมด ผมขอขอบคุณหนังสือ

ในบรรดาสตรีที่เดินวนเวียนอยู่ในโลกของพระคัมภีร์ จะทั้งจากพันธสัญญา เป็นตัวละครทั้งเอก ทั้งรอง ทั้งอยู่ในมุมมองแบบตัวร้ายก็ว่าได้ ล้วนแล้วแต่หนีไม่พ้น รัก โลภ โกรธ หลง ผิด ชอบ ชั่ว ดี พลิกผันไปตามการล่อลวงหรือปวงของปีศาจ บางคนมาเพื่อจากไป บางคนมาเพื่อให้เราจดจำ แต่ก็ทรงพลังมาก เมื่อมีสตรีนางหนึ่งชื่อ “มารีอา” เธอมาพร้อมกับความเรียบง่ายแต่ยิ่งใหญ่ เงียบเฉย แต่ก่อตั้งด้วยกิจการ ฉายแววมหาแรงตั้งแต่มีเสียงเรียกให้รับหน้าที่สุดยิ่งใหญ่ มารดาผู้ผู้คุ้มครอง พระเมสสิยาห์ ที่ทุกคนรอคอย “ได้เลย ฉันทันทีคือผู้รับใช้” อะไรทำให้สตรีตัวเล็ก ๆ ้วยรุ่มอ่อนน้อม ขานรับอย่างไม่มีเงื่อนไข ถ้าไม่ใช่ความกล้าหาญที่ซุกซ่อนอยู่ในสตรีทุกคน เพียงแต่รอวันนั้นเท่านั้นเอง วันที่ต้องตัดสินใจ

ในสมณลิขิตเตือนใจเล่มล่าสุดของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พระคริสตเจ้าทรงพระชนม์ (Christus Vivit) ได้พูดถึงพระนางมารีอา ไว้ได้น่าจับใจมาก ในข้อที่ใช้ชื่อว่า “พระนางมารีย์ หญิงสาวแห่งนาซาเร็ธ...โดยปราศจากข้อกังขาและความเข้าใจผิด ๆ “พระนางมารีย์ได้ร่วมในพระธรรมานของพระบุตร พระนางให้กำลังใจพระองค์ด้วยสายพระเนตร และปกป้องพระองค์ด้วยดวงหทัยของพระนาง พระนางร่วมแบ่งปันพระธรรมานของพระองค์ แต่มิได้จมอยู่ในความทุกข์โศก พระนางเป็นสตรีที่กล้าหาญที่กล่าวคำว่า “ใช่” ผู้เป็นกำลังใจและร่วมเป็นหนึ่งเดียว ช่วยเหลือปกป้อง และโอบรับไว้ พระนางคือผู้พิทักษ์แห่งความหวัง...จากพระนางมารีย์ เราเรียนรู้วิธีการกล่าวตอบ “ใช่” ด้วยความอดทนที่ยืนหยัดและความคิดสร้างสรรค์ของผู้ที่ไม่ย่อท้อ และพร้อมที่จะเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง...”

เดือนสิงหาคม มาพร้อมกับวันแม่ของพสกนิกรชาวไทย ในส่วนของคาทอลิกเองก็มีวันสมโภชสำคัญคือ พระนางมารีย์ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ ซึ่งถือว่าพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยได้ฝากไว้ในความดูแลของพระนางด้วย นอกจากนี้ศาสนนิเวศอัสสัมชัญ หลังปัจจุบันยังถึงครา ครบ 100 ปี ในชื่องาน “100 ปีสิริสวัสดิ์ วัดอัสสัมชัญ” วัดแม่ของคาทอลิกไทย แถมยังเป็นวัดคาทอลิกที่สวยงาม อยู่คู่ถนนเจริญกรุงและสังคมไทยมาเนิ่นนาน จึงขอเชิญชวนให้เรา่วมโมทนาคุณพระสำหรับการดูแลคุ้มครองพระศาสนจักรไทยของพระนางมารีอาเสมอมา และเสมอไป

สตรี กำเนิดอันมหัศจรรย์ ปรากฏการณ์งามสง่า หรือนางผู้เลือดเย็นและอุดมไปด้วยปมริษยาสุดที่คนเหล่านั้นจะใช้พลังเยี่ยงไร พระนางมารีย์เป็นสตรีผู้นำเพื่อบอกว่า เราจะเดินเคียงไปกับบุตร และร่วมพิทักษ์ความหวังให้กับโลก ตราบใดที่ยังมีหนทาง ทุกก้าวนั้นคือความร่วมมือร่วมใจ เชิญร่วมไปกับอุดมการณ์รายเดือนฉบับนี้กันเลยครับ

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน
เดือนสิงหาคม

10

วันที่ 10 สิงหาคม
ฉลองนักบุญลอเรนซ์ ศาสนนาม
บิชอปเทียนชัย สมานจิต

12

วันที่ 12 สิงหาคม
วันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

4

วันที่ 4 สิงหาคม
วันสื่อมวลชนสากล

สามเณราลัยแสวงธรรม ขอเชิญร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณสมโภชพระนามมารีย์
รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์พร้อมกับมีพิธีบวชสังฆานุกร พิธีแต่งตั้งผู้ช่วยพิธีกรรม และ
พิธีแต่งตั้งผู้อ่านพระคัมภีร์ โดยบิชอปฟิลิป บรรจง ไชยรา วันเสาร์ที่ 17 สิงหาคม
2019 เวลา 10.00 น. ที่อาคารมรดกพระผู้ไถ่ สามเณราลัยแสวงธรรม อ.สามพราน
จ.นครปฐม และขอเชิญร่วมงานชุมนุมคนแพร่ธรรม “ศิษย์พระคริสต์ ศิษย์ธรรมทูต”
โอกาสฉลอง 350 ปี มิสซังสยาม ค.ศ. 1669-2019 ตั้งแต่เวลา 13.30-16.00 น.
ที่หอประชุมลูกซี มุนดี วิทยาลัยแสวงธรรม สามพราน

17

วันที่ 17 สิงหาคม

ชมรมนักธุรกิจคาทอลิกกรุงเทพฯ (CYES) ขอเชิญร่วมงาน CYES Smart Exchange
วันอาทิตย์ 18 สิงหาคม 2019 เวลา 13.00-17.00 น. ที่บ้านเซเวียร์ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ
หัวข้อ “Gen C : Jesus 4.0” เอกสารที่เกี่ยวข้องสมณลิขิต Christus Vivit วิทยากร
บาทหลวงยอแซฟ ภฤศ ทิพย์ทอง, C.Ss.R. อธิการบ้านเนรใหญ่ คณะพระมหาไถ่ และ
ผู้แปลสมณลิขิตฉบับภาษาไทย คุณเทเรซา อภิญา หิรัญญะเวช ตัวแทนเยาวชนไทย
ร่วมประชุม Pre-Synod 2018 คุณโทมัส อโควินัส ธนภัทร แสงวงศ์ ตัวแทนเยาวชนไทย
ร่วมประชุม Post-Synod 2019

18

วันที่ 18 สิงหาคม

18-21

วันที่ 18-21 สิงหาคม

สัมมนาสภาการศึกษาคาทอลิก
แห่งประเทศไทย ที่โรงแรมเอเชีย
พญา จ.ชลบุรี

24

วันที่ 24 สิงหาคม

สมาคมสตรีไทยคาทอลิก ขอเชิญร่วมงานฉลองครบ 50 ปี
สมาคมสตรีไทยคาทอลิก “50 ปี ภารกิจแห่งรัก” วันเสาร์ที่ 24
สิงหาคม 2019 ที่วัดแม่พระฟาติมา ดินแดง กรุงเทพฯ
เวลา 09.00 น. ลงทะเบียนร่วมงาน ลงทะเบียน workshop
เวลา 10.00 น. พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 12.00 น.
รับประทานอาหารกลางวัน เวลา 13.00 น. ชมนิทรรศการดูแล
รักษาสิ่งแวดล้อม workshop รักษาสิ่งแวดล้อมของพระเป็นเจ้าของ
ทำกระเป๋าย่างจากเสื่อเก่า สร้างสรรค์ภาชนะจากใบตอง เพราะรักโลก จึงรักผีโลก :
กรุณานำช้อน ส้อม แก้วน้ำ สำหรับใช้ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน มาด้วย

25

วันที่ 25 สิงหาคม
ฉลองนักบุญหลุยส์
ศาสนนามอาร์ชบิชอป
จำเนียร สันติสุขนิรันดร์

31

วันที่ 31 สิงหาคม

ฉลองครบ 50 ปี คณะธิดาเมตตาธรรม ที่เข้ามาทำงานใน
ประเทศไทย ที่บ้านน้อยสามเหลี่ยม จ.ขอนแก่น พิธีบูชา
ขอบพระคุณ ที่วัดแม่พระปฏิสนธิ์นรมล บ้านน้อยสามเหลี่ยม
จ.ขอนแก่น วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2019 เวลา 10.00 น. โดย
บิชอปยอแซฟ ลือชัย ราชวัตรวิชัย เป็นประธาน

คณะพระมหาไถ่ ขอเชิญร่วมฉลองโอกาสพิเศษ 60 ปี
สามเณราลัยพระมารดานิจาญเคราะห์ และร่วมฉลอง 60 ปี แห่งพระพรชีวิตสมชัย
บิชอปลอเรนซ์ เทียนชัย สมานจิต พิธีบูชาขอบพระคุณโดยบิชอปซิลวิโอ สิริพงษ์ จารีศร์
เป็นประธาน วันเสาร์ที่ 31 สิงหาคม 2019 เวลา 10.00 น. ที่บ้านเนรพระมารดา
นิจาญเคราะห์ ศรีราชา

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
บิชอปประธาน ครีตารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

บิชอปลือชัย ชาติวิสัย
ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วีชรี กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

wean

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 สมณสาส์นสารสังคัม สันตะสำนัก
สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วันเลื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 53
“เราต่างเป็นเสมือนอวัยวะของกันและกัน”
(อพ 4:25)
จากชุมชนเครือข่ายสังคมสู่ชุมชนมนุษย์

ชีวิตคริสตชน

- 32 ข้างธรรมาสัน
33 กว่าจะเป็นนักบุญ
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
38 บันทึกธรรมทูต
41 บทความเตือนใจตนเอง
สถานีรถไฟ “เซนต์หลุยส์”
44 บัญญัติศัพท์
45 ท่วงทำนองแห่งรัก
46 พระพรที่ล้ำค่า ‘วันเวลา’
48 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
ได้ตามโค้งตะวัน
53 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
56 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อ
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมส์โมสร

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
76 บทความ
78 จดหมายจากผู้อ่าน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างบาทหลวง
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

ศาสนวันสื่อมวลชนสากล

คุณพ่อฤศ ทิพย์ทอง, C.Ss.R. ถอดความ

สมณสภาสื่อสารสังคม สันตะสำนัก ศาสนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 53 “เราต่างเป็นเสมือน อวัยวะของกันและกัน” (อฟ 4:25)

จากชุมชนเครือข่ายสังคมสู่ชุมชนมนุษย์

บรรดาพี่น้องชาย-หญิงที่รัก

ตั้งแต่แรกเริ่มที่อินเทอร์เน็ตได้เป็นที่แพร่หลายใช้งานทั่วไป พระศาสนจักรได้เล็งหาวิถีทางที่จะส่งเสริมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยให้เกิดการพบกันระหว่างผู้คนและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้อย่างเสมอมา พร้อมกับศาสนวันสื่อมวลชนสากลฉบับนี้ พ่อขอเชิญชวนพวกคุณให้ได้ทบทวนดูอีกครั้งบนพื้นฐานและความสำคัญของการอยู่ร่วมกันของพวกเรา และการค้นพบใหม่ในความท้าทายที่มากมายของสถานการณ์สื่อมวลชนในปัจจุบัน โดยความต้องการของมนุษย์ซึ่งไม่ต้องการที่จะถูกแยกตัวออกไปและอยู่เพียงลำพัง

คำอุปมาของเครือข่ายและชุมชน

ภาพรวมของสื่อในทุกวันนี้ได้แผ่ขยายไปทั่วจนไม่สามารถแยกออกจากสภาพแวดล้อม

ของชีวิตประจำวันได้ (อินเทอร์เน็ต) เน้นกลายเป็นสิ่งสำคัญในช่วงเวลาปัจจุบันของเรา ทั้งเป็นแหล่งความรู้และความสัมพันธ์ที่ไม่มีใครสามารถคาดคิดไปถึงได้ อย่างไรก็ตามในแง่ของเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งยวดได้นำมาใช้ในกระบวนการผลิต การจัดจำหน่าย และการใช้เนื้อหา มีผู้เชี่ยวชาญหลายคนยังเน้นถึงความเสี่ยงที่อาจจะคุกคามถึงจุดประสงค์ในการค้นหาและแบ่งปันสำหรับข้อมูลที่แท้จริงในระดับทั่วโลก ถ้าหากอินเทอร์เน็ตแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ไม่ธรรมดาในการเข้าถึงความรู้ นั่นคือความจริงที่ว่าได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นหนึ่งในพื้นที่ส่วนใหญ่ที่เปิดเผยต่อข้อมูลที่ผิดๆ การบิดเบือนข้อเท็จจริงของมโนธรรม และการกำหนดเป้าหมายของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งมักนำไปใช้ในการทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

เราจำเป็นต้องรับรู้ว่าคุณค่าของสื่อโซเชียลมีเดียออนไลน์ช่วยให้เราเชื่อมต่อ ค้นหา และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ดีขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่ง มันได้เข้ามาควบคุมจัดการข้อมูลส่วนบุคคลโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้เปรียบทางการเมืองหรือทางเศรษฐกิจ โดยปราศจากความเคารพในตัวบุคคลและสิทธิเสรีภาพของผู้คน โดยสถิติแสดงให้เห็นว่าในกลุ่มเยาวชนหนุ่มสาวหนึ่งในสี่นั้นได้มีส่วนร่วมในพฤติกรรมการกลั่นแกล้งกันในโลกออนไลน์

ในสถานการณ์ที่ซับซ้อนนี้ ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ในการไตร่ตรองอีกครั้งเกี่ยวกับคำอุปมาของคำว่าเน็ตหรือเครือข่าย ซึ่งเป็นพื้นฐานของอินเทอร์เน็ตที่จะเริ่มต้นด้วยการค้นพบศักยภาพทางด้านบวกของอินเทอร์เน็ตนั้น ภาพลักษณ์ของเน็ตหรือเครือข่ายเชื้อเชิญให้เราไตร่ตรองถึงความหลายหลากของเส้นและจุดตัดทับกันมากมายที่ทำให้เกิดเสถียรภาพมั่นคงในกรณีที่ไม่มีความสมดุล โครงสร้างของลำดับชั้น รูปแบบขององค์กรในแนวตั้ง เครือข่ายหรือโครงข่ายนี้ทำงานได้เพราะองค์ประกอบทั้งหมดนั้นมีความรับผิดชอบร่วมกัน

จากมุมมองทางด้านมานุษยวิทยา คำอุปมาของเน็ตหรือเครือข่ายให้ระลึกถึงภาพลักษณ์ที่มีความหมายอีกด้านหนึ่งก็คือชุมชน เป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็งกว่าถ้าหากชุมชนนั้นมีความเหนียวแน่นและร่วมสนับสนุนกัน ถ้าหากชุมชนนั้นมีชีวิตชีวาด้วยความรู้สึกของความหวังใจและมุ่งดำเนินไปตามเป้าหมายร่วมกัน นั่นคือชุมชนที่เป็นเครือข่ายของ

ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันที่ต้องอาศัยการรับฟังและการเสวนาร่วมกันโดยยึดตามการใช้วิธีการสื่อสารอย่างมีความรับผิดชอบ

ทุกคนสามารถเห็นว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน ชุมชนเครือข่ายสังคมไม่ได้มีความหมายเหมือนกันกับชุมชนอย่างที่เกิดมาได้เอง ในกรณีที่ดีที่สุดชุมชนเสมือนจริงเหล่านี้ สามารถแสดงให้เห็นถึงการทำงานร่วมกันและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ แต่บ่อยครั้งที่บรรดาชุมชนเหล่านี้เป็นเพียงกลุ่มของบุคคลส่วนตัวที่รู้จักซึ่งกันและกันผ่านทางผลประโยชน์ที่มีร่วมกันหรือความสนใจเหมือนกันที่มีคุณลักษณะของข้อตกลงที่ดูจะเปราะบาง มากไปกว่านั้นในเอกลักษณ์ของเครือข่ายสังคมบ่อยครั้งที่จะมาจากการไม่เห็นด้วยกับคนอื่น บุคคลที่อยู่นอกกลุ่ม เราไปกำหนดตัวเองโดยเริ่มต้นด้วยสิ่งที่แบ่งแยกเรามากกว่ากับสิ่งที่รวมเราเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดความสงสัยและระบายนามณ์ความมื่อคติในทุกเรื่อง (ชาติพันธุ์ เพศสภาพ ศาสนาและเรื่องอื่นๆ) แนวโน้มเช่นนี้ได้สนับสนุนกลุ่มที่ตัดความแตกต่างหลากหลายแปลกแยกออกไป แม้ในบรรยากาศทางสื่อดิจิทัลจะช่วยสนับสนุนในความเป็นปัจเจกชน ที่บางครั้งก็กลายเป็นการปลุกปั่นเสริมสร้างความเกลียดชังกัน ในวิถีทางนี้สิ่งที่ควรเป็นหน้าตาให้กับโลกได้กลับกลายเป็นการสร้างภาพเพื่อแสดงให้เห็นถึงการหลงตัวเอง

เครือข่าย(อินเทอร์เน็ต)เน็ตคือโอกาสในการส่งเสริมการพบกันกับผู้อื่น แต่ก็ยังสามารถเพิ่มทวีการแยกตัวเราเองออกจาก

ผู้อื่นได้ด้วยเช่นกัน เหมือนดั่งโยแมงมุมที่สามารถทำให้เราติดกับดักได้ เยาวชนหนุ่มสาวเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ที่เปิดช่องทางของตนเองไปกับภาพลวงตาที่เครือข่ายสังคมสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับพวกเขาในระดับของความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้ได้อย่างสมบูรณ์ แต่ก็ยังมีปรากฏการณ์ที่เป็นอันตรายของเยาวชนหนุ่มสาวที่ได้กลายเป็น “การปลีกตัวออกจากสังคม” ทำให้มีความเสี่ยงที่จะแยกตัวเองออกจากสังคมไปอย่างสมบูรณ์ โดยสถานการณ์ที่น่าเศร้าใจนี้เผยให้เห็นถึงความแตกแยกอย่างรุนแรงในโครงสร้างด้านความสัมพันธ์ของสังคม ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราไม่สามารถจะเพิกเฉยได้

ความเป็นจริงที่หลากหลายและเป็นอันตรายเช่นนี้ทำให้เกิดคำถามที่หลากหลายทางด้านจริยธรรม สังคม กฎหมาย การเมือง เศรษฐกิจ และยังเป็นสิ่งท้าทายพระศาสนจักรด้วยเช่นกัน ในขณะที่บรรดาคณะรัฐบาล ผู้ปกครองต่างแสวงหาวิธีการทางกฎหมายเพื่อควบคุมวิสัยทัศน์ที่เป็นแบบฉบับของเครือข่ายเสรี เปิดกว้าง และปลอดภัย ที่พวกเราทุกคนก็มีโอกาส ความเป็นไปได้และมีความรับผิดชอบในการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ของเครือข่ายสังคมในทางบวกให้ได้

จะเห็นได้ชัดว่าเครือข่ายสังคมนี้ไม่เพียงพอที่จะเชื่อมต่อกันที่ทวีคูณยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มความเข้าใจซึ่งกันและกัน ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วเราจะสามารถค้นหาเอกลักษณ์ของชุมชนที่แท้จริงของเราได้อย่างไร โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบ

ชอบที่เรามีต่อกันและกันในเครือข่ายออนไลน์ด้วยได้อย่างไร

เราต่างเป็นเสมือนอวัยวะของกันและกัน

คำตอบที่สามารถเป็นไปได้นั้นมาจากคำอุปมาอย่างสามซึ่งก็คือ ร่างกายและอวัยวะ ซึ่งนักบุญเปาโลได้ใช้ในการอธิบายถึงความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในระหว่างมนุษย์ โดยขึ้นอยู่กับระบบอวัยวะต่างๆ ที่ทำให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน “ดังนั้น ท่านจงเลิกพูดเท็จ พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า แต่ละคนจงพูดความจริงแก่พี่น้องของตนเพราะเราต่างเป็นเสมือนอวัยวะของกันและกัน” (อฟ 4:25) การเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของกันและกันคือแรงจูงใจที่ลึกซึ้ง โดยที่นักบุญเปาโลอัครสาวกได้เชื้อเชิญเราให้ขจัดการพูดเท็จและให้พูดแต่ความจริง เป็นหน้าที่ในการปกป้องความจริงเกิดขึ้นจากความต้องการโดยไม่ได้ปฏิเสธความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของการมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน เพราะความจริงถูกเปิดเผยในการมีส่วนร่วมหนึ่งเดียวกัน แต่ในทางกลับกันการโกหกนั้นเป็นการปฏิเสธความเห็นแก่ตัวที่จะยอมรับว่าเราเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายเดียวกัน

คำอุปมาเรื่องร่างกายและอวัยวะส่วนต่างๆ นำเราไปสู่การไตร่ตรองถึงเอกลักษณ์ของพวกเรา ซึ่งขึ้นอยู่กับความเป็นหนึ่งเดียวกันและใน “ความแตกต่างกัน” สำหรับคริสตชนแล้วเราต่างเห็นตัวเราแต่ละคนในอวัยวะส่วนต่างๆ ในร่างกายเดียวกัน โดยที่พระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะ สิ่งนี้ช่วยให้เราไม่ได้มองไปว่า

แต่แต่ละคนมีความเป็นไปได้ที่จะมาแข่งขันกัน แต่คิดพิจารณาได้ว่าแม้ว่าศัตรูของเราก็เป็นบุคคลหนึ่งเหมือนกัน เราไม่ต้องการเป็นปฏิปักษ์ต่อกันเพื่อสร้างข้อจำกัดตัวเราเองอีกต่อไป เพราะการเพ่งมองที่ครอบครัวที่เราเรียนรู้ทั้งหมดจากพระคริสตเจ้านี้ ทำให้เราค้นพบความแตกต่างในรูปแบบใหม่ในฐานะส่วนร่วมหนึ่งเดียวกันและเงื่อนไขของความสัมพันธ์และความใกล้ชิดต่อกัน

ความสามารถในการทำความเข้าใจและการสื่อสารในท่ามกลางมวลมนุษยชนนั้นขึ้นอยู่กับ การมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกันของความรักในท่ามกลางบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้ามิได้ทรงอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่ทรงอยู่ในการมีส่วนร่วมด้วยกัน พระองค์คือความรัก และดังนั้นพระองค์มีการสื่อสารเนื่องจากความรักเป็นการสื่อสารกัน อยู่เสมอ แน่นนอนโดยการสื่อสารด้วยพระองค์เอง เพื่อที่จะได้พบเจอกับผู้อื่น เพื่อที่จะทรงสื่อสารกับเรา และเพื่อที่จะสื่อสารพระองค์เองกับเรา พระเจ้าทรงปรับพระองค์เองให้เข้ากับภาษาของเรา ทรงสร้างบทสนทนาที่แท้จริงกับมนุษยชาติโดยทางประวัติศาสตร์มาตลอด (เทียบ สภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 สังคมธรรมนูญเรื่อง “การเผยความจริงของพระเจ้า” *Dei Verbum*, 2)

โดยอาศัยคุณงามความดีของการถูกสร้างขึ้นของเราในภาพลักษณ์และความเสมอเหมือนร่วมกับพระเจ้า ผู้ทรงมีส่วนร่วมและการสื่อสาร-ของ-พระองค์เอง เราเองบรรจุใส่ในหัวใจของเราตลอดไปคือความปรารถนาในการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันเพื่อร่วมเป็น

ส่วนหนึ่งของชุมชน นักบุญบาซิลกล่าวว่า “แท้จริงแล้วไม่มีสิ่งใดที่มีลักษณะเฉพาะกับธรรมชาติของเรามนุษย์ ที่เป็นเหมือนกับการเข้าสู่ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยที่มีความต้องการซึ่งกันและกัน”²

สถานการณ์ในปัจจุบันได้เรียกร้องให้เราแสวงหาความสัมพันธ์ต่างๆ และให้ยืนยันถึงธรรมชาติความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของมนุษยชาติของเรารวมถึงในเครือข่ายและผ่านทางเครือข่าย ยิ่งสำหรับเราคริสตชนแล้ว พวกเราได้ถูกเรียกให้แสดงออกให้เห็นว่า การมีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกัน แสดงถึงเอกลักษณ์ของเราในฐานะเป็นผู้ที่มีความเชื่อในพระเจ้า ในความเป็นจริงแล้วความเชื่อคือความสัมพันธ์ เป็นการพบเจอกับพระองค์ และภายใต้แรงกระตุ้นในความรักของพระเจ้านี้ เราสามารถติดต่อสื่อสาร สามารถต้อนรับ และสามารถเข้าใจถึงพระพรของผู้อื่นและตอบสนองต่อพระพรนั้น

การร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกันเป็นภาพลักษณ์ของพระตรีเอกภาพ เป็นสิ่งที่แยกความแตกต่างของบุคคลจากปัจเจกบุคคลอย่างชัดเจน จากความเชื่อในพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระตรีเอกภาพ บุคคลได้ติดตามพระแบบฉบับนั้นก็จะเป็นตัวของฉันเองที่ต้องการผู้อื่น ฉันเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง เป็นตัวบุคคลของฉันเองอย่างแท้จริงโดยเพียงแต่ฉันมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่ที่จริงคำว่า “บุคคล” หมายถึงมนุษย์ในฐานะที่เป็น “ใบหน้า” เป็นใบหน้าที่หันออกไปหาผู้อื่น เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับผู้อื่น ชีวิตของเรากลายเป็นมนุษย์

มากขึ้นตราบเท่าที่ธรรมชาติของเราเองโดยมีความเป็นปัจเจกบุคคลส่วนตัวย่อยลงและเป็นบุคคลที่เปิดกว้างมากขึ้น เราเห็นหนทางที่แท้จริงนี้ของการเป็นมนุษย์มากขึ้นในคนที่เปลี่ยนจากการเป็นบุคคลส่วนตัวที่มองเห็นผู้อื่นว่าเป็นคู่แข่ง ให้กลายเป็นบุคคลที่ตระหนักถึงผู้อื่นว่าพวกเขาเป็นผู้ร่วมเดินทาง

จาก “กตโลกิ” ให้เป็นคำว่า “อาแมน”

ภาพลักษณ์ของร่างกายและอวัยวะส่วนต่างๆ เตือนเราว่าการใช้สื่อเครือข่ายสังคมนั้นเป็นการเสริมการพบปะกับเนื้อหนังที่มีชีวิตผ่านทางร่างกาย หัวใจ ดวงตา การเพ่งมองลมหายใจของผู้อื่น ถ้า (อินเทอร์เน็ต) เน็ตหรือเครือข่ายถูกใช้เป็นส่วนขยายหรือเป็นความหวังของการพบเจอดังกล่าวนี้ ดังนั้นแนวคิดของเครือข่ายจะไม่ถูกทำให้เสียใจและยังคงเป็นวิธีการนำไปสู่การมีส่วนร่วมกัน ถ้าหากครอบครัวใช้ (อินเทอร์เน็ต) เน็ตหรือเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงกันมากขึ้น แล้วยังสามารถพบปะกันที่โต๊ะอาหาร สามารถมองเข้าไปในดวงตาของกันและกัน นั่นถือว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้อง ถ้าหากชุมชนวัดได้ประสานงานกิจกรรมผ่านเครือข่าย (อินเทอร์เน็ต) แล้วยังสามารถเฉลิมฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณด้วยกัน นั่นถือว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้อง ถ้าหาก (อินเทอร์เน็ต) เน็ตหรือเครือข่ายเป็นโอกาสในการแบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์ของความงามหรือความทุกข์ยากลำบากที่เป็นเรื่องราวอยู่ในระยะทางที่ห่างไกลจากตัวเรา เพื่อช่วยให้เราสามารถสวดภาวนาร่วมกัน

และแสวงหาความดีงามเพื่อค้นพบสิ่งที่ได้รวมเราเข้าไว้ด้วยกัน นั่นถือว่าเป็นวิธีการที่ถูกต้อง

ในหนทางนี้เราสามารถเปลี่ยนจากการคิดวินิจฉัยให้เป็นการบำรุงดูแลรักษา โดยการเปิดหนทางแห่งการเสนาหาเพื่อจะได้พบหน้ากัน ด้วย “รอยยิ้ม” และการแสดงออกต่อกันด้วยความสุภาพอ่อนโยน นี่ก็คือเครือข่ายที่เราต้องการ เป็นเครือข่ายที่ไม่ได้สร้างการติดกับ แต่เป็นอิสระเสรีปกป้องความเป็นหนึ่งเดียวกันของผู้คน ผู้ที่มีอิสรภาพ พระศาสนจักรเองก็เป็นเครือข่ายร่วมกันที่ถักทอด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกันในศีลมหาสนิท เป็นที่ที่เป็นหนึ่งเดียวกันไม่ใช่เพราะ “ยอดโลกิ” แต่อยู่บนความจริงและอยู่บนการตอบรับ “อาแมน” เพราะแต่ละคนนั้นต่างชิดสนิทกับพระกายของพระคริสตเจ้า และได้ต้อนรับผู้อื่นด้วย

จากนครรัฐวาติกัน วันที่ 24 มกราคม 2019
ระลึกถึงนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลส์

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

1 เพื่อการยับยั้งปรากฏการณ์นี้ทางศูนย์สังเกตการณ์นานาชาติเพื่อการป้องกันการกลั่นแกล้งในโลกออนไลน์จะถูกจัดตั้งขึ้นพร้อมกับสำนักงานใหญ่ในนครรัฐวาติกัน

2 *Detailed Rule for Monks, III, 1: PG 31, 917; เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16, สารสันโอกาสวันล้อมวลชนสากล ครั้งที่ 43 (2009) ๕*

สารสินของบิชอปโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 53 “เราต่างเป็นเสมือน อวัยวะของกันและกัน”

(อฟ 4:25)

จากชุมชนเครือข่ายสังคมนุชนุชย์

ปฏิเสธไม่ได้ว่า (อินเทอร์เน็ต)เน็ต ในปัจจุบัน ได้มีบทบาทในการเป็นโลกเสมือนจริง ที่เชื่อมต่อกันเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นชุมชนเครือข่ายสังคมนุชย์ ไปสู่เครือข่ายชุมชนนุชย์ ที่นั่น เป็นแหล่งแห่งความรู้ ความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกว้างไกล(อินเทอร์เน็ต)เน็ต สามารถเปลี่ยนพฤติกรรม ของชุมชน ซึ่งบ่อยครั้งได้ถูกนำไปใช้ กำหนดเป้าหมายของความสัมพันธระหว่างบุคคลด้วย เช่นเดียวกัน และนอกจากนั้นแล้ว (อินเทอร์เน็ต)เน็ตยังเป็นสถานที่ของการเปิดเผยข้อมูลที่ผิดๆ และบิดเบือนมโนธรรมของสังคม เพียงเพราะผลประโยชน์ หรือความสนใจที่เหมือนๆ กัน โอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 53 จึงเป็นโอกาสดีที่เราจะมาไตร่ตรองร่วมกันถึงสถานการณ์ ของการอยู่ร่วมกัน ในโลกของสื่อสารมวลชน

ปรากฏการณ์ของการพบปะ รวมตัวเป็นชุมชนที่มีความเหนียวแน่น เกิดเป็นชุมชน เครือข่ายสังคมนุชย์ในโลกอินเทอร์เน็ต ได้ก่อให้เกิดการพบปะ รวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีความรู้ลึก ใ้ไว้นื้อเชื่อใจ ชอบในสิ่งเดียวกัน แต่เวลาเดียวกันก็อาจจะผลักตัวเราเองออกจากผู้อื่นได้ด้วยเช่น เดียวกัน บ่อยครั้งที่ความสัมพันธ์ของชุมชนเครือข่าย และชุมชนนุชย์ ถูกแยกออกเป็นฝ่าย เพราะความแตกต่างเพียงเล็กน้อยทางความเชื่อ ความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน มีการใช้ถ้อยคำโกหก ขวนเชื่อเพื่อประโยชน์บางสิ่ง การจะสร้างความเป็นหนึ่งเดียวกันในโลกเสมือนจริงนี้ หรือใน สังคมนุชย์นั้น จึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานความคิด บนข้อมูลที่ถูกต้อง ยอมรับร่วมกัน รับฟัง กันและกัน โดยอยู่บนพื้นฐานของการใช้วิถีทางการสื่อสารอย่างมีความรับผิดชอบ ไม่ปล่อยให้ ความแตกต่างเพียงเล็กน้อย มาทำลายความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน พระคัมภีร์ได้ย้ำเตือน ความสัมพันธ์ที่แตกต่างของมนุษย์ เป็นประจักษ์ร่างกายและอวัยวะที่ต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน ใน พระกายของพระเยซูคริสตเจ้า แม้จะมีอวัยวะหลายส่วนที่มีความแตกต่างหลากหลาย แต่อวัยวะ เหล่านั้น ทำงานประสานกัน ในร่างกายที่เป็นหนึ่ง การเป็นหนึ่งเดียวกันในพระคริสตเจ้า ไม่ได้

ทำลายความเป็นปัจเจกบุคคลของเรา เพราะพระจิตเจ้าได้ประทานพระพรพิเศษให้แก่เราแต่ละคน เพื่อเสริมสร้างชุมชนของพระศาสนจักรที่เข้มแข็งในการยึดมั่นอยู่กับความจริงทั้งมวล พระคริสตเจ้าทรงเป็นความจริง และพระจิตเจ้าผู้ทรงนำพระศาสนจักร ทรงเป็นมโนธรรมที่จริงแท้เที่ยงตรง นักบุญเปาโลเขียนอย่างชัดเจนในจดหมายของท่านถึงชาวเอเฟซัส “การพูดความจริงด้วยความรัก เราจะเติบโตขึ้นในทุกสิ่ง” (อฟ 4:15) อย่างไรก็ตาม การพูดความจริงด้วยความรัก ไม่ใช่เรื่องง่าย สะดวก หรือนำพอใจเสมอไป แต่เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องกระทำ เพื่อสร้างชุมชนเครือข่ายทางสังคม และชุมชนมนุษย์ที่เข้มแข็ง ยั่งยืน

โอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 53 นี้ พ่อในฐานะผู้รับผิดชอบสื่อมวลชนคาทอลิกในประเทศไทย ขอเชิญชวน และส่งเสริมทุกภาคส่วน ในการเป็นผู้ร่วมสร้างชุมชนมนุษย์ที่เข้มแข็งด้วยเครือข่ายสังคมที่แต่ละคนมี ให้เราเป็นอวัยวะที่ดีมีประสิทธิภาพ ทำตามบทบาทหน้าที่ของตน สร้างชุมชนมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันด้วยความจริง บนพื้นฐานของความรัก เชิญชวนเรา ภาวนาให้กับผู้ที่ทำงานด้านสื่อสารมวลชน และทุกๆ คน ที่ใช้เครื่องมือสื่อสาร เพื่อการรับ ส่งข่าวต่างๆ นั้น ให้พวกเขาสามารถเป็นผู้นำข่าวดี ที่จริงใจ ที่สร้างสรรค์ ขอให้พวกเราทุกคนจะได้เป็นเครื่องมือที่สื่อสันติไปสู่ชุมชนทั้งด้วยความคิด และกิจการ ๕

บิชอปโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล
ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย

โปรแกรม ตรวจสุขภาพ ...ก่อนแต่งงาน

1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2562

ราคาปกติ
3,400.-

ราคา
3,278.-

ราคาปกติ
4,000.-

ราคา
3,838.-

ตรวจสุขภาพร่างกายโดยแพทย์ (Physical Examination)

ตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC)

ตรวจหาเชื้อกามโรค ซิฟิลิส (VDRL)

ตรวจหาเชื้อไวรัสตับอักเสบบี (Hbs Ag , Anti Hbs)

ตรวจหาเชื้อไวรัสเอดส์ (Anti HIV)

ตรวจหมู่เลือด (ABO) และชนิดของหมู่เลือด (Rh)

ตรวจคัดกรองโรคธาลัสซีเมีย (Hemoglobin Typing)

ตรวจภูมิคุ้มกันหัดเยอรมัน (Rubella IgG) เฉพาะผู้หญิง

**รวมค่าแพทย์และค่าบริการผู้ป่วยนอก

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม : แผนกสูติ-นรีเวชกรรม โทร 0 2838 5555 ต่อ 10250-1, 0 2838 5563 (สายตรง)

0 2838 5555
www.saintlouis.or.th

สารสินของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส วันเพื่อคนยากจนสากล ครั้งที่ 3

อาทิตย์ที่ 34 ในเทศกาลรสมดา

ตรงกับวันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ. 2019

ความหวังของคนยากจนจะไม่มีวันหมดสิ้นตลอดไป

1. “ความหวังของคนยากจนจะไม่มีวันหมดสิ้นตลอดไป” (สดด 9:19) คำประพันธ์ของบทเพลงสดุดีนี้ยังคงทันสมัยอยู่เสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความจริงล้ำลึกแห่งความเชื่อจะสร้างความประทับใจให้กับคนยากจน อันจะฟื้นฟูความหวังที่เหมือนจะมลายหายสิ้นไปท่ามกลางความยุติธรรม ความทุกข์ และความไม่แน่นอนแห่งชีวิต

ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีอธิบายถึงสภาพของคนยากจนและการถือดีของคนที่ยกตนขึ้นพวกเขา (เทียบ 10:1-10) เขาวิงวอนการพิพากษาของพระเจ้า ขอให้พระองค์คืนความยุติธรรมและเอาชนะต่อความชั่ว (เทียบ 10:14-15) ในคำพูดของเขา เราได้ยินเสียงสะท้อนของปัญหาที่มานั้นนานนับศตวรรษ พระเจ้าทรงเพียงรทต่อความไม่เท่าเทียมกันนี้ได้อย่างไร? พระองค์ทรงปล่อยให้คนยากจนถูกรังแกโดยไม่ให้ความช่วยเหลือได้อย่างไร? เหตุใดพระองค์จึงทรงยอมให้ผู้ที่ยกตนขึ้นคนอื่นมีความเจริญแทนที่จะลงโทษพฤติกรรมของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคนยากจนต้องทนทุกข์ยากลำบาก?

บทเพลงสดุดีแต่งขึ้นในช่วงที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง แหกชนชั้นที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ครั้งจะนำไปสู่ความไม่สมดุลทางสังคมอย่างรุนแรง การแจก

จ่ายความมั่งมีที่ไม่เท่าเทียมกันก่อให้เกิดคนยากจนจำนวนมากที่สภาพชีวิตของพวกเขาจะน่าสมเพชขึ้นไปอีกเมื่อเทียบกับคนมั่งมีที่มีอภิสิทธิ์เพียงไม่กี่คน เมื่อสังเกตถึงสภาพการณ์ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีจึงสร้างภาพอย่างเป็นจริง

นี่เป็นเวลาที่คุณอดดีและไม่นับถือพระเจ้ารังแกคนยากจน พยายามช่วงชิงแม้สิ่งเล็กน้อยที่เขามีไปจากเขา พยายามที่จะทำให้เขาตกเป็นทาส ทุกวันนี้สถานการณ์ดังกล่าวก็ยังไม่แตกต่างกัน วิฤตเศรษฐกิจมิได้หยุดยั้งกลุ่มชนส่วนใหญ่ให้สะสมความร่ำรวย ซึ่งดูเป็นสิ่งที่น่าเกลียดที่สุด เมื่อทุกวันนี้บนถนน เราพบคนยากจนมากมายที่ไม่มีแม้สิ่งจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต แคมบางครั้งยังถูกรังแกและเอารัดเอาเปรียบอีกด้วย ทำให้เราคิดถึงพระคัมภีร์จากหนังสือวิวรณ์ “ท่านพูดว่าฉันร่ำรวย มีสมบัติมากมายและไม่ต้องการอะไรอีก แต่ท่านไม่รู้ว่าเป็นคนอาภัพ น่าสงสาร ยากจน ตาบอดและเปลือยเปล่า” (วิว 3:17) หลายศตวรรษผ่านไปแต่สภาพของคนรวยและคนจนยังคงเหมือนเดิมราวกับว่าประวัติศาสตร์ไม่ได้สอนอะไรเราเลย ดังนั้นคำพูดของผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีจึงไม่เกี่ยวกับอดีต แต่เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันดังที่ปรากฏอยู่ในการพิพากษาของพระเจ้า

2. ทุกวันนี้ก็เช่นเดียวกันเราต้องยอมรับถึงการเป็นทาสในหลากหลายรูปแบบที่ทำให้มนุษย์ชาย-หญิง เยาวชน และเด็กตกเป็นทาส

ทุกวันนี้เราจะเห็นครอบครัวที่ถูกบังคับให้ต้องทิ้งบ้านเรือนไปหากินที่อื่น เด็กต้องกำพร้าพ่อแม่ หรือถูกแย่งไปด้วยการใช้ความรุนแรงป่าเถื่อนหรือด้วยการเอาเปรียบเยาวชนที่แสวงหาอาชีพทำมาหากินแต่ไม่มีงานทำเนื่องจากนโยบายเศรษฐกิจแบบคนสายตาสั้นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงต่างๆ นับตั้งแต่การค้าประเวณีไปจนถึงการค้ายาเสพติด ซึ่งพวกเขาถูกกระทำอย่างเลวร้ายที่สุด แล้วเราจะมองข้ามไปได้อย่างไรกับผู้อพยพลี้ภัยนับล้านๆ คนที่ตกเป็นเหยื่อของผลประโยชน์แอบแฝง ซึ่งบ่อยครั้งเป็นการเอาเปรียบเพื่อประโยชน์ทางการเมือง ไม่ได้ได้รับความเอื้ออาทรและความเท่าเทียมกัน นี้ไม่ต้องพูดถึงคนที่ไม่มีบ้าน และคนที่อาศัยอยู่ตามถนนในหัวเมืองต่างๆ ของเราก็ครั้งก็คราที่เราเห็นคนยากจนคั่งค้างชยะเพื่อหาสิ่งที่คนอื่นทิ้งขว้างเพราะเหลือกินเหลือใช้โดยหวังที่จะพบกับบางสิ่งเพื่อนำมากินและนำมาสวมใส่ พวกเขากลายเป็นส่วนหนึ่งของถึงขยะมนุษย์ พวกเขาถูกปฏิบัติเหมือนขยะโดยไม่รู้ลึกผิดแม้แต่น้อยในส่วนของผู้ที่พึงพอใจกับการเป็นที่สะดุดเช่นนี้ บางครั้งคนยากจนจะถูกตัดสินว่าเป็นกาฝากของสังคมและไม่ได้รับการอภัยแม้แต่ความยากจนของพวกเขา การตัดสินเช่นนี้มักเกิดขึ้นในมุมแคบๆ เสมอ พวกเขาไม่ถูกยอมรับปล่อยให้เป็นคนที่ต้องอับอายหรือหมดกำลังใจ พวกเขาถูกถือว่าเป็นมนุษย์จำพวกที่เป็นภัยสังคม

เพื่อทำเรื่องราวให้เลวร้ายขึ้นไปอีกพวกเขาไม่สามารถเห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์แห่งความยากจนสุดโต่ง เราเดินมาถึงจุดที่สร้างสถาปัตยกรรมแบบการมีอิริและอคติ ที่มุ่งจะกำจัดถนนซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของพวกเขาซึ่งเป็นแหล่งอาศัยสุดท้ายของพวกเขา พวกเขาเร่ร่อนจากมุมเมืองหนึ่งไปยังอีกมุมเมืองหนึ่งโดยหวังว่าจะมีงานทำ มีบ้านที่คุ้มหัว ซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งความรัก ความช่วยเหลือแม่เล็กน้อยกลายเป็นเลี้ยวหนึ่งแห่งความสว่าง และถึงแม้อาจคาดหวังว่าอาจมีความยุติธรรมบ้าง พวกเขาก็ยังต้องเผชิญหน้ากับการใช้ความรุนแรงและการล่วงละเมิด พวกเขาถูกบังคับให้ต้องทำงานไม่จำกัดเวลาภายใต้แสงอาทิตย์อันร้อนแรงเพื่อเก็บผลไม้ตามฤดูกาล พวกเขาได้รับค่าจ้างที่ต่ำจนน่าหัวเราะ พวกเขาต้องทำงานในสภาพที่ไม่มีความปลอดภัยและขาดซึ่งความเป็นมนุษย์ซึ่งไม่สามารถทำให้พวกเขาคิดว่าพวกเขาเท่าเทียมกับคนอื่น พวกเขาไม่มีการชดเชยค่าของการตกงาน ไม่มีสวัสดิการ ไม่มีแม่เงินอุดหนุนในยามที่เจ็บป่วย

ผู้นิพนธ์เพลงสดุดีบรรยายความจริงอันหทัยโหดถึงทัศนคติของคนรวยที่มีแต่ขโมยจากคนยากจน “เขาซ่อนตัวอยู่ไม่ให้ใครเห็น ชุ่มคอยตะครุบผู้ขัดสน... พอจับได้แล้วเขาก็ลากเอาตัวไปในตาข่ายของตน” (เทียบ สดุด 10:9) เช่นเดียวกันกับการล่าสัตว์ คนจนติดบ่วงเร็วพร้อมกับถูกจับไปเป็นทาส ผลที่ตามมาคือหลายคนหมดกำลังใจ หมดทางต่อสู้ และร้อนใจอยากที่จะหลบไปให้พ้นสายตาผู้คน พุดคำเดียวคือ เราเห็นคนจนจำนวนมากมายต่อหน้า

เราที่ถูกรังแกในแง่ร้ายและไม่มีผู้ใดสนใจ ไม่มีใครมองเห็นหัวพวกเขา ไม่ได้ยินเสียงร้องของพวกเขา และไม่ได้ได้รับความสนใจในสังคม ผู้คนชายหญิงกลายเป็นคนแปลกหน้าในหมู่บ้านเราและเป็นพวกขยะหรือพวกที่ต่ำชั้นวรรณะในหมู่บ้าน

3. เนื้อหาของเพลงสดุดีระคนด้วยความเศร้าและความอยุติธรรม ความทุกข์และความผิดหวังที่คนยากจนต้องทนทุกข์ ในขณะที่เดียวกันยังให้คำจำกัดความที่กินใจกับคนยากจน พวกเขาเป็นบุคคลที่ “วางใจในพระเจ้า” (เทียบ ข้อ 10) ด้วยความมั่นใจว่าพวกเขาจะไม่มีวันถูกลืม ในพระคัมภีร์คนยากจนมีความไว้วางใจ ผู้นิพนธ์เพลงสดุดีให้เหตุผลสำหรับความหมายนี้เช่นเดียวกัน พวกเขา “รู้จัก” พระเจ้า (ibid.) ในภาษาพระคัมภีร์ “ความรู้” ดังกล่าวหมายถึงความลึ้มพันธ์เป็นการส่วนตัวแห่งความรัก

คำอธิบายนี้น่าประทับใจและคาดไม่ถึง อธิบายถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในวิธีที่พระองค์แสดงต่อคนยากจน อำนาจในการสร้างของพระองค์อยู่เกินเลยความคาดหวังทุกอย่างของมนุษย์และทรงแสดงให้เราเห็นใน “ความเอาใจใส่” ของพระองค์ต่อเราทุกคน (เทียบ ข้อ 13) เพราะความไว้วางใจในพระเจ้า ความมั่นใจที่จะไม่ถูกทอดทิ้งแสดงให้เห็นถึงความหวัง คนยากจนทราบดีว่าพระเจ้าไม่สามารถลืมพวกเขาได้ ดังนั้นพวกเขาจึงดำเนินชีวิตต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าผู้ทรงเอาใจใส่ดูแลพวกเขาเสมอ ความช่วยเหลือของพระเจ้ามีเกินเลยขอบเขตต่อสภาพปัจจุบันเพื่อที่จะชี้หนทางแห่ง

การเป็นไทที่สร้างความเข้มแข็งและเปลี่ยนหัวใจได้อย่างล้าลึก

4. พระคัมภีร์กล่าวอยู่เสมอว่าพระเจ้าทรงกระทำการเพื่อคนยากจน พระองค์ทรงเป็นผู้ที่ “ได้ยิน” เสียงร้องของพวกเขาและ “เสด็จมาช่วยเขา” พระองค์ทรง “ปกป้อง” และ “ป้องกัน” พวกเขา ทรง “ช่วยให้พวกเขารอด... ความจริงคนยากจนจะไม่มีวันพบพระเจ้าแบบเฉยเมยหรือนิ่งเงียบท่ามกลางการวิงวอนของพวกเขา พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ประทานความยุติธรรมและไม่เคยลืม (เทียบ สดต 40:18 ; 70:6) พระองค์ทรงเป็นที่พึ่งพิงของพวกเขา และพระองค์ไม่เคยพลาดโอกาสที่จะเสด็จมาช่วยพวกเขา (เทียบ สดต 10:14)

เราสามารถสร้างกำแพงสูงมากเท่าไรก็ได้ แล้วปิดประตูซ่อนตัวเองอยู่ภายในที่รู้สึกปลอดภัยจากความร้ายแรงของเราด้วยค่าใช้จ่ายของคนที่ถูกทิ้งไว้ข้างนอก ที่สุดก็เป็นความลึ้มเหลว นี่จะไม่เป็นเช่นนั้นตลอดไป “วันของพระเจ้า” ดังที่ประกาศอธิบายไว้ (เทียบ อมส 5:18 ; อสย 2-5 ; ยอล 1-3) เครื่องคิดขวางเหล่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นระหว่างชาติ จะเปลี่ยนความอวดดีของคนบางคนด้วยความเอื้ออาทรของคนจำนวนมาก การอยู่ตามชายขอบสังคมที่ผู้คนนับล้านประสบอยู่จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้นาน เสียงร้องของพวกเขาดังมากขึ้นจนก้องกังวานไปทั่วโลก ในคำพูดของ **คุณพ่อปริโม มาซเซลานี** (Primo Mazzelari) ที่ว่า “คนยากจนเป็นเหมือนการประท้วงเสมอต่อความอยุติธรรม คนยากจนเป็นเหมือนดินระเบิดหากโยนใส่ไฟเมื่อใด โลกจะระเบิดทันที”

5. เราไม่ควรมองข้ามเสียงอุทธรณ์แบบ เร่งด่วนของพระคัมภีร์สำหรับคนยากจน ไม่ว่า เราจะมองไปทางไหนพระวาจาของพระเจ้าชี้ไปยังคนยากจน คนที่ขาดสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต เพราะพวกเขาต้องพึ่งพาคนอื่น พวกเขาเป็นคนที่ถูกกดขี่ คนต่ำต้อยและเป็นพวกต่ำชั้นวรรณะ แต่เมื่อต้องเผชิญกับกลุ่มคนยากจนแบบนั้น ไม่ถ้าวุ่น พระเยซูไม่กลัวที่จะแสดงตนเป็นคนหนึ่งในพวกเขา “ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา” (มธ 25:40) หากเราไม่ทำตัวเหมือนคนยากจน เราก็ไม่ทำตามพระวรสารแล้วเราก็ทำลายการไขแสดงของพระเจ้า พระเจ้าที่พระเยซูเสด็จมาแสดงให้เราเห็นคือพระบิดาผู้ทรงพระทัยดี เมตตา เป็นองค์แห่งความดีและพระพรพรทาน พระองค์ทรงประทานความหวังโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้กับผู้ที่หลงผิดและสิ้นหวังสำหรับอนาคต

เราจะละเลยต่อบทเทศนาเรื่องความสุขแท้ (มหาบุญลาม) บนเนินเขาไปได้อย่างไร พระเยซูคริสต์ทรงเทศนาถึงพระอาณาจักรของพระเจ้าเริ่มต้นด้วยประโยคที่ว่า “ท่านทั้งหลายที่ยากจนย่อมเป็นสุข” (ลก 6:20) ความหมายที่ฟังแล้วรู้สึกแปลกหูนี้คือ พระศาสนจักรของพระเจ้าเป็นของคนยากจน เพราะว่าพระศาสนจักรอยู่ในฐานะที่ต้องพร้อมต้อนรับความยากจน ในแต่ละวันเราพบเห็นคนยากจนมากเท่าใด? ดูเหมือนว่ากาลเวลาและความเจริญก้าวหน้าของโลกเพิ่มจำนวนคนยากจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งแทนที่จะทำให้อาณาคนยากจนลดน้อยลงแต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้น หลายศตวรรษที่ผ่านมาไปและคำสอนเรื่อง “ความสุขแท้ หรือ มหาบุญลาม” ดูเหมือนจะยิ่งขัด

แย้งกันมากขึ้น คนยากจนทวีความจนกว่าเดิมเสมอ และในทุกวันนี้พวกเขาจนยิ่งกว่ายุคใดๆ แต่พระเยซูคริสต์ผู้ทรงสร้างพระอาณาจักรของพระองค์โดยนำเอาคนยากจนเป็นศูนย์กลาง และทรงต้องการที่สอนเราตั้งนี้ว่า พระองค์ทรงสร้างพระอาณาจักรขึ้นมา แต่ทรงมอบไว้ให้เรา ผู้เป็นศิษย์ของพระองค์โดยขอให้เรารับผิดชอบต่อพระอาณาจักรและทำให้เจริญก้าวหน้าด้วยการมอบความหวังให้กับคนยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของเรา ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องรื้อฟื้นความหวังและฟื้นฟูความไว้วางใจ ความรับผิดชอบนี้ชุมชนคริสตชนไม่สามารถมองข้ามไปได้ ความน่าเชื่อถือในการประกาศพระวรสารของเราและการเป็นประจักษ์พยานของคริสตชนขึ้นอยู่กับประเด็นนี้

6. ในความใกล้ชิดกับคนยากจน พระศาสนจักรตระหนักดีว่าตัวของพระศาสนจักรเองเป็นประชากรหนึ่งเดียวที่กระจายไปทั่วในหลายประเทศ และถูกเรียกร้องให้สร้างหลักประกันว่าไม่มีผู้ใดต้องกลายเป็นคนแปลกหน้าหรือเป็นคนต่ำชั้นวรรณะ เพราะพระศาสนจักรรวมทุกคนไว้ในการเดินทางร่วมกันสู่หนทางแห่งความรอด สถานการณ์ของคนยากจนบังคับให้เราต้องไม่ออกห่างจากพระวรกายของพระคริสตเจ้าซึ่งทนทุกข์อยู่กับพวกเขา ตรงกันข้ามเราถูกเรียกร้องให้ต้องสัมผัสกับพวกเขาเป็นส่วนบุคคล โดยอุทิศตนเพื่อรับใช้ซึ่งเป็นรูปแบบที่แท้จริงแห่งการประกาศพระวรสาร พระศาสนจักรต้องรู้ว่านี่เป็นหน้าที่ที่ต้องให้การสนับสนุนจนเจือคนยากจน รวมถึงการมีส่วนร่วมในสังคมของพวกเขา ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องปกติของการประกาศ

ข่าวดีแห่งอาณาจักรสวรรค์ ตรงกันข้ามนี้แสดงให้เห็นถึงความจริงแห่งความเชื่อของคริสตชน และความถูกต้องถ่องแท้ในเชิงประวัติศาสตร์ ความรักที่ให้ชีวิตพร้อมกับความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ซึ่งทำให้เป็นไปได้เลยสำหรับศิษย์ของพระองค์ที่แม้แต่ปิดกั้นตัวเองเพราะความเห็นแก่ตัวหรือถอนตัวออกมาเป็นกลุ่มที่มีความสนิทชิดเชื้อกันฝ่ายจิตโดยไม่มีอิทธิพลใดๆ ต่อชีวิตสังคม (เทียบสมณลิขิตเตือนใจ *Evangelii Gaudium*, ข้อ 183)

เมื่อไม่นานมานี้เราต่างเสียใจในการจากไปของอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ของคณยากจนคือ **ฌ็อง วานีแยร์ (Jean Vanier)** ซึ่งการอุทิศตัวของท่านเองได้เปิดหนทางใหม่ในการแสดงความเอื้ออาทรต่อคนที่อยู่ตามชายขอบสังคมและทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าของพวกเขา พระเจ้าทรงมอบของขวัญแก่ฌ็อง วานีแยร์ (Jean Vanier) ให้อุทิศตนทั้งชีวิตแก่บรรดาพี่น้องชายหญิงที่พิการและคนที่สังคมรังเกียจ ท่านเป็นคนหนึ่งในบรรดานักบุญเหล่านั้นที่เป็น “เพื่อนบ้าน” ต้องขอขอบคุณความกระตือรือร้นของท่าน คนหนุ่มสาวหลายคนทำงานทุกวันนี้เพื่อมอบความรักและพื้นที่ฟูรรอยยิ้มบนใบหน้าของคนที่มีความทุกข์เหล่านั้น ในการมอบ “สำเนา” แท้จริงแห่งความรอดจากการที่ต้องอยู่ตามชายขอบสังคมและอยู่อย่างโดดเดี่ยว การเป็นประจักษ์พยานของท่านเปลี่ยนชีวิตของคนจำนวนมากและทำให้โลกดูแตกต่างไปจากเดิมสำหรับผู้ที่โชคไม่สู้ดีนักในชีวิต เสียงร้องของคนยากจนมีคนรับฟังจนก่อให้เกิดความหวังขึ้น สร้างเครื่องหมายที่มองเห็นได้และสัมผัสได้ใน

ความรักที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเราสามารถสัมผัสได้ด้วยมือของเราเองแม้กระทั่งทุกวันนี้

7. การเลือกอยู่ข้างบุคคลที่ต่ำต้อยที่สุด และคนที่สังคมไม่ให้ความสนใจ” (*Evangelii Gaudium*, ข้อ 195) เป็นความสำคัญอันดับต้นที่ผู้ติดตามพระเยซูคริสต์เจ้าถูกเรียกร้องให้ติดตามเพื่อที่จะไม่เป็นอุปสรรคต่อความน่าเชื่อถือของพระศาสนจักร แต่ให้ความหวังที่แท้จริงแก่พี่น้องชายหญิงที่มีความทุกข์ ความเสี่ยงในชีวิต ความรักแท้จริงของคริสตชนจะพบได้กับการแสดงออกที่เป็นรูปธรรมในพวกเขา เพราะอาศัยความเห็นอกเห็นใจ และความพร้อมที่จะแบ่งความรักของพระคริสต์เจ้ากับผู้ที่มีความเดือดร้อน พวกเขาเองก็จะได้รับพลังและยืนยันถึงการประกาศพระวรสาร

การมีส่วนร่วมของคริสตชนในวันเพื่อคณยากจนสากล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันต้องก้าวข้ามความคิดริเริ่มในการให้ความช่วยเหลือ การช่วยเหลือเป็นสิ่งน่าชื่นชมและจำเป็นก็จริงอยู่ แต่ควรมีเป้าหมายส่งเสริมให้ทุกคนมีความหวังใยเพิ่มมากขึ้นต่อไปจนบุคคล ไม่ว่าผู้ใดที่ตกอยู่ในความสิ้นหวัง “การเอาใจใส่ด้วยความรักเป็นจุดเริ่มต้นของความหวังใยที่แท้จริง” (*Evangelii Gaudium*, ข้อ 199) การมุ่งพันธกิจต่อคณยากจนและส่งเสริมสวัสดิการที่แท้จริงเพื่อพวกเขา ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะเป็นประจักษ์พยานต่อความหวังในบริบทท่ามกลางวัฒนธรรมแห่งบริโภคนิยม ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแห่งการสูญเสียเปล่าที่ส่งเสริมเพียงแต่การกินดีอยู่ดีแบบฉาบฉวยผิวเผิน การเปลี่ยนความคิดเป็นความ

จำเป็นเพื่อที่จะค้นให้พบว่าอะไรคือสิ่งจำเป็นที่
ให้แก่นแท้และรับใช้การประกาศข่าวดีแห่งพระ
อาณาจักรของพระเจ้า

ความหวังที่แสดงออกได้ด้วยจิตสำนึก
แห่งความสำเร็จที่เกิดจากการติดตามคน
ยากจนไม่ใช่เพียงแค่ระยะเวลาสั้นๆ ที่เรามี
ความกระตือรือร้นเท่านั้น แต่ต้องทำไปตลอด
เวลา คนยากจนจะมีความหวังแท้จริงไม่ใช่เห็น
เราพอใจโดยการมอบเวลาเพียงเล็กน้อยให้กับ
พวกเขาเท่านั้น แต่จากการที่พวกเขาทราบว่า
ในความเสี่ยงสละของเรานั้นเป็นการกระทำแห่ง
ความรักที่ให้เปล่าโดยไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทน

8. พ่อขอร้องอาสาสมัครหลายคนซึ่ง
ควรแก่การยกย่องให้เป็นคนแรกที่เห็นความ
สำคัญของความห่วงใยดังกล่าวต่อคนยากจน
และให้ยืนหยัดอยู่ในการรับใช้ที่เสียสละดังกล่าว
พี่น้องชาย-หญิงที่รัก พ่อขอร้องให้ท่านเสาะหา
ในตัวคนยากจนทุกคนที่ท่านพบซึ่งความต้องการ
ที่แท้จริงของพวกเขา ไม่ใช่หยุดเพียงแค่ความ
ต้องการฝ่ายวัตถุของเขา แต่ค้นให้พบกับความดี
ภายใน โดยใส่ใจถึงภูมิหลัง และวิธีที่พวกเขา
แสดงตนเอง โดยอาศัยวิธีนี้ท่านจะสามารถ
ริเริ่มการเสวนาฉันพี่น้องที่แท้จริง ขอให้เราทิ้ง
ความแตกแยกออกไปที่เกิดจากความคิดเชิง
อคติหรือเชิงการเมือง สิ่งที่คนยากจนทุก
ข์ใจคือการขาดการเอาใจใส่ชีวิตฝ่ายจิต” (*Evan-
gelii Gaudium*, ข้อ 200)

เหนือสิ่งอื่นใดคนยากจนต้องการ
พระเจ้าและความรักของพระองค์ที่ทำให้มองเห็น
และสัมผัสได้เสมือน “นักบุญบ้านถัดไป” คนที่

ใช้ชีวิตแบบเรียบง่ายแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึง
อำนาจแห่งความรักของคริสตชน พระเจ้าทรง
ใช้หนทางหลากหลายและเครื่องมือนับไม่ถ้วน
เพื่อเข้าถึงหัวใจมนุษย์ แน่หนอนว่าคนยากจน
มาหาเราเพราะเราให้อาหารแก่เขา แต่สิ่งที่
เขาต้องการจริงๆ นั้นมากกว่าการให้อาหาร
หรือแซนด์วิช คนยากจนต้องการมือไม้ของเรา
เพื่อช่วยชูชูพวกเขาขึ้น ชูใจพวกเขาสูงขึ้น
ให้เกิดความรักที่อบอุ่นขึ้นมาใหม่ ต้องการ
การอยู่ร่วมกันของพวกเขา เพื่อที่จะเอาชนะต่อ
ความว้าเหว พุดง่ายๆ คือ พวกเขาต้องการ
ความรักนั่นเอง

9. บางครั้งพวกเขาต้องการสิ่งเล็กน้อย
มากเพื่อที่จะฟื้นฟูความหวัง เป็นการเพียงพอที่
จะหยุดคิดหนึ่ง โดยส่งยิ้มแล้วก็รับฟัง ขอให้
เราวางตัวเลขสถิติไว้ข้างๆ เพราะคนยากจน
ไม่ใช่ตัวเลขสถิติที่เรานำมาอ้างอิงเมื่อพูดถึง
ผลงานและโครงการต่างๆ ของเรา คนยากจนเป็น
บุคคลที่เราต้องสัมผัส พวกเขาทั้งคนหนุ่มสาว
คนอาวุโสแก่เฒ่า ที่เราต้องเชิญพวกเขาเข้าไป
ในบ้านของเราเพื่อร่วมโต๊ะรับประทานอาหาร
เป็นชาย-หญิงและเด็กที่ต้องการคำพูดที่เป็น
กัลยาณมิตร คนยากจนช่วยเราเพราะว่าพวก
เขาทำให้เราสามารถเห็นพระพักตร์ของพระเยซู
คริสต์เจ้า

ในสายตาชาวโลกสิ่งนี้เหมือนกับไม่
เข้าทำที่คิดว่าความยากจนและความต้องการ
มีอำนาจช่วยให้รอดได้ แต่นี่เป็นการสอน
ของอัครสาวกซึ่งบอกเราว่า “พี่น้องทั้งหลาย
จงพิจารณาดูเถิด มีน้อยคนที่ฉลาดตาม

มาตรฐานของมนุษย์ น้อยคนที่มีอิทธิพล
น้อยคนที่มีตระกูลสูง แต่พระเจ้าทรงเลือกสรร
คนโง่เขลาในสายตาของโลกเพื่อทำให้คนฉลาด
ต้องอับอาย และพระเจ้าทรงเลือกสิ่งต่ำต้อย
น่าดูหมิ่นไร้คุณค่าในสายตาของชาวโลกเพื่อ
ทำลายสิ่งที่โลกเห็นว่าสำคัญ” (1คร 1:26-29)
การมองสิ่งต่างๆ ในสายตามนุษย์ เราจะมอง
ไม่เห็นอำนาจของการไถ่กู้ แต่หากมองด้วย
สายตาแห่งความเชื่อ เราจะเห็นว่าวิธีนี้แหละ
กำลังทำงานและจำเป็นต้องมีประสบการณ์กับ
สิ่งนี้เป็นการส่วนตัว ในกลางใจแห่งประชากร
ของพระเจ้าที่กำลังเดินทาง อำนาจแห่งการ
ไถ่กู้ นั้นจะไม่เว้นผู้ใดในการเดินทางเพื่อการ
กลับใจ เพื่อที่จะยอมรับคนยากจนและต้องรัก
พวกเขา

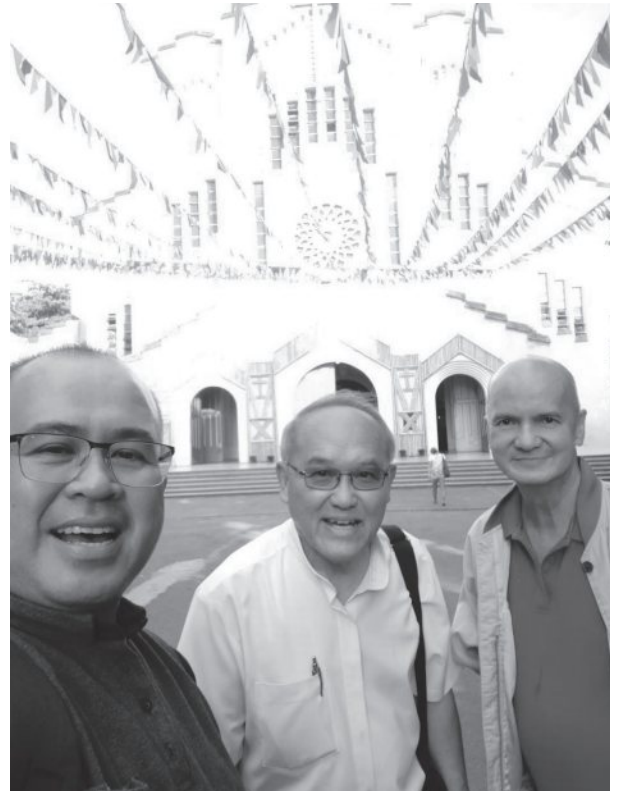
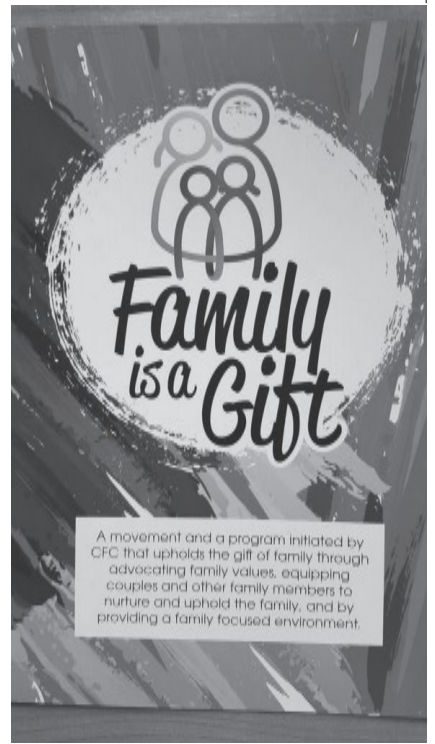
10. พระเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งผู้ที่
แสวงหาพระองค์และร้องเรียกพระนามของ
พระองค์ “พระองค์ทรงจดจำและไม่ทรงลืม
เสียงร้องของผู้ระทมทุกข์” (สดด 9:12) เพราะ
พระกรรมของพระองค์ทรงตั้งใจฟังเสียงของ
พวกเขา ความหวังของคนยากจนทำทลาย
สถานการณ์ที่ร้ายแรง เพราะคนยากจนรู้ว่าพวกเขา
ได้รับความรักเป็นพิเศษจากพระเจ้า และนี่
มีความรุนแรงกว่าความทุกข์และการถูกตัดขาด
ใดๆ ความยากจนไม่ได้ตัดศักดิ์ศรีที่พระเจ้า
ทรงประทานให้เขา พวกเขาดำเนินชีวิตใน
ความมั่นใจว่าศักดิ์ศรีของเขาจะได้รับการฟื้นฟู
อย่างสมบูรณ์ให้กับพวกเขาโดยพระเจ้าเองผู้ไม่
ทรงเพิกเฉยต่อบุตรธิดาที่ต่ำต้อยของพระองค์
ตรงกันข้ามพระองค์ทรงเห็นการต่อสู้ดิ้นรนและ
ความเสียใจของพวกเขา พระองค์ทรงจูงมือ

พวกเขา ทรงประทานพลังและความกล้าหาญ
ให้กับพวกเขา (เทียบ สดด 10:14) ความหวัง
ของคนยากจนได้รับการยืนยันในความมั่นใจว่า
เสียงของพวกเขาจะได้ยินจากพระเจ้าว่าใน
พระองค์พวกเขาจะพบกับความยุติธรรมแท้จริง
ดวงใจเขาจะได้รับความเข้มแข็งและสามารถ
ที่จะรักต่อไป (เทียบ สดด 10:17)

หากศิษย์ของพระเยซูคริสต์ปรารถนา
จะเป็นผู้ประกาศพระวรสารที่แท้จริง เขาต้อง
หว่านเมล็ดพันธุ์ที่สัมผัสได้ด้วยความหวัง
พอซอรั้งให้ชุมชนคริสตชนทุกแห่งและทุกคน
ที่รู้สึกว่าคุณผลักดันให้มอบความหวังให้กับ
ผู้อื่น โดยการมอบความหวังและความบรรเทาใจ
ให้กับคนยากจน ในการช่วยสร้างหลักประกันว่า
วันเพื่อระลึกถึงคนยากจนสากลนี้ จะช่วย
สนับสนุนผู้คนให้ร่วมมือร่วมใจกันอย่างมี
ประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อจะไม่มีผู้ใดที่ไม่ได้รับ
ความใกล้ชิดและความเอื้ออาทร ขอให้ท่านเก็บ
คำพูดของประกาศกไว้ใจเสมอซึ่งประกาศ
ถึงอนาคตที่แตกต่าง “สำหรับท่านที่เคารพนาม
ของเรา ดวงตะวันแห่งความชอบธรรมจะไพล่
ขึ้นด้วยอำนาจแห่งการเยียวยาที่ปีกของตน”
(มลค 3:20 [4:2])

จากนครรัฐวาติกัน วันที่ 13 มิถุนายน
ค.ศ. 2019 ระลึกถึงนักบุญอันตนแห่งปาตัว

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
(มงซินญอร์ ดร.วิษณุ วัฒนอนันต์ - เก็บสำเนา
ฉบับนี้มาเพื่อการไต่ตรอง) ❧

สรุป

คุณพ่อเจลิม กิจมงคล

งานฉลอง 38 ปี องค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ (CFC) ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 19-23 มิถุนายน 2019

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส แผนกครอบครัว เห็นความสำคัญของการให้การอภิบาลครอบครัว ได้พยายามเชิญชวนให้องค์กร คณะ และกลุ่มต่างๆ ที่ทำงานอภิบาลครอบครัว ร่วมเป็นหนึ่งในทีมในการดำเนินงานซึ่งมีองค์กร คณะ และกลุ่มต่างๆ ได้ตอบรับการเชิญชวน และร่วมงานอภิบาลครอบครัวมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว เช่น คณะไฟโคลาเร (คณะกิจการพระแม่มาเรีย) CFM (Catholic Family Movement) = ขบวนการครอบครัวคาทอลิก CFC (Couples for Christ) = คู่สมรสเพื่อพระคริสต์

สืบเนื่องจากได้รับเชิญให้ไปร่วมงานฉลอง 38 ปี องค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ (CFC) ณ ประเทศฟิลิปปินส์ ระหว่างวันที่ 19-23 มิถุนายน 2019 ที่ผ่านมา โดยมีผู้แทนจากเมืองไทย 3 ท่านคือ **คุณเจมี โลซารา คุณพ่อเจลิม กิจมงคล และคุณพ่อภูวนารถ แน่นหนา** พวกเราทั้งสามเห็นว่าเป็นโอกาสดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์การไปร่วมฉลองครั้งนี้แก่ทุกท่าน โดยแบ่งเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

1. พระศาสนจักรประเทศฟิลิปปินส์ และองค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์

ขณะนี้ประชากรประเทศฟิลิปปินส์มีประมาณ 100 ล้านคน มีคริสตชนคาทอลิก 90% กล่าวคือ 90 ล้านคน

องค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์เริ่มต้นจากการเป็นกลุ่ม Charismatic (กลุ่มภาวนาพระจิต) กล่าวคือ กลุ่มที่ภาวนาภายใต้การนำของพระจิตเจ้า และในปี 1981 มีคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ 16 คู่ ได้เริ่มรวมกลุ่มและกลายเป็นสมาชิกชุดแรกของคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ (Couples for Christ) มีการชุมนุมประจำปีเป็นระยะๆ มาจนกระทั่งปีนี้เป็นการประชุมและฉลองครั้งที่ 38

คู่สมรสเพื่อพระคริสต์มีวิสัยทัศน์ว่า “ทุกๆ ครอบครัวภายใต้การทรงนำของพระจิตเจ้า จะฟื้นฟูโฉมหน้าของโลกขึ้นใหม่” เมื่อได้รับการทรงนำจากพระจิตเจ้า เป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักรคาทอลิก และได้รับพระพรที่จะมีชีวิตเชิงประจักษ์ต่อความรักและการบริการของพระคริสตเจ้าแล้ว คู่สมรสเพื่อพระคริสต์จะเป็นชุมชนที่เป็นหนึ่งเดียวกันในระดับโลก เป็นครอบครัวของผู้ประกาศข่าวดีที่จะนำความรุ่งอรุณมาสู่โลกด้วยความรักอันเต็มเปี่ยมของพระคริสต์ที่จะเปลี่ยนแปลงโลก

พระสันตะปาปา 2 พระองค์ คือ **นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปา และสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส** ได้มีเจตหมายถึงบรรดาครอบครัวคริสตชนให้สนับสนุนพร้อมทั้งให้แนวทางในการเลือกตั้งผู้นำขององค์กรดังกล่าวนี้

2. พัฒนาการขององค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์

ขณะนี้ องค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ ดำเนินการอยู่ทั่วไปตามสังฆมณฑลต่างๆ ในพระศาสนจักรประเทศฟิลิปปินส์ สถิติล่าสุดมีคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ ทั่วประเทศ 469,715 คู่ และที่อยู่ในใจกลางกรุงมะนิลา มี 87,698 คู่ มีบรรดาพระสงฆ์ และพระสังฆราชจำนวนมากให้การสนับสนุนและส่งเสริมองค์กรนี้

ด้วยความตระหนักในวิสัยทัศน์ที่จะฟื้นฟู โฉมหน้าของโลกภายใต้การนำของพระจิตเจ้า จึงนำมาซึ่งภารกิจอันสำคัญในงานธรรมทูต งานที่มีผู้คนพร้อมจะได้รับการส่งไปทั่วโลก ขณะนี้มีองค์กรคู่สมรสฯ ดำเนินการอยู่ใน 127 ประเทศ ซึ่งมีคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ประมาณ 117,677 คู่ (335,344 คน) และมีชาย-หญิงโสดเพื่อพระคริสต์อีกประมาณ 364,656 คน รวมจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 700,000 คน ที่อยู่ตามประเทศต่างๆ

เนื่องด้วยองค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์มีสมาชิกจำนวนมากทั้งที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งยังมีการขยายงานและพัฒนากลุ่มอยู่ตลอดเวลา ในการนี้มีความจำเป็นที่ต้องมีผู้ประสานงาน ผู้นำกลุ่ม ผู้ที่เป็นอาสาสมัคร อีกทั้งองค์กรมีนโยบายที่จะมีการพัฒนาบุคคลในครอบครัวแบบครบวงจร คือตั้งแต่วัยเด็ก วัยเยาว์ วัยผู้ใหญ่ คู่ วัยอาวุโส (กรุณาติดตามในข้อ 4.1) ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการเตรียมผู้ที่จะทำงาน มีการถ่ายทอดประสบการณ์ มีการปรับตนให้สามารถทำงานตอบรับกับสถานการณ์ และสิ่งท้าทายต่างๆ ต่อสภาพครอบครัวในปัจจุบัน องค์กรจึงได้จัดให้มีสำนักงานกลางเพื่อบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวนี้

3. ประเด็นเกี่ยวกับครอบครัวที่มีการแบ่งปันและไตร่ตรอง

ระหว่งการชุมนุมฉลอง มีวิทยากรทั้งที่เป็นพระสังฆราช พระสงฆ์ และฆราวาสมาแบ่งปันและชวนให้ไตร่ตรองประเด็นเกี่ยวกับครอบครัวที่น่าสนใจหลายประเด็น เช่น ครอบครัวเป็นของขวัญ งานธรรมทูต งานประกาศข่าวดีด้วยจิตตารมณ์ใหม่ การให้การอภิบาลแบบคาทอลิกแก่ผู้ที่มีความสนใจต่อบุคคลเพศเดียวกัน ฯลฯ ณ ที่นี้ขอแบ่งปัน 1 ประเด็น คือ ครอบครัวเป็นของขวัญ

ครอบครัวเป็นของขวัญ เป็นประเด็นที่องค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ มุ่งขับเคลื่อนให้เป็นความจริงในปี ค.ศ.2019 ก่อนอื่นหมดแต่ละบุคคลต้องตระหนักที่จะทำตนเป็นของขวัญแก่บุคคลที่ได้พบเห็นเสมอ พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า “การที่ชายผู้นี้จะอยู่แต่ลำพังนั้นไม่ดีเลย เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมให้กับเขา... พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเอาซึ่งโครงการนั้นมาสร้างผู้หญิงและทรงนำให้มนุษย์...” (ปฐมก 2:18-22) พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะสร้างบุคคลหนึ่งเพื่อมอบเป็นของขวัญให้แก่อีกคนหนึ่ง แต่ละบุคคลจึงต้องทำตนเป็นของขวัญแก่กันและกัน

เมื่อมนุษย์ชายและหญิงต่างให้เกียรติและเลือกกันและกันเป็นคู่ชีวิตแล้ว ก็จะเกิดอีกบุคคลหนึ่งขึ้น กลายเป็นของขวัญแก่ผู้เป็นพ่อและแม่ ซึ่งจะต้องทำตนเป็นของขวัญแก่ลูกเช่นเดียวกัน

เมื่อครอบครัวแต่ละครอบครัว ตระหนักว่า ครอบครัวของตนเป็นของขวัญแล้ว ต่างก็ดำเนินชีวิตทำให้ครอบครัวของตนเป็นของขวัญแก่ครอบครัวอื่นๆ หากแต่ละครอบครัวสำนึกเช่นนี้ และพยายามทำให้ชีวิตของตนเองและของครอบครัวเป็นของขวัญแล้ว โลกใบนี้ก็จะมีความสุข เพราะทุกคนจะเป็นทั้งผู้ให้และผู้รับของขวัญซึ่งนำความปีติยินดีมาให้กันอย่างแน่นอน

4. ความประทับใจบางประการในการร่วมฉลอง

4.1 การให้การดูแลเอาใจใส่และพัฒนาบุคคลในครอบครัว โดยเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก สู้วัยเยาว์ สู้วัยผู้ใหญ่ และสู้วัยอาวุโส ซึ่งกล่าวเป็นภาษาอังกฤษว่า From the Womb to the tomb (จากท้องมารดา สู่ ท้องแผ่นดิน) อันประกอบไปด้วย

KFC (Kids for Christ) = เด็กๆ เพื่อพระคริสต์

YFC (Youth for Christ) = เยาวชนเพื่อพระคริสต์

SFC (Singles for Christ) = ชาย/หญิงโสดเพื่อพระคริสต์

CFC (Couples for Christ) = คู่สมรสเพื่อพระคริสต์

HOD (Handmaids of The Lord) =
แม่หม้ายเพื่อพระเจ้า

SOD (Servants of The Lord) =
พ่อหม้ายเพื่อพระเจ้า

ทำให้ตระหนักว่า การอบรมและการพัฒนา
ครอบครัวจะเกิดประสิทธิภาพ จำเป็นต้องให้ความ

สำคัญแก่การอบรมกับทุกวัยในครอบครัวพร้อมๆ
กัน เพื่อทุกคนในครอบครัวจะได้ก้าวเดินไปใน
ทิศทางเดียวกัน

4.2 มีอาสาสมัครฆราวาสทำงานอยู่ใน
สำนักงานขององค์กรคูนุสรมสเพื่อพระคริสต์ ใน
ใจกลางกรุงมะนิลา ซึ่งประกอบไปด้วยแผนกต่างๆ
ทุกวันมีอาสาสมัครทำงานในสำนักงานมากกว่า
50 คน ทำงานอย่างทุ่มเท นอกนั้นยังมีอาสา
สมัครเป็นธรรมชาติ ที่พร้อมได้รับการส่งไปทำงาน
ในประเทศต่างๆ ซึ่งขณะนี้ดำเนินการอยู่ใน 127
ประเทศ ส่วนใหญ่อาสาสมัครทำงานทั้งสามีภรรยา
บางรายสมัครเป็นการส่วนตัวคนเดียว โดยเฉพาะ
บรรดาเยาวชน บางคนแม้เรียนจบเป็นแพทย์ เป็น
วิศวกร ฯลฯ แล้ว สามารถประกอบอาชีพได้เงิน
เดือนสูง แต่ก็ยังสมัครไปเป็นธรรมชาติต่างประเทศ
ในระยะหนึ่ง

4.3 การภาวนาภายใต้การนำของพระจิต
เจ้า ตลอดจนการสัมมนา กิจกรรมที่ช่วยให้มีชีวิตชีวา
มิใช่เป็นเกม แต่เป็นการร้องเพลงที่มีทำนองเร้าใจ

มีความหมายที่ดี มีดนตรีประกอบการร้องเพลง สลับกับการภาวนาที่มาจากใจ เนื่องด้วยองค์กรคู่สมรสเพื่อพระคริสต์ สืบเนื่องจากการเคยเป็นกลุ่มภาวนาพระจิต (Charismatic) ทุกคนเชื่อมั่นว่าพระจิตเจ้าทรงนำพวกเขาทั้งในกิจการงาน และในคำภาวนา ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่า พวกเขามีความศรัทธาร้อนรนต่อพระเจ้า และไม่มีร่องรอยว่าจะเป็นการสร้างภาพแต่ประการใด **๕**

สะสมทีละน้อย กลายเป็นมาก

สุภาษิตจีน “Jí Xiǎo Cháng Duo” “จี ล่าง ฉาย ตัว” “สะสมทีละน้อย กลายเป็นมาก” ตรงกับสุภาษิตไทย “เก็บเล็กผสมน้อย” หรือ “มีสิ่งฟุ้งประจบให้ครบบาท” หมายความว่า การประหยัด กระหมัดกระแห่ม ใช้จ่ายไม่ฟุ่มเฟือย ชีวิตจะไม่ยากจน จะมีกินมีใช้ ตามฐานะของแต่ละคน - เศรษฐกิจพอเพียง ก็มีความสุขได้แล้ว

ทำไม เขาจึงจน? สาเหตุ

1. จากการเกิดมาในครอบครัวยากจน
2. จากการไม่ประหยัด ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
3. จากการเล่นพนัน เทียบเต๋ร ล่ามละเทเม
4. จากความเกียจคร้านในการทำมาหากิน ไม่มีความเพียรอดทน
5. จากการถูกโกงในทุกรูปแบบ
6. จากการเจ็บไข้ได้ป่วย
7. และอื่นๆ อีกมากมาย

จนมีอยู่กี่ชนิด? หลายชนิด

1. จนทรัพย์สิน เงินทอง ข้าวของ เครื่องใช้ไม่สอย ที่อยู่ ที่ทำกิน ฯลฯ
2. จนความรู้คือ ความโง่ ไม่รู้ในสิ่งที่ควรต้องรู้
3. จนคุณธรรมความดี จนน้ำใจ
4. จนทุกสิ่งทุกอย่าง คงไม่มีใครเป็นคนจนแบบนี้ดอกครับ

วิธีแก้ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ คิดว่าทุกคนคงทราบที่อยู่ แต่เขาจะมีกำลังใจทำจริงจริงจังใจแค่ไหนเท่านั้นครับ - การปฏิบัติคุณธรรมความดีทุกอย่าง เป็นวิธีแก้ปัญหาคอนยากจนนี้ได้เป็นอย่างดีที่สุด เช่น ความขยัน มั่นเพียร อดทน ประหยัด อดออม ฯลฯ อีกมากมาย

วิธี หรือเครื่องมือช่วยแก้ปัญหาคอนยากจนที่เป็นรูปแบบอย่างหนึ่งง่าย ๆ คือ เกรดดิติเยน นี้แหละครับ มีตัวอย่างทั่วโลกให้เห็นตำตาทุกคนอยู่แล้วครับ

ใครยังไม่รู้ว่าเกรดดิติเยนเป็นอะไร? เชิญพูดคุยกับผู้รู้ ศึกษาตามตำราหาได้ทั่วไป ไปดูตัวอย่างที่มีอยู่ทั่วโลกหรือติดต่อที่

ชุมนุมสหกรณ์เกรดดิติเยนแห่งประเทศไทย จำกัด

40 ถนนรามคำแหง แขวงสะพานสูง เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร 10240

โทร 0-2373-0020-1

โทรสาร 0-2373-0022

www.cultthai.coop

E-mail: cult@cultthai.coop

ขอให้ทุกคนโชคดี ตลอดไปครับ ☺

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญร็อก (St. Roch)

องค์อุปถัมภ์การป้องกันโรคระบาด ฉลอง 16 สิงหาคม

ท่านร็อกเกิด ราวปี 1350 และสิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ บ้านเกิดของท่าน อยู่ที่เมืองมอนต์เปลลิเออร์ ประเทศฝรั่งเศส ครอบครัวของท่านร่ำรวย บิดาเป็นข้าหลวงใหญ่ของเมืองมอนต์เปลลิเออร์ และมารดาเป็นผู้มีความเชื่อความศรัทธาอย่างมาก และเมื่อคราวที่หนูน้อยร็อกเกิดมานั้น มีเครื่องหมายกางเขนบนอกของท่าน เชื่อกันว่า เป็นผลของความเชื่อและความศรัทธาของบิดามารดาที่ภาวนาวอนขอบุตรจากพระเจ้าเป็นเวลาหลายปี

เมื่อร็อก เติบโตขึ้นได้รับการศึกษาในหลายด้าน และเป็นพิเศษด้านการแพทย์ เมื่อท่านอายุได้ 20 ปีเศษ บิดามารดาของท่านก็ถึงแก่กรรม ร็อกจึงตัดสินใจแจกจ่ายทรัพย์สมบัติที่มีให้แก่คนยากจน สละตำแหน่งข้าหลวงให้แก่ลุงของท่านเอง จากนั้นร็อกมีความตั้งใจที่จะจาริกแสวงบุญไปยังกรุงโรม

ขณะที่มาถึงเมืองอวาเพนเดนเต ช่วงนั้นเกิดการระบาดของกาฬโรคอย่างรุนแรง และแพร่กระจายไปยังเมืองต่างๆ ด้วย ซึ่งคนส่วนใหญ่มักจะถอยห่างไกลจากคนที่เป็นโรคนี้นี้ แต่เพราะความรักต่อเพื่อนมนุษย์ ทำให้ร็อกอุทิศตนดูแลผู้ที่เป็นโรครบาดนี้ ด้วยวิชาทางการแพทย์และการทำเครื่องหมายสำคัญมหากางเขน ท่านได้รับการรักษาคนเจ็บและคนป่วยให้หายเป็นจำนวนมาก

เมื่อร็อกไปถึงกรุงโรม ท่านได้ตระเวนรักษาพยาบาลผู้ป่วยในเมืองและนอกเมือง และทุกครั้ง

ที่ท่านได้ยินว่า ที่ใดมีการเกิดโรครบาดขึ้นท่านก็จะเดินทางไปช่วย ท่านทำกิจเมตตาตามากมาย ไปจนถึงเมืองเปียเซนซา ซึ่งที่เมืองนี้เองตัวของร็อกก็ติดเชื้อโรคด้วย จนเกิดเป็นแผลที่ขา ทำให้ร็อกไม่สามารถช่วยคนอื่นได้ และท่านไม่ต้องการสร้างความลำบากให้แก่ผู้ใด จึงออกจากเมืองเดินเลียบไปตามลำน้ำ และเลยเข้าไปอยู่ในถ้ำที่อันตราย เพื่อจะไปตายอย่างสงบที่นั่น

ณ ที่นั่น ร็อกได้พบสุนัขตัวหนึ่ง ซึ่งเป็นของเศรษฐีคนหนึ่ง มันจะคาบขนมปังมาให้ท่านกินประทังชีวิตและพาท่านไปยังลำธาร เพื่อมีน้ำดื่มและล้างบาดแผล จนกระทั่งเศรษฐีเกิดสงสัยเกี่ยวกับสุนัขของตน ที่แอบเอาขนมปังไปให้ร็อก และที่สุดเศรษฐีก็ได้รับตัวร็อกไปดูแลรักษาที่บ้านของเขา

เมื่อร็อกหายเป็นปกติแล้ว ท่านก็เดินทางกลับบ้านเกิด ระหว่างเดินทางกลับ พวกทหารคิดว่าร็อกเป็นสายลับ ที่ปลอมตัวมาในคราบของผู้แสวงบุญ จึงจับท่านขังคุก ท่านติดคุก 5 ปี (เชื่อกันว่าผู้ที่สั่งจำคุกก็คือ ลุงของท่านเอง) ร็อกถูกขังไว้แบบไร้ค่า “ขังลิ้ม” จนกระทั่งร็อกถึงแก่กรรม ราวปี 1380 ...มีเรื่องเล่า หลังจากที่ร็อกถึงแก่กรรมแล้ว ได้พบว่า มีเครื่องหมายกางเขนบนหน้าอก อันเป็นหลักฐานแสดงถึงตัวตนของท่าน ที่สุดนักบุญร็อกได้รับการยกย่องให้เป็น “องค์อุปถัมภ์การป้องกันโรคระบาด” ๕

แล้วจะมีอะไรเกิดขึ้น

บางท่านวิตกวิจารณ์ไปว่า หลังโอกาสฉลอง 350 ปีแห่งมิสซังสยาม และหลังรำลึกครบ 100 ปีแห่งวันมรณกรรมของพระสังฆราชยัง บัปติสต์ โปรตม และคุณพ่อซาเวียร์ เกโก **แล้วจะมีอะไรเกิดขึ้น** ให้กับพระศาสนจักรท้องถิ่นทั่วไทย-อีสานและลาว

นั่นคือ การพูดหลังจากประมวลความรู้จากประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่นส่วนหนึ่งในภูมิภาคอินโดจีนแถบนี้ เพื่อจะได้ประเมินผลและประมาณการสรรพกำลังสำหรับดำรงจิตตารมณ์และดำเนินพันธกิจงานแพร่ธรรมสู่ประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่นหน้าใหม่ในยุคสมัยของเรา

การให้ความรู้ การฟื้นฟูจิตใจในระหว่างช่วงปีเหล่านี้ จำเป็นจะต้องนำไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างชัดเจนในกระบวนการและขบวนการของงานแพร่ธรรม ตามหลักการ นโยบายและโครงการทั้งหลายทั้งปวงที่เรามุ่งหวังจะกระทำด้วยกันต่อไป โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกพระศาสนจักรทุกผู้ทุกฝ่าย

แต่โดยนัยกลับกัน หากจะถามว่าแล้วอะไรที่ทำให้พันธกิจเหล่านี้ไม่ดำเนินต่อเนื่องไปได้ ต้นสายปลายเหตุมันอยู่ที่ไหน

ประการแรก วิถีชีวิตในกระแสสังคมวัตถุนิยมยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบัน(โลก = โลก, อภิ = ใหญ่หลวง, วัตน์ = การเปลี่ยนแปลง) อันหมายถึงการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ รุนแรงและรวดเร็วในโลกชนิดครอบจักรวาลและโหมกระหน่ำโฆษณาสารพัดด้วยเครื่องมือสื่อสารทันสมัย (ไฮเทคโนโลยี) ซึ่งส่งผลกระทบต่อกระแสเรียก กระแสความรักและความรอดในด้านจิตใจของสมาชิกในพระศาสนจักร

ประการที่สอง การติดกับกรอบวิถีชีวิตในโครงสร้างสถาบันแบบเดิมๆ โดยไม่ยอมเปิดประตูออกไปสู่วิถีชีวิตแบบใหม่ทั้งใกล้และไกล ตามวิสัยทัศน์และพันธกิจแพร่ธรรมที่พระเจ้าทรงประสงค์ และส่งเราไปประกาศและเป็นประจักษ์พยานจิตตารมณ์พระวรสารใหม่ด้วยการอุทิศตนในฐานะศิษย์ของพระองค์และศิษย์ธรรมทูต

ประการที่สาม การทำงานแพร่ธรรมโดยเริ่มต้นจากการตัดสินใจและความสมัครใจของตนเอง พร้อมกับการทำงานอย่างเป็นทีม เป็นต้นในระหว่างหมู่ฆราวาสด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องรอฝ่ายพระสงฆ์และนักบวชซึ่งนับกันทั่วโลกยิ่งที่ยังมีจำนวนน้อยลง ทั้งนี้

เพื่อจะสามารถออกไปแพร่ธรรมในบริบทและรูปแบบต่างๆ ตามสถานการณ์ที่เป็นจริงในสังคมโลกยุคปัจจุบัน

ที่จริง วัตถุประสงค์ของการฉลองทั้งสองนั้น ก็เพื่อที่จะทำให้เราเกิดจิตตารมณ์ร่วมกันในทุกผู้ทุกฝ่าย ตามบทบาทหน้าที่ที่พึงมีพึงเป็น แล้วพากันบำเพ็ญตนเพื่อพันธกิจงานแพร่ธรรมจะได้รับการสานต่อในยุคสมัยของเราอย่างรู้เท่าทัน เผลียวฉลาดไม่พลาดถนัด แต่กล้าที่จะทุ่มเทอย่างเคียงบ่าเคียงไหล่กัน สมดังคำขวัญที่กล่าวจรรโลงใจในฐานะ **“ศิษย์พระคริสต์และศิษย์ธรรมทูตประกาศข่าวดีใหม่”**

ดังนั้น ทุกคนและแต่ละคน จึงต้องเริ่มต้นกับตนเองที่จะประกาศข่าวดีใหม่ในบริบทที่ตนอาศัยและเป็นอยู่ และสานต่อกันเป็นเครือข่ายโยงใยต่อกันในลักษณะเปรียบได้กับ

อวัยวะทุกส่วนของพระศาสนจักร ในพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า

ด้วยเหตุนี้ สิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบนั้น จึงมีร่วมกันทั้งหมด เพราะเราต่างก็เป็นสมาชิกของพระศาสนจักร จนกระทั่งเราสามารถพูดได้ว่า **“เราเป็นพระศาสนจักร” (We are the Church.)** ด้วยกันทุกคน

ถ้าเป็นเช่นนี้ช่วงฉลอง 350 ปีแห่งมิสซังสยามหรือรำลึกครบ 100 ปีแห่งมรดกกรรมของธรรมทูตคู่ทองทั้งสองของมิสซังอีสาน-ลาว แม้จะจบลงไปตามวาระ แต่พันธกิจงานแพร่ธรรมเยี่ยงศิษย์พระคริสต์และศิษย์ธรรมทูต ก็ยังจะพิสูจน์ด้วยจิตตารมณ์พระวรสารอย่างไม่มีวันจบสิ้น **แล้วจะต้องมีอะไรดีๆ เกิดขึ้น** ให้กับพระศาสนจักรท้องถิ่นแถบนี้ อย่างแน่นอน **๕**

การให้ความรู้ การฟื้นฟูจิตใจในระหว่างช่วงปีเหล่านี้
จำเป็นจะต้องนำไปสู่ภาคปฏิบัติอย่างชัดเจนใน
กระบวนการและขบวนการของงานแพร่ธรรม

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

.....ขณะนั้น เขาโลยังคงเคียดแค้นคุกคามจะฆ่าบรรดาศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จึงเข้าไปพบมหาสมณะ ขอนหนังสือมอบอำนาจไปยังศาลาธรรมต่างๆ ในเมืองดามัสกัส เพื่อจะได้จับกุมทุกคนที่พบ ไม่ว่าชายหรือหญิงที่ดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระคริสตเจ้าแล้วนำไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ขณะที่เขาเดินทางใกล้ถึงเมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจากท้องฟ้า ล้อมรอบตัวเขาไว้ เขาล้มลงที่พื้นดินและได้ยินเสียงกล่าวว่า “เฮโล เฮโล ท่านเบียดเบียนเราทำไม” เขาโลจึงถามว่า “พระเจ้าข้า พระองค์คือใคร” พระองค์ตรัสว่า “เราคือเยซู ซึ่งท่านกำลังเบียดเบียน ท่านจงลุกขึ้น เข้าไปในเมืองแล้วจะมีคนบอกให้รู้ว่าจะต้องทำอะไร” คนที่เดินทางพร้อมกับเขาโลยืนนิ่งพูดไม่ออก เขาได้ยินเสียงพูดแต่ไม่เห็นใครเลย เขาโลจึงลุกขึ้นจากพื้นดิน ลืมตา แต่ก็มองสิ่งใดไม่เห็น คนอื่นจึงจูงมือเขา พาเข้าไปในเมืองดามัสกัส เขาโลมองไม่เห็นสิ่งใดเลยเป็นเวลาสามวันไม่ได้กินและไม่ได้ดื่ม..... ทันใดนั้น มีสิ่งหนึ่งเหมือนเกล็ดตกจากนัยน์ตาของเขาโล เขามองเห็นได้อีก จึงลุกขึ้นรับศีลล้างบาป

กิจการ 9:1-9, 18

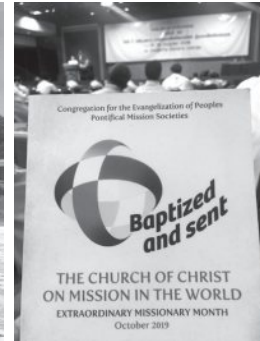
รอยแผลเป็นในชีวิต

ฤดูร้อนหลายปีมาแล้วที่รัฐฟลอริดาตอนใต้ที่พื้นที่ภูมิประเทศครอบคลุมด้วย everglades (บ่อ บึง ทะเลสาบ ตามธรรมชาติ) ครอบครัวของ**ทอม**อยู่ใกล้ขอบ everglades เหล่านี้ บ่ายวันหนึ่ง ทอมทนอากาศร้อนไม่ได้ จึงไปที่ everglades คิดว่าจะระบายความร้อนด้วยการว่ายน้ำใน everglades นี้ไปมาสักสองสามรอบ แต่ทอมหาวิธีไม่ว่า เขามีเพื่อนว่ายน้ำตามมาด้วย เป็นจระเข้ที่ขนาดใหญ่ใช้ได้

จระเข้ตัวนี้ รอจังหวะที่ทอมกำลังจะว่ายน้ำถึงฝั่งบ้านของตัวเอง และโถมเข้าจับขาข้างหนึ่งของทอม ทอมร้องด้วยเสียงอันดัง จนกระทั่งคุณแม่ที่กำลังเตรียมอาหารมื้อเที่ยงอยู่ในครัวได้ยิน แล้วรีบวิ่งออกมาดูนอกบ้าน เมื่อเห็นทอมกำลังตะเกียกตะกายใช้มือทั้งสองจับกอหญ้าข้างชายขอบทะเลสาบเพื่อดึงตัวเองขึ้นฝั่ง คุณแม่รีบวิ่งไปคว้าแขนทั้งสองข้างของทอมเอาไว้ แล้วคิกชกคะเย่อ ก็เกิดขึ้นอย่างรุนแรงระหว่างจระเข้ที่จับขาข้างหนึ่งของทอม และคุณแม่ที่ใช้มือทั้งสองยึดแขนข้างหนึ่งของทอมไว้แน่น คุณแม่ไม่ยอมปล่อยทอมให้กับจระเข้อย่างแน่แท้ทีเดียว ท่ามกลางเสียงโกลาหลของการต่อสู้ระหว่างคุณแม่กับจระเข้นี้ได้ยินไปถึงเพื่อนบ้านของครอบครัวของทอม เพื่อนบ้านคนนั้นเมื่อเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น จึงรีบหยิบปืนไรเฟิลมายิงจระเข้ คุณแม่จึงสามารถแยกทอมออกจากปากจระเข้ได้

ทอมต้องพักอยู่ที่โรงพยาบาลเพื่อรักษาบาดแผลสาหัสที่ขาเป็นเวลานานหลายสัปดาห์ ทอมมักจะอวดรอยแผลเป็นที่ขาข้างขวาของตนให้เพื่อนๆ ดู แต่ทอมก็อวดรอยแผลเป็นที่ข้อมือและหัวไหล่ข้างขวาของตนด้วยเช่นกัน รอยแผลเป็นบนแขนเหล่านี้ เกิดจากรอยเล็บของคุณแม่ที่เจาะทะลุผิวหนังเข้าไปในเนื้อแขนและหัวไหล่ของทอมนั่นเอง ทอมเล่าเสริมกับเพื่อนๆ ว่า แผลเป็นบนขาของเขาดูน่าเกลียดน่าชัง แต่รอยแผลเป็นบนแขนและที่หัวไหล่ทอมกลับดีใจและภูมิใจมาก เพราะมันเป็นพยานถึงความรักของคุณแม่ที่มีต่อเขา ชีวิตคริสตชนก็เช่นเดียวกัน เราย่อมมีแผลเป็นทั้งสองประเภทนี้ คือแผลเป็นจากการทำผิด ความผิดพลาดของเราที่ปีศาจและความโง่เขลาทางโลกพาเราไป และแผลเป็นจากเหตุการณ์ที่เราไม่ปรารถนา ไม่คาดคิด ที่เกิดขึ้นกับเรา ที่ทำให้เราสูญเสียผิดหวัง สะดุด ล้มเหลว ฯลฯ แต่เมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเรามองย้อนหลัง เรากลับสำนึกถึงผลดีของเหตุการณ์เหล่านี้ที่ตอนแรกเราเห็นว่าเป็นผลร้าย (ทำให้เกิดแผลเป็น) แต่ในขณะนี้กลับกลายเป็นผลดี และนี่คือ “แผลเป็น” (scars) ที่พระเจ้ามอบให้แก่เรา เพื่อเป็นพยานถึง “ความรัก” ของพระองค์ที่มีต่อเรา

สู่ชุมชนศิษย์ธรรมทูต

ในช่วงวันที่ 15-19 กรกฎาคม 2019 ที่ผ่านมา ผมได้มีโอกาสมาร่วมสัมมนาพระสงฆ์ระดับชาติ ครั้งที่ 32 ที่บ้านผู้หว่าน นับเป็นเวลาที่ดีมาก ที่ได้มาพบเพื่อนๆ ซึ่งบางท่านไม่เจอกันเกือบสิบปี ได้เห็นพี่น้องพระสงฆ์หลายๆ ท่านที่ทำงานกันในพื้นที่ต่างๆ กัน ทั่วประเทศ ได้มาพบปะกัน ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้อง ผมยังมีโอกาสได้มาแบ่งปันให้กับพี่น้องพระสงฆ์ราวสองร้อยกว่าท่านในโอกาสนี้ด้วย ตามหัวข้อที่พระคาร์ดินัลได้กล่าวเปิด และเป็นโอกาสกระตุ้นพวกเราให้มีใจเร้าร้อนในการประกาศพระวรสาร คือ “350 ปี มิสซังสยาม: จากชุมชนศิษย์พระคริสต์ สู่ชุมชนศิษย์ธรรมทูต”

เพราะหัวข้อที่เกี่ยวกับธรรมทูตนี้ ทำให้เราเห็นว่า งานธรรมทูต เป็นงานที่เราต้องสานต่อไป และพระศาสนจักรไม่เคยนิ่งนอนใจ หรือละเลยงานประกาศพระวรสาร ในโอกาสนี้ เราได้ถือโอกาสได้เตรียมตัวสำหรับเดือนตุลาคม 2019 นี้ด้วย ซึ่งเป็นเดือนพิเศษแห่งงานธรรมทูต (Extraordinary Missionary Month) เพื่อไต่รตรองและผลักดันให้ตระหนักถึง **พระ**

ศาสนจักรของพระคริสต์ สำหรับพันธกิจในโลก” สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้ให้สมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน ได้เตรียมเดือนนี้เป็นพิเศษ ให้บรรดาผู้รับศีลล้างบาปแล้ว ให้รู้ตัวว่าทุกคนมีพันธกิจถูกส่งไปในโลก และยังเป็นการระลึกถึงการครบรอบ 100 ปี ของสมณสาส์น Maximum Illud (1919-2019) ซึ่งเป็นสมณสาส์นแรกๆ ที่พูดถึงงานประกาศพระวรสารโดย**สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 15**

ผมได้มีโอกาสเป็นวิทยากรและผู้ดำเนินรายการแบ่งปันเกี่ยวกับหัวข้อ “ชีวิตธรรมทูต ความท้าทายในปัจจุบัน” โดยมีผู้รับเชิญอีกสามท่านคือ **คุณพ่อนิโกลาส์ เลอ เพบ็อร์ (MEP), คุณพ่อชาญ กู๋ (คณะเบธาราม) และซิสเตอร์พรทิพย์ แก้วกิ่ง (ผู้ร่วมงานคณะธรรมทูตไทยในกัมพูชา)** แต่ละท่านได้นำประสบการณ์ความท้าทายต่างๆ ที่ได้พบมาแบ่งปันให้กับสมณทูตบรรดา พระสังฆราช และพระสงฆ์ได้ฟังกัน

คุณพ่อนิโกลาส์ ได้นำเสนอพันธกิจของคณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ที่มีส่วนในการก่อตั้งมิสซังสยาม ปัจจุบันคณะ

เห็นว่า โลกได้พัฒนาและพระศาสนจักรก็ก้าวหน้า
ไปมาก ทุกประเทศในโลกได้มีโครงสร้างของมิสซัง
แล้ว แม้จะมีระดับที่แตกต่างกัน สมาชิกของคณะ
เอ็มอีพี ปัจจุบันทำงานประกาศพระวรสารร่วมกับ
พระศาสนจักรท้องถิ่น แต่เดิมในสโลแกนของคณะมี
แค่คำว่า “ad vitam, ad extra, ad gentes” จึงได้
เพิ่มสโลแกนของคณะอีกคำคือ “cum ecclesia”
หมายความว่า นอกจากงานประกาศข่าวดีแล้ว
คณะต้องร่วมมือกับพระศาสนจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะ
ในด้านการธรรมทูตด้วย

ซิสเตอร์พรทิพย์ แก้วกิ่ง แบ่งปันความท้าทาย
ในงานธรรมทูต เรื่อง “การเข้าสู่วัฒนธรรม” เมื่อการ
ทำงานเรียกร้องในพื้นที่และเวลาที่เรียกร้อง ให้สละ
ชุดนักบวช เพื่อไปอยู่กับชาวบ้านกัมพูชา นับเป็นข้อ
เรียกร้องให้ออกจากตัวเอง ความปลอดภัยทุกอย่าง
และยังเห็นว่างานธรรมทูตเรียกร้องชีวิตความเป็น
หนึ่งเดียวกันในคณะธรรมทูตไทย ซิสเตอร์ได้สัมผัส
ประสบการณ์ตรงนี้ หลังจากประสบอุบัติเหตุแล้ว
มีเพื่อนสมาชิกมาดูแลอย่างใกล้ชิด

คุณพ่อชาญ กุญ นำภาพของคณะ ซึ่งมี
ความท้าทายในการทำงานในปัจจุบันอย่างไร
ให้คณะเป็นพยานถึงพระเยซูให้ดีที่สุดในพื้นที่ที่
พวกเขาทำงานอยู่

ส่วนผมเอง ได้นำเสนอว่าในโอกาสฉลอง
350 ปีของมิสซังสยาม “คณะธรรมทูตไทย” คือ
ความภูมิใจของพระศาสนจักรในประเทศไทย เพราะ
เป็นคณะที่มาจากความเห็นชอบของสภาพระสังฆราช
ในประเทศไทย ที่ช่วยกันก่อตั้งขึ้น และที่สุดได้มา
สังกัดอยู่กับอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ผมมองความ
ท้าทายในงานธรรมทูตทุกวันนี้คือ

1. ความร่วมมือกันในความแตกต่าง ในทุกที่ที่มีงานพิธีกรรมชุด เราพบความแตกต่าง ของบรรดาผู้ที่มาร่วมกันทำงานในเซตมิสซัง เราต้องออกจากตัวเองก่อนอื่น เพื่อร่วมมือกัน โดยเฉพาะกับผู้นำพระศาสนจักรท้องถิ่นในงาน พิธีกรรมชุด ซึ่งมีปรากฏใน Maximum Illud เช่นกัน

2. ประเทศไทยเราได้รับมรดกมากมาย จากพิธีกรรมชุดในอดีต ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อ กลุ่ม คริสตชน ที่ดิน มรดกทางความเชื่อต่างๆ เราต้อง มองไปข้างหน้าว่า เราจะทำอะไรให้เราไม่ใช่ แค่เพียงรักษาแต่ทำให้มันเติบโตขึ้น เกิดดอก

ออกผลมากขึ้น โดยเฉพาะจำนวนกลุ่มคริสตชน ที่หลายสังฆมณฑล ไม่มีการเพิ่มจำนวนมากนัก นี่ควรเป็นอีกเป้าหมายหนึ่งของพระศาสนจักร ไทย ที่ต้องเพิ่มต้นทุนของเราให้มากขึ้น คือ จำนวนกลุ่มคริสตชน

3. การอบรมในบ้านแฉกร ในบ้านนักบวช เราถูกสอนให้ทำงานอภิบาล และดูเหมือนจะเรา ถูกอบรมมาเพื่อเรื่องนี้อย่างมาก จนเกือบลืม ไปว่า เราถูกส่งออกไปสำหรับเพื่อนพี่น้องต่าง ความเชื่อ ซึ่งเปรียบเหมือนฝูงแกะของเราด้วย ไม่ใช่แค่สัตบุรุษที่มาวัด หรืออยู่รอบๆ วัดเท่านั้น พวกเขาควรได้รับการประกาศข่าวดีจากพวกเรา (พระสงฆ์) ด้วย

4. การประกาศข่าวดี เป็นเรื่องของเรา ทุกคน ไม่ใช่แค่หน้าที่ของบรรดาพิธีกรรมชุดที่ ส่งออกไป หรือเป็นหน้าที่ของนักบวชพระสงฆ์ เท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของผู้รับศีลล้างบาปทุกคน ที่มีหน้าที่ในการเป็นประกาศกด้วย และการ ฉลอง 350 ปีการก่อตั้งมิสซังสยาม ต้องเป็น การกระตุ้นให้สัตบุรุษทุกคนรู้ซึ่งถึงหน้าที่นี้ด้วย

พี่น้องที่รัก การประกาศเป็นเรื่องท้าทาย สำหรับเราทุกคน เพราะจากนี้ไปเราต้องช่วยกัน ทำตามหน้าที่ของเราแต่ละคน เพื่องานพิธีกรรมชุด เหมือนที่นักบุญเปาโลบอกว่า “หากข้าพเจ้า ไม่ประกาศข่าวดี ข้าพเจ้าย่อมได้รับความวิบัติ” (1คร 9:16) ถ้าทุกคนเริ่มทำ พระเป็นเจ้าจะ อวยพรเรา มากกว่าทุกวันนี้แน่นอน... เริ่มจาก รู้จักนำสวดภาวนา ไม่เกี่ยงกันก่อน ตอรับใน มิสซาอย่างมีชีวิตชีวา การกล้าเปิดเผยตัวในทุกที่ ที่เราอยู่ว่าเราเป็นคาทอลิก ติดต่อกับทุกคนโดย ไม่อาย ฯลฯ ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน... ❧

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา ทิมเจริญ (คุณตุ้ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุบผา เว็ดดิ้ง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----0~

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้า)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รศที่พอ(คำพร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

สถานีรถไฟ “เซนต์หลุยส์”

บ้านผมอยู่ที่เซนต์หลุยส์ซอยสองถนนสาทร แถวนี้การจราจรขึ้นชื่อเรื่องติดขัดแบบแสนสาหัส สมัยก่อนตอนลูกยังเล็ก ตอนเช้าต้องเอาคนเล็กไปฝากคุณย่าเด็กของโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ คนโตเอาไปเรียนอนุบาลที่อยู่ฝั่งตรงข้าม ตอนเย็นงานเลิก ลีโม่งครึ่ง กว่าจะมาถึงที่เซนต์หลุยส์ก็ใกล้ทุ่มเป็นส่วนใหญ่ บางวันเหลือลูกเราอยู่คนเดียวที่โรงเรียน ได้แต่ตั้งหน้าตั้งตาคอยว่าเมื่อไหร่จะมีระบบขนส่งมวลชนแบบรางสักที

โชคดีที่กรุงเทพมหานครให้สัมปทานบริษัท บีทีเอสจำกัด สร้างรถไฟลอยฟ้าและเปิดใช้งานในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542 เดียวนี้เวลาจะไปไหนก็ใช้บริการรถไฟเป็นส่วนใหญ่ จากบ้านเดินไปขึ้นที่สถานีสุรศักดิ์ มาปีนี้ข่าวดีคือบริษัทบีทีเอสจะเปิดสถานีใหม่ชื่อสถานี “ศึกษาวิทยา” ตรงบริเวณเซนต์หลุยส์ซอยสาม (สาทร 11) ฝั่งสาทรใต้ซึ่งตรงกับซอยศึกษาวิทยาของถนนสาทรเหนือ ความจริงแล้วสถานีนี้อยู่ในแผนการสร้างตั้งแต่แรก แต่คงติดขัดอะไรบางอย่างจึงไม่เกิด หลังจากมีผู้ทักท้วงให้ดำเนินการตามแผน ในที่สุดทางบริษัทจึงเริ่มลงมือก่อสร้างตั้งแต่ พฤษภาคมปีนี้ และคาดว่าจะเปิดใช้งานได้ในปีหน้า

วันนี้ผมอยากชวนให้ ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนช่วยสนับสนุนให้ตั้งชื่อสถานีนี้เป็น “สถานีเซนต์หลุยส์” มากกว่า ทั้งนี้เพราะเมื่อเดือนมกราคม 2560 กระทรวงคมนาคมได้มีการวางแผนวางการตั้งชื่อสถานีรถไฟขบวนส่งทางราง ให้ใช้ชื่อ “ย่าน” แทนชื่อถนน (ตามข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 14 มกราคม 2560) จากเหตุผลนี้ “เซนต์หลุยส์”

จึงมีความเหมาะสมเพราะประชาชนทุกคนรู้ว่าบริเวณนี้คือย่านชุมชนเซนต์หลุยส์ที่มีประวัติเก่าแก่ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ย่านนี้มีสถานที่สำคัญเริ่มจากโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โบสถ์เซนต์หลุยส์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ โรงเรียนเซนต์หลุยส์ศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชย ฯลฯ รถสองแถวเขียนติดข้างรถว่าผ่านเซนต์หลุยส์ แม้กระทั่งศาลเจ้าคนจีนที่อยู่ลึกในซอยเซนต์หลุยส์สามตรงทางแยกสมาคมจีนแต่จีว ยังเรียกชื่อว่า “ศาลเจ้าปึงเถ่ากงเซนต์หลุยส์”

อยากขอย้อนรอยความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของย่านเซนต์หลุยส์ ผมได้มีโอกาสรับฟังเรื่องราวจากท่าน**พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** อดีตประธานสภาประมุขบาทหลวงโรมันคาทอลิกแห่งประเทศไทย ท่านเป็นปราชญ์รอบรู้เรื่องต่างๆ ในอดีต ทำให้ผมสนใจสืบค้นจากหนังสือและเอกสารต่างๆ เพิ่มเติม ยิ่งได้ฟังยิ่งได้อ่านยิ่งเห็นความสำคัญของท่าน

ในสมัยเด็กเราได้เรียนประวัติศาสตร์เรื่องวิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 ซึ่งตรงกับปี ค.ศ. 1893 ที่ เป็นเหตุให้ไทยเสียดินแดนฝั่งตะวันออกของแม่น้ำโขงอันได้แก่ประเทศลาวส่วนใหญ่ในปัจจุบัน และบางส่วนของเขมร เรื่องเดิมมีอยู่ว่าก่อนหน้านั้นประเทศมหาอำนาจทางยุโรปได้เริ่มลัทธิล่าอาณานิคม อังกฤษได้ครอบครองอินเดียและพม่า ส่วนฝรั่งเศสได้ครอบครองเวียดนามและพยายามหาช่องทางที่จะขยายดินแดนให้ได้ลาวและเขมร ซึ่งในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์นั้น ทั้งลาวและเขมรตกเป็นเมืองขึ้นหรือส่วนหนึ่งของราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากสมัยนั้นฝ่ายไทยเองก็ไม่ได้ดูแลเรื่อง
พรมแดนอย่างเข้มงวด ไม่มีการปักเขตแดนว่า
ราชอาณาจักรของเราครอบคลุมไปถึงไหน ฝ่าย
ฝรั่งเศสจึงส่งคนเข้ามาสำรวจเพื่อปักปันเขตแดน
แล้วก็อ้างว่าดินแดนลาวเคยส่งเครื่องบรรณาการให้
เวียดนาม ดินแดนเหล่านี้จึงควรเป็นของเวียดนาม
ที่ฝรั่งเศสได้มาเป็นอาณานิคมแล้ว ฝ่ายไทยเสนอ
ให้ตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อแก้ปัญหา แต่ฝรั่งเศสใช้
วิธีการกีดกันทางทหาร ขออนุญาตให้เรือรบและเรือ
ลำเลียงสิ่งของรวมสามลำเข้าจอดในแม่น้ำเจ้าพระยา
หน้าสถานกงสุลของตน แต่ฝ่ายไทยไม่อนุญาต

ในวันที่ 13 กรกฎาคม ค.ศ. 1893 เวลา
ประมาณหกโมงเย็นเศษ มีการปะทะกันระหว่าง
ทหารไทยที่ยิงปืนสกัดกั้นเรือรบฝรั่งเศสที่พยายาม
แล่นเข้ามาที่บริเวณป้อมพระจุล ปากน้ำ ผลพวง
ของการปะทะกันครั้งนั้นทำให้ทหารฝรั่งเศสเสียชีวิต
สามนาย เรือเสียหายอย่างหนักหนึ่งลำ ส่วน
ฝ่ายไทยเสียชีวิต 10 นายและเสียเรือปืนไปหนึ่งลำ
ด้วยอำนาจของอาวุธและทักษะการรบที่เหนือกว่า
เรือรบฝรั่งเศสได้ฝ่าแนวต้านทานและลอยลามา
จอดที่หน้าสถานกงสุลฝรั่งเศสได้สำเร็จ เมื่อ
เหตุการณ์ทำท่าจะเลวร้ายมากขึ้น พระบาทสมเด็จพระ
จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงสั่งให้ยุติการปะทะ
และทำการเจรจาสงบเหตุการณ์ ฝ่ายฝรั่งเศสซึ่ง
เป็นมหาอำนาจจึงยื่นคำขาดให้ไทยยกดินแดนฝั่ง
ตะวันออกของแม่น้ำโขงให้ฝรั่งเศสดูแล ให้ชดใช้
ค่าเสียหายต่างๆ ทั้งหมดเป็นเงินสามล้านฟรังก์
และฝรั่งเศสจะส่งทหารเข้ามาในดินแดนตราดและ
จันทบุรีเพื่อเป็นหลักประกันว่าไทยจะยอมตามข้อยุติ
ดังกล่าว เรื่องนี้สร้างความหนักใจแก่ในหลวงรัชกาล
ที่ 5 เป็นอย่างยิ่ง แต่ในที่สุดด้วยสายพระเนตรที่
ยาวไกล และการยึดหลักยอมเสียดินแดนส่วนน้อย

เพื่อรักษาดินแดนส่วนใหญ่ไว้ ท่านจึงยอมรับข้อ
เสนอและมีการลงนามในสนธิสัญญาเมื่อวันที่ 3
เดือนตุลาคม ปีเดียวกัน ได้มีการนำเงินในท้อง
พระคลังที่สะสมไว้มาจ่ายเป็นค่าชดเชย ฝรั่งเศสจึง
ยอมถอนทหารออกจากจันทบุรีและตราด

เรื่องมาเกี่ยวข้องกับย่านเซนต์หลุยส์ ตรงที่
พระสังฆราชหลุยส์เวย์ นักบวชคณะ Missions
Etrangeres de Paris (M.E.P.) ซึ่งเป็นผู้ได้รับ
การแต่งตั้งให้ดูแลบรรดามิชชันนารีและคริสตชนไทย
ในช่วงนั้น ท่านได้ประสานงานกับทีมงาน M.E.P.
ที่ปารีสเจรจากับรัฐบาลฝรั่งเศส เพื่อขอให้นำเงินที่
ฝ่ายไทยจ่ายเป็นค่าชดเชยความเสียหายนั้นกลับมา
พัฒนาประเทศไทย แต่ขึ้นไปพูดแบบนี้ตรงๆ รัฐบาล
ฝรั่งเศสคงส่ายหน้าไม่เอาด้วย

ผมขอแก้ไขความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน
ของคนไทยที่มองว่าคณะมิชชันนารีชาวฝรั่งเศส
เป็นพวกเดียวกับรัฐบาลที่ปารีส แต่แท้จริงแล้วใน
ช่วงนั้นตรงกับสมัยที่เรียกว่าสาธารณรัฐที่สามของ
ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลไม่สนับสนุน
และพยายามลดบทบาทของศาสนาคริสต์ มีการ
เวนคืนวัด โรงเรียน และที่ดินตลอดจนสมบัติต่างๆ
ที่ศาสนจักรดูแลมาเป็นของรัฐ

ท่านหลุยส์เวย์และคณะเหมือนเผชิญหน้า
ศัตรู จึงให้เหตุผลว่าควรนำเงินที่ฝ่ายไทยชดใช้
ฝรั่งเศส มาซื้อที่ดินแถวสาทรและสร้างโรงพยาบาล
สำหรับดูแลรักษาคนฝรั่งเศสและชาติยุโรปต่างๆที่มา
ติดต่อค้าขายในสยาม ในปี 1896 ทางกรฝรั่งเศส
จึงเห็นชอบและมอบเงินมาให้หนึ่งแสนฟรังก์ เมื่อ
ได้มาแล้ว ทีมงานของพระคุณเจ้าก็ได้นำไปซื้อที่ดิน
บริเวณสาทรและเริ่มลงมือก่อสร้างตึกโรงพยาบาล
หลังแรก โดยใช้ชื่อว่าโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

ได้มีการขอมิซชันนารีคณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร มาช่วยดูแลกิจการ มีแพทย์แผนปัจจุบัน กิจการของโรงพยาบาลได้ขยายออกไปเพื่อรับคนไทยที่เจ็บป่วย สมัยนั้นโรคระบาดและโรคติดต่อได้คร่าชีวิตคนไทยไปจำนวนมากไม่เว้นลูกท่านหลานเธอ การมีโรงพยาบาลแผนปัจจุบันจึงเป็นสิ่งที่ตรงกับความต้องการของในหลวงรัชกาลที่ 5 และประชาชนคนไทย นอกจากนี้งบประมาณบางส่วนยังได้นำไปใช้ในกิจการด้านอื่นๆ เช่นขยายการศึกษาที่ได้เริ่มงานมาก่อนแล้วดังปรากฏที่โรงเรียนอัสสัมชัญ

เซนต์ หลุยส์ หรือนักบุญหลุยส์ นั้นคือพระเจ้าหลุยส์ที่ 9 เป็นกษัตริย์ที่ชาวฝรั่งเศสให้การเคารพนับถือ ท่านมีชีวิตระหว่างปี ค.ศ. 1214 ถึง 1270 ในรัชสมัยของท่านถือได้ว่าฝรั่งเศสมีความเจริญก้าวหน้าและประชาชนมีความสุข *ที่ชาวบ้านรักเพราะท่านเป็นกษัตริย์ที่ทรงความยุติธรรม* สมัยก่อนเวลาไต่สวนชาวบ้านที่ถูกกล่าวหาทำความผิด ทางกรมักนำผู้ต้องหาไปทรมานด้วยความโหดร้าย หากรอดพ้นหรือรอดตายมาได้ก็ถือว่าผู้นั้นบริสุทธิ์ (Trial by ordeal) ท่านได้ยกเลิกระบบนี้และให้ใช้ระบบที่ต้องถือว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริสุทธิ์ไว้ก่อน เป็นหน้าที่ของผู้กล่าวหาที่จะต้องหาหลักฐานมาพิสูจน์จนประจักษ์แจ้ง ซึ่งแนวคิดแบบนี้เป็นสิ่งที่ระบบยุติธรรมในประเทศส่วนใหญ่ใช้กันในปัจจุบันและเป็นสิทธิมนุษยธรรมขั้นพื้นฐาน ท่านเสียชีวิตจากการป่วยด้วยโรคบิด ด้วยความดีงามที่ท่านทำได้ จึงได้รับการสถาปนาให้เป็นนักบุญโดยสมเด็จพระสันตะปาปา

ผมไม่ทราบจะทำไมพระคุณเจ้าหลุยส์เวย์ตั้งชื่อโรงพยาบาลว่าเซนต์หลุยส์ แต่ก็นับว่าเป็นชื่อที่เหมาะสมมาก ประการแรกเนื่องมาจากบรรยากาศในช่วงนั้นที่ประเทศไทยเราก็มีระบบพระมหากษัตริย์

ที่ประชาชนให้ความเคารพรักโดยเฉพาะองค์พระปิยมหาราช ประการที่สองนักบุญหลุยส์เสียชีวิตจากโรคติดต่อที่คนไทยก็ป่วยกันมากในสมัยนั้น และประการที่สามเป็นการสะท้อนให้ทางการฝรั่งเศสคิดถึงตัวอย่างของความยุติธรรมที่กษัตริย์หลุยส์ได้วางไว้ให้ในประเทศของท่าน

การตั้งชื่อสถานี่รถไฟฟ้าเซนต์หลุยส์จึงเป็นชื่อที่เหมาะสมให้เราได้รำลึกถึงอดีตที่อาจเริ่มต้นด้วยความขัดแย้ง แต่ด้วยความรักที่มนุษย์มีต่อกันและการยึดหลักความยุติธรรมคุณธรรม ผู้คนต่างชาติต่างศาสนาจึงสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุขเหมือนอย่างที่ปรากฏในชุมชนเซนต์หลุยส์ ขอให้เราได้สนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ช่วยกันในเรื่องนี้ให้สำเร็จด้วยดี เป็นการสร้างหน้าประวัติศาสตร์ที่แสดงว่ากรุงเทพเป็นมหานครของโลกที่ให้คุณค่ากับความสำคัญทางประวัติศาสตร์และทางจิตใจของผู้คนทุกศาสนา **๕**

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

S

secular institute	= สถาบันแบบนักพรต (มีสมาชิกฆราวาสหรือพระสงฆ์ สังฆมณฑล ที่ถวายตัวแด่พระเป็นเจ้า โดยปฏิบัติตาม ปฏิบัติตามคำแนะนำพระวรสาร 3 ประการคือ ความเป็นโสด ความยากจน และความนอบน้อมเชื่อฟัง แบบนักพรต ดังนั้น จึงเรียกฆราวาสดังกล่าวที่เป็นสมาชิกว่า “ฆราวาส นักพรต” และเรียกพระสงฆ์ (ที่เป็นสมาชิกว่า “สงฆ์แบบ นักพรต”)
secularism	= โลกานวัตกรรมนิยม
seer	= หมอดู ผู้ทำนาย
self-contradiction	= ความขัดแย้งในตัวเอง
self-consciousness	= อุตพิชาน ความสำนึกตน
seminarian	= สามเณร นิสิตสมณะ
seminary	= สามเณรลัย สำนักนิสิตสมณะ
sensation	= ผัสสะ (ความรู้สึกลงทางประสาทสัมผัส)
sense	= ประสาทสัมผัส
sentiment	= เพศนาการ
sequence	= บทเสริม
sermon	= 1) บทเทศน์ 2) โอวาท
Seven Dolours (Sorrows)	= มหาทุกข์ 7 ประการ
Sext	= บททำวัตรเที่ยง
Sheol	= แดนผู้ตาย แดนมรณา
shrine	= ลักการสถาน ปูชนียสถาน
Shroud of Christ, the holy Shroud	= ผ้าห่อพระศพพระคริสตเจ้า
Sign of the Cross	= ผ้าตราสัง
simony	= เครื่องหมายมหากางเขน
sin	= การซื้อขายความศักดิ์สิทธิ์
actual sin	= บาป
grave sin	= บาปทำเอง (ตรงข้ามกับบาปกำเนิด)
mortal sin	= บาปหนัก
original sin	= บาปหนัก
venial sin	= บาปกำเนิด
	= บาปเบา

ความท้อแท้สิ้นหวัง

นักพรตคนหนึ่งได้ไปหาอธิการด้วยใบหน้าท้อแท้ เขาเล่าให้ท่านฟังด้วยน้ำเสียงอ่อนล้าว่า “ผมสิ้นหวังและคิดไม่ออกเลยว่า คนบาปทนายอย่างผมจะเอาตัวรอดไปสวรรค์ได้อย่างไร”

“ทำให้สบายเถอะลูกรัก ไม่มีบาปใดที่ลูกทำจะยิ่งใหญ่กว่าพระเมตตา และการให้อภัยของพระเจ้า” อธิการตอบ แต่ดูเหมือนว่านักพรตท่านนั้นยังคงดิ้อรี้นและไม่เชื่อในคำตอบของอธิการ

ท่านจึงเล่าเรื่องให้เขาฟังว่า “มีอาชญากรคนหนึ่งถูกตัดสินลงโทษให้ประหารชีวิต เขาได้ร้องขอการอภัยโทษจากกษัตริย์ ในที่สุดเมื่อถึงนาทีสุดท้ายก่อนที่จะมีการประหารชีวิต กษัตริย์ทรงประทานพระราชทานอภัยโทษให้แก่เขา และสั่งผู้คุมให้ปล่อยเขาเป็นอิสระ แต่อาชญากรไม่เชื่อว่ากษัตริย์ได้ทรงอภัยโทษเขาจริงๆ จึงแขวนคอตายในคุก” “ชายคนนั้นเป็นคนโง่จริงๆ” นักพรตโพล่งขึ้นมาทันทีเมื่ออธิการเล่าจบ

“เธอคือผู้ชายคนนั้น” อธิการตอบกลับ “ทำไมเธอจึงไม่ให้ภัยตนเอง ในเมื่อพระเจ้าทรงพร้อมที่จะให้อภัยเธอเสมอ ความท้อแท้สิ้นหวังเปรียบได้กับอาชญากรคนนั้นที่แขวนคอตายในขณะที่กษัตริย์ได้พระราชทานอภัยโทษแก่เขาเรียบร้อยแล้ว” ❧

ชวนคิดสะกิดใจ

เคยอ่านข้อเขียนที่น่าประทับใจที่บอกว่า “แม่คือคนแรกที่รักเรา และจะเป็นคนสุดท้ายที่เกลียดเรา” แต่ในพระคัมภีร์ประกาศกอิสยาห์ได้เขียนว่า “ผู้หญิงจะลืมนบุตรที่ยังกินนมของนาง และจะไม่เมตตาบุตรจากครรภ์ของนางได้หรือ แม้ว่าคนเหล่านี้ยังลืมนได้ กระนั้นเราก็จะไม่ลืมนเจ้า” **พระเจ้าเมตตาต่อเรามาก เรามีความหวังและพึ่งพาพระองค์มากแค่ไหน เป็นต้นในศีลอุบายบาป?**

“ใครกัน.....”

คบเด็กสร้างบ้าน ถ้าเป็นอย่างนี้จริงๆ
ฉันว่าฉันมีบ้านหลายหลังมากเลย เพราะแต่ละวัน
ในช่วงนี้ก็อยู่กับเด็กๆ ที่โรงเรียน สอนพวกเขา
เล่นและมีเวลาหลายโอกาสกับพวกเขา แม้
โรงเรียนเลิกแล้วพวกเขาหลายคนก็มาที่บ้านฉัน
ก็มันเป็นหมู่บ้านในชนบท ยิ่งไงชะที่โรงเรียน
ก็เป็นลานอเนกประสงค์ให้พวกเขาได้สร้าง
จินตนาการของเด็กๆ ได้อย่างมากมาย

เอาสักหลังหนึ่งก็แล้วกัน บ้านหลังนี้เป็น
โอกาสคริสต์มาสที่ผ่านมา เรามีโอกาสแห่ดาว
จากที่วัดเข้าไปในหมู่บ้าน แต่ก่อนเราก็จัดรถ
แห่ดาวเฉพาะกลุ่มคริสตชน แต่ปีนี้พิเศษขึ้น
เพราะเราเชิญชวนทางก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต.
เพื่อนในหมู่บ้านทางวัดพุทธ และบางคนที่สนใจ
ร่วมขบวนแห่ดาวกับพวกเราด้วย

แน่นอนในเชิงศาสนา ดวงดาวเป็น
เครื่องหมาย ที่บ่งชี้สถานที่พระกุมารเจ้าพระผู้
ทรงบังเกิดอยู่ที่ใด

ในเชิงศาสนสัมพันธ์ เราต้องการรวมหัวใจ
ของคน ไม่แบ่งแยกศาสนา ทุกคนคือมนุษยชาติ
ที่มีกิจกรรมดีๆ ร่วมกัน ฉันเห็นพระสงฆ์กับทาง
พุทธศาสนิกชน เปิดหัวใจที่น่านรักร่วมงานอย่าง
เต็มตื่นหัวใจ เป็นภาพที่น่านรักรวมจริงๆ

ในด้านมวลชน ฉันเห็นครู ผู้ปกครอง
นักเรียน และเพื่อนบ้านมากมายมาร่วมงานอย่าง
สนุกสนาน นี่แหละหัวใจของคนที่มีแต่ความรัก
และสันติภาพ หัวใจเช่นนี้ต่างหากที่ทุกชาติ
ทุกศาสนา ทุกสังคมต้องมีให้แก่กันและกัน
โลกจึงจะเกิดสันติสุข

.....

แล้วคำคืนแห่งการแห่ดาวก็มาถึง เสียง
ประชาสัมพันธ์ทักทายต้อนรับทุกคนที่มาพร้อม

เสียงแจ้งลำดับขบวนรถว่าจะอยู่ลำดับที่
เท่าไร เสียงเพลงในเทศกาลพร้อมบรรยายเล่า
เรื่องราวแห่งการแห่ดาว ฯลฯ

ขบวนรถแห่ดาวเริ่มขยับตามเวลาที่
กำหนด ฉันเห็นใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสของ
ทุกคนที่พบกัน การร้องรำทำเพลงเต้นสนุกสนาน
ตามวิถีคนที่รักสนุก โดยเฉพาะเขตอีสาน
บ้านเฮา มีคนที่ร่วมขบวนแห่ มีคนที่รอที่บ้าน
ตามข้างทาง เสียงพูดถึงไฟแสงสีที่สดใส

มีเด็กๆ ใส่ชุดแดงมีหนวดยาว แค่นี้
ก็รู้ว่าใคร แต่ทุกคนก็ชอบเพราะกำลังแจ่มขนม
แจ่มท้อพีไฟให้กับคนมากมาย ที่ข้างทางมีพ่อแม่
ปู่ย่าตายายอุ้มลูกหลานดูขบวนดาว เด็กเล็กๆ
จะดีใจเป็นพิเศษเมื่อได้รับขนมจากเจ้าเด็กชุด
แดงหนวดยาว ฉันเองก็พกขนมเต็มกระเป๋าแจก
พวกเขาด้วย แต่ที่น่ารักไปอีกแบบก็คือ คนดูที่
อยู่รายทาง ปีนี้เป็นพิเศษเลยอาจจะเป็นเพราะ
เราทำมาหลายปีจนเริ่มรู้และรับว่าอะไรเป็นอะไร
บางที่มีน้ำเย็น น้ำอัดลม ขนมนำมาให้คนใน
ขบวน แถมเงินมาร่วมทำบุญอีกต่างหาก แต่
ที่บรรดาผู้ใหญ่้วยสนุกชอบนักหนาคงเป็นน้ำมี
ฟอง ที่ดื่มแล้วหัวใจครึกครื้น ทั้งเตรียมแจก
กันเอง และที่รายทางหยิบยื่นให้

ความน่ารักของเด็กอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ
บรรดาเด็กหญิงน่ารักๆ หลายคนแต่งตัวชุด
ขาว พวกเธอเป็นเทวดา มาร่ายรำเป็นจุดๆ เพื่อ
อวยพรให้ทุกคนตามที่ต่างๆ

ฉันประทับใจแรกที่วัดพุทธ บรรดาเทวดา
น้อยๆ ร่ายรำ อวยพระพรคณะสงฆ์ในโอกาส
พิเศษนี้ ฉันเห็นการยืนเคียงข้างกันของผู้นำ
ศาสนาทั้งพุทธและคริสต์ ใบหน้าที่เป็นสุขแห่ง
มิตรภาพที่มีต่อกัน มีการอวยพร มีการมอบ
ของขวัญ

ขบวนแห่ดาวแม้ขลุ่ยขลุ่ยบ้าง แต่ก็ยังเป็น
บรรยากาศแห่งความสุข จนมาถึงที่หน้าอนามัย
และสถานีตำรวจ เป็นเวลาที่เทวดาน้อยเหล่านี้
จะร่ายรำ ภาพความน่ารักที่บรรดาหมอที่อนามัย
บรรดาเจ้าหน้าที่ตำรวจมายืนด้วยกัน “ลูกใคร
หนอน่ารักจัง รำสวย แต่งตัวสวย...” เป็นความ
ชื่อใส่ที่ไม่ต้องปรุงแต่งเลย เพราะเด็กๆ คือ
ภาพงามที่สวยที่สุด สมแล้วที่ใครต่อใครก็พูด
ว่า ความเป็นเด็กนี่แหละคือเพชรสสารที่ว้าวับ
งามในตัวของมันเอง

ขณะที่ทุกคนกำลังชื่นชมความสวยงาม
อ่อนช้อยของเหล่าเทวดา มันเป็นช่วงท้ายๆ ที่
เพลงกำลังจะจบ ทันใดนั้นเอง ไม่รู้ว่าใครไปรย
ขนมและท้อพีไฟเข้าไปกลางกลุ่มเทวดา

ได้ผลเกินคาด เพราะเหล่าเทวดาตัวน้อย
ลืมนองค์ ทรงหยุดรำรำอวยพร แล้วพากันกรู
แย่งขนมและท้อพีไฟกันอย่างสนุกสนาน สร้าง
รอยยิ้มและเสียงหัวเราะให้บรรดาผู้ใหญ่หลาย
คนที่อยู่รอบข้างแทบทุกคน คงจะมีก็แต่เสียง
หนึ่งที่อยู่ด้านหลังฉันที่พูดออกมาว่า

“ใครกัน มาโยนให้ตอนนี่ เทวดาสติ
แตกเลย.....” ❌

ส่งต่อความเมตตา

คุณนิตตั้งใจพาน้องอ้อย ซึ่งเป็นลูกสาวคนเดียวของเธอไปรับประทานอาหารที่ร้านหรูแห่งหนึ่ง เพราะลูกสาวคนเก่งของเธอคนนี้เพิ่งเรียนจบจากประเทศอังกฤษ คุณนิตผู้เป็นแม่จึงรู้สึกปลื้มมากๆ และอยากจะไปนั่งทานอาหารกันสองคน แม่ลูกแบบสงบๆ เพื่อจะได้พูดคุยกันแบบสบายๆ ตามภาษาแม่ลูก เพราะคิดถึง จากที่ไม่ได้เห็นหน้ากันเป็นแรมปี วันนี้จึงควรเป็นวันที่แม่ลูกมีความสุข คุณนิตใส่ชุดผ้าไหมสีฟ้าอ่อนที่เพิ่งซื้อมา เธอตั้งใจใส่ชุดนี้เพื่อร่วมฉลองกับลูกสาว

ที่ร้านอาหาร แม่ลูกสั่งอาหารจานโปรดหลายจาน ไบรอนี่ยิ้มแย้ม คุยกันเพลินเพลิน เพียงครู่เดียว เด็กเลิฟหน้าตาอ่อนวัยก็เดินยกจานปลาหนึ่งจานมาวางบนโต๊ะ แต่ด้วยความประหม่าที่เพิ่งเริ่มงานวันแรกของเขา และการได้พบลูกค้าท่าทางดูดี วางมาดเหมือนคุณนาย เด็กสาวจึงลนลานและวางปลาตึงทำให้หน้าในจานปลานั้นนั้นไหลหกเลอะที่ตรงกระโปรงของคุณนิต

ทุกคนตกตะลึงกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน เสื้อผ้าไหมชุดสีฟ้ากลายเป็นสีน้ำตาลทันที สาวใหญ่เบิ่งตาโตพร้อมกับจะตะโกนต่อว่าต่อขาน แต่ลูกสาวรีบลุกขึ้นยืนทันที เขาเข้าไปใกล้ตัวเด็กเลิฟคนนั้นพร้อมกับกล่าวว่า “เป็นอะไรไหม อย่าตกใจ คุณแม่ของพี่ไม่ว่าน้องหรอก เพราะน้องไม่ได้ตั้งใจจะให้มันเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้น เสื้อผ้าเลอะแค่นี้เอง ซักนิตเดียวเดี๋ยวก็ออก น้องกลับไปทำงานต่อเถิดนะ เราไม่ฟ้องทางร้านหรอกจ้ะ” น้องอ้อยยิ้มให้เด็กหญิงสาวคนนั้นด้วยความจริงใจ ทำให้พนักงานสาวเลิฟหายจากอาการหวาดกลัว เขารีบยกมือไหว้พร้อมทั้งกล่าวขอโทษทั้งคุณแม่และลูกสาว และเดินกลับเข้าไปที่หลังร้าน

คุณนิตมองดูลูกสาวด้วยความแปลกใจ ปกติน้องอ้อยไม่ได้ใจเย็นอย่างนี้ และคิดว่าลูกคงจะช่วยต่อว่าต่อขานแทนแม่ด้วยซ้ำไป แต่การพูดของลูกสาวในเหตุการณ์นี้ทำให้ผู้เป็นแม่ตะลึงคาดไม่ถึง เพราะอยากจะระเบิดอารมณ์เต็มที่ที่ไม่พอใจกับความไม่ระมัดระวังของพนักงาน ที่ทำให้เสื้อผ้าชุดใหม่ที่เพิ่งซื้อมากลับต้องมาเลอะเทอะสกปรก... แต่แล้วทั้งแม่และลูกก็นั่งลงทานอาหารจนเสร็จและกลับบ้าน

“สิ่งที่แน่นอนที่สุด ก็คือความไม่แน่นอน”

คุณนิตมั่นใจว่าการทานอาหารมื้อนี้จะทำให้เกิดความรู้สึกพิเศษ เพราะเป็นความคาดหวังที่จะทำให้เกิดความสุขเพิ่มขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามกลับทำให้เกิดอารมณ์ขุ่นมัวตามมา แม่ลูกไม่ได้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ จนถึงเวลาค่ำที่ทั้งคู่ออกมาเดินที่สนามหญ้าหน้าบ้าน ในบรรยากาศที่สงบ มีลมโชยเย็นๆ น้องอ้อยกุมมือของแม่นิตเอาไว้แน่นและพูดว่า “ขอบคุณ คุณแม่” ที่ส่งอ้อยเรียนจบแล้ว ยังพาไปเลี้ยงฉลองให้อีกด้วย วันนี้เองเราทั้งสองยังได้สร้างบุญสร้างกุศลอีกด้วย ในการที่เราทำให้คนอื่นคนหนึ่งสบายใจ ซึ่งเขาจะจดจำเรื่องราวในวันนี้ไปตลอดชีวิต

จากนั้นน้องอ้อยได้เล่าถึงประสบการณ์ที่เขาประทับใจมากๆ เมื่อคราวอยู่ที่ประเทศอังกฤษว่าตอนที่อ้อยอยู่ที่ลอนดอน อ้อยอยากหารายได้พิเศษเป็นการฝึกงาน และเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ไปด้วย อ้อยจึงไปเริ่มทำงานที่ร้านอาหารฝรั่งเศสแห่งหนึ่ง วันแรกเขาก็ให้อ้อยอยู่แผนกล้างแก้วแชมเปญ ซึ่งเป็นแก้วทรงสูง ใสๆ และบางมาก อ้อยเห็นแล้วกลัวมาก คิดในใจว่า จะรอดไหมเนี่ย! จะแตกหรือเปล่า? ไม่เคยล้างอย่างนี้เลย

ตอนนั้นอ้อยค่อยๆ ล้างแก้วที่ละใบอย่าง ระมัดระวังจนหมด ซึ่งใช้เวลานานมาก เพราะไม่ ชำนาญ หน้าเริ่มซีดเหมือนจะเป็นลม มือสั่น และ ขณะเดียวกันอ้อยก็จะเอามือไปปิดเส้นผมที่ตกลง มาที่หน้าผาก ด้วยความเคยชินและไม่ได้ระวัง มือจึงปิดไปโดนแก้วแชมเปญแก้วที่อยู่ด้านบนล้น มลิ่งตกลงพื้น แก้วแชมเปญแตก เสียงดังลั่น ทุกคน ในครัววิ่งมาดู ซึ่งที่พื้นมีแต่เศษแก้วแตกกระจายเต็ม ไปหมด อ้อยตกใจน้ำตาไหลพราก จะทำอะไรดีละ แยกแล้วเรา... ในขณะที่เดียวกันเจ้าของร้านเดินเข้ามา อ้อยรีบขอโทษและขอรับผิดชอบความผิดพลาดและความซุ่มซ่ามครั้งนี้

แต่เจ้าของร้านกลับยิ้ม และเขาเข้ามากอด อ้อยบอกว่า “ไม่เป็นไรๆ หนูเป็นเด็กใหม่ ฉันผิดเอง ที่มอบงานนี้ให้หนูทำ หนูควรเริ่มทำงานที่ง่ายๆ ก่อน” อ้อยถามตัวเองว่า นี่มันคืออะไร! มันตรงข้ามกับที่ คิดเลย เพราะอ้อยคิดว่าเจ้าของร้านคงจะเข้ามาตวาด ดุด่า แต่ที่เขากลับตรงเข้าบอกว่า ไม่เป็นไร เขาผิดเอง และปลอบอ้อยว่า อย่าตกใจ จะให้คนงานมากกว่า เศษแก้วให้ และให้อ้อยเข้าไปช่วยงานในครัว เช่น ช่วยหั่นผัก หั่นปลา หั่นเนื้อ และค่อยๆ เริ่มหยิบจับ ทำงานจากสิ่งง่ายๆ ก่อน

อ้อยจำได้ว่า ตอนนั้นอ้อยร้องไห้ด้วยความ ลำบากผิด และปลอบปล้ำใจมากๆ ที่ยังมีคนดี มี คุณธรรม มีความเมตตา อ้อยไม่ได้เป็นลูกหลาน ของเขา แต่เขากลับมีทำที่ที่ดีกับอ้อยอย่างเหลือเชื่อ จากจุดนี้เองอ้อยจึงสัญญากับตัวเองว่าฉันจะ พยายาม “ส่งต่อความเมตตา” ให้กับคนรอบข้าง เมื่อมีโอกาส

หลังจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นมันสอนอ้อยว่า ให้รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รู้จักให้อภัย อ้อยพยายาม เปลี่ยนตัวเอง มองโลกในด้านบวก ไม่บ่นไม่ว่า ไม่ตำหนิใคร มาถึงวันนี้อ้อยสบายใจมีความสุข

โลกนี้ไม่ได้มีแต่เป็นสีดำเท่านั้น

สำหรับ “การให้อภัย” คุณแม่ลองคิดดูว่า หนูเป็นลูกแม่ คนอื่นเขายังให้อภัย และมีเมตตา ต่อหนู และวันนี้คุณแม่ก็ได้ให้อภัย ซึ่งสำหรับ เหตุการณ์วันนี้ คุณแม่ชนะใจตนเอง คุณแม่เก่งนะ คุณแม่ไม่โกรธไม่โวยวาย และคุณแม่ได้มอบ ความสุข ส่งต่อความเมตตาให้กับเด็กคนนั้นด้วย ซึ่งอ้อยเชื่อว่าเด็กสาวคนนั้นเขาก็จะทำดีกับคนอื่น ต่อไปไม่รู้จบ นี่เป็นการส่งต่อความเมตตา การให้ อภัย เป็นระลอกๆ ค่ะ”

แม่นิดฟังลูกอ้อยเล่าเรื่องราวที่เขาพบเจอ ด้วยความปลื้มใจ และตื่นตันใจจนน้ำตาคลอ แม่ นิดเอ่ยขึ้นว่า “อ้อย! แม่ตื่นตันใจจนบอกไม่ถูก แล้ว นี่ถ้าลูกไม่เริ่ม แม่ก็อาจจะแสดงอะไรๆ ที่ไม่ ดีไม่งามออกไปแน่ๆ แม่ชอบใจลูกด้วยที่ทำให้แม่ มีสติ คิดก่อนพูด มีสำนึกและเข้าใจความรู้สึกของ คนอื่นมากขึ้น”

หากวันนี้ ขณะที่เกิดเหตุการณ์นั้นแล้ว แม่โวยวายในร้าน คนทั้งร้านคงจะมองเขาใน ภาพลบ ที่แสดงมารยาทที่ไม่เหมาะสมต่อหน้า สังคม เขาคุ่มสติไม่ได้ หรือถ้าเขาโกรธ และตะโกน ต่อว่าเด็กเสิร์ฟคนนั้นออกไป เด็กคนนั้นก็จะมี รอยดำที่หัวใจ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ทุกคำพูดและการกระทำจะอยู่ในความทรงจำของ เขาตลอดไป

ท่านผู้อ่านที่รัก เรื่องนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น เป็นอุทาหรณ์ที่ต้องการจะบอกเราว่า ให้เราคิดก่อน พูด มีสติ ควบคุมอารมณ์ และเราต้องรู้จักให้อภัย กับความผิดพลาดของผู้อื่น ต้องรู้จักปรับเปลี่ยน แนวคิดมุมมอง เราอยากให้คนอื่นปฏิบัติต่อเรา อย่างไร เราก็จงปฏิบัติอย่างนั้นกับเขาก่อนเถิด ดิฉันเชื่อว่าทุกท่านที่ปฏิบัติอย่างนี้ก็มีความสุข ตั้งแต่อยู่ในโลกนี้แล้วค่ะ ❀

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“สัญชาตญาณแห่งรัก”

....ด้วยชีวิตจิตวิญญาณการเป็นแม่
ด้วยหน้าที่ทำไม่ได้ไม่รำคาญ

....ด้วยความรักผูกพันอันยิ่งใหญ่
อุ้มเจ้าไว้ใต้กรรม์ขอมมารดา

....สองแขนสอดกอดกอดอ้อมอกแม่
พาป้ายปิ่นตื้นดงที่พงไพร

....สัญชาตญาณแห่งรักจากลึงค่า
แม่กับลูกสุขใจในทุกวัน

รักแน่วแน่นแม่เป็นสัตว์เดรัจฉาน
ทุกวันวารคลอเคล้าเจ้าลูกยา
เอาใจใส่ทุกยามตามประสา
กวาดสายตาหน้าหลังระวิงภัย
รักเจ้าแม่ลูกคงไม่สงสัย
หาลูกไม้ให้ลูกแม่อ้อมแปล้กัน
ที่เสริมสร้างความสุขด้วยสุขสันต์
สายสัมพันธ์ยิ่งใหญ่หาใดเกิน

พสีวูดเทค

สีย้อมไม้ วูดสแตน

สีย้อมไม้ ตัวจริง

ลายไม้เด่น เน้น 5

ไดมอนด์ การ์ด

ทนแดด
ทนฝน
สวยงาม
ตัวจริง

#1 มอก. 1513-2554
สีย้อมไม้ ตูรอนันท์
มอก. รายแรก
ของประเทศไทย

Chemglaze® เคมเกลซ

Polyurethane
โพลียูรีเทนแท้ เคลือบไม้ 100%

สวยจริงเงาฉาว
ทนนานคุ้มค่า

มาตรฐานยุโรป
เทียบเท่ากับอเมริกา

ULTRA PREMIUM STANDARD
ULTRA TOUGH
10+ YEARS

วัดแม่พระราชินีแห่งสันติภาพ อริญประเทศ จ.สระแก้ว
เคมเกลซ โพลียูรีเทน ชนิดเงา Z065

ครอนคริวทรีย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

โทร. 0-2613-8989 (ต่อ 431 คุณศรรัฐ 'แพทริค' แดงเดช)
บริษัท พรีเมียม เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง
เขตปทุมวัน กทม. 10330 โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com
mkt@woodtect.com

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส สันตะบิดรผู้ศักดิ์สิทธิ์ ที่มีชีวิตสมณะ เรียบง่าย
โดยสารรถประจำทาง และรถไฟใต้ดิน

เพิ่มความเชื่อ ความหวัง ความรัก ในพระเยซูเจ้าและแม่พระ

“ทำไมความเชื่อน้อยลง?” “ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าเป็นบาปใหม่?”

ผู้คนมากมายหลายคนที่ผมพบ ถามคำถามว่า “ทำไมความเชื่อน้อยลง?” นักบวชอาวูโสท่านหนึ่งบอกว่า “รู้สึกว่าคุณมีความเชื่อน้อยเหลือเกิน” นักศึกษามากมายหลายคนมีคำถามคาใจว่า “ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าเป็นบาปใหม่?” จนทำให้เกิดช่วงเวลาถามตอบปัญหาคาใจด้านศาสนา ความเชื่อ พระเจ้า ฯลฯ ในค่ายนักศึกษาคาทอลิกที่กรรมการนักศึกษาคาทอลิกตั้งหัวข้อว่า “สงสัยไม่ผิด ไม่เชื่อไม่บาป” นักศึกษาต่างให้ความสนใจเขียนคำถามเข้ามามากมาย คุณพ่อเยสุอิตก็ตอบทุกคำถาม และในคำถามที่ว่า “ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าเป็นบาปใหม่” คุณพ่อนำมาให้หาเวลาอยู่เงียบๆ คนเดียวสักครู่และบอกพระเจ้าโดยตรงว่า “ผมไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า” และสังเกตว่าเกิดอะไรขึ้นในใจเรา ผลที่ตามมาคือ นักศึกษาทุกคนที่ทำเช่นนั้นกลับมาพร้อมรอยยิ้มและความสบายใจ...

คุณพ่อก็ให้ข้อสังเกตว่า เมื่อเรามีคำถามเกี่ยวกับพระเจ้า ความเชื่อ ศาสนา การภาวนา พระคัมภีร์ ฯลฯ

นั่นหมายความว่า เรากำลังแสวงหา เราอยากได้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น เป็นสัญญาณว่าเรากำลังเติบโตทางจิตวิญญาณ เติบโตทางจิตใจ

ผิดไหม ถ้ายังไม่ต้องการเพิ่ม “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก”?

ในบางช่วงเวลาของชีวิต เราอาจต้องการเพิ่มพูน “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” และในบางช่วงเวลาของชีวิตเราอาจไม่ต้องการและไม่สนใจในเรื่องนี้ก็เป็นได้ ขึ้นอยู่กับความปรารถนาในส่วนลึก

ของเรา เปรียบเสมือนบางเวลาที่เราหิวข้าวหรือหิวน้ำ และบางเวลาที่เราอิ่มหรือไม่หิวข้าวหิวน้ำนั่นเอง ...

ดังนั้นถ้าจิตใจของท่านยังไม่หิว ไม่กระหาย ไม่ต้องการ หรือยังไม่สนใจการเพิ่ม “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” ก็ไม่เป็นไร ไม่ผิดปรกติแต่ประการใด

ในทางกลับกัน ถ้าท่านหิว กระหาย ออยากเพิ่มเติม “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” ในชีวิตจิตใจของท่าน ก็คงเป็นเพราะสิ่งนี้กำลังมีความหมายกับท่านนั่นเอง และท่านก็สามารถดูแล เพิ่มเติมความปรารถนาในตัวท่านได้เช่นกัน

ถ้าต้องการเพิ่ม “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” จะทำอะไรได้บ้าง

การเพิ่ม “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” ในพระเจ้า ในพระเยซูเจ้าและแม่พระนั้นทำได้มากมายหลายวิธี เช่น การภาวนา อ่านพระคัมภีร์ ชีวิตพระเยซูเจ้า ประวัตินักบุญ เข้าวัด ร่วมมิสซา ดูแลครอบครัว ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ฯลฯ

ในแง่หนึ่ง “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” เป็นพระพรจากพระเจ้า ในขณะที่เดียวกันการมีส่วนร่วม การร่วมมือกับพระองค์ด้วยกาย วาจา ใจ และจิตวิญญาณก็เป็นหนทางหนึ่งที่มีพลัง ช่วยให้เราเพิ่มพูน “ความเชื่อ ความหวัง ความรัก” ได้เช่นกัน

ในบทความนี้ ผมขอเสนอวิธีการหนึ่งเป็นทางเลือกเพิ่มเติมให้ท่าน ผมได้รับแรงบันดาลใจจากการฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา และผมได้รับคำแนะนำจาก **คุณพ่ออิคเอร์ วิลลาญอวา, เอส.เจ.** ท่านให้ผมอ่านบันทึกคำบรรยายของ**คุณพ่อจอห์น อิงกลิส, เอส.เจ.** ที่กล่าวถึงวิธี

การจำแนกการดลใจของจิต ซึ่งผมได้ใช้วิธีการนี้
ไตร่ตรองชีวิตต่อเนื่องและแบ่งปันมานานเกือบ 30 ปี
ได้ประโยชน์ทางจิตใจ จิตวิญญาณอย่างเห็นได้ชัดเจน
ผมขอขอบพระคุณคุณพ่อทั้งสองท่านและผมนำมา
เรียบเรียงให้สั้นกระชับ ปฏิบัติได้ง่าย เพื่อแบ่งปัน
กับท่านผู้อ่านดังนี้

วิธีฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มความเชื่อ ความหวัง ความรัก ในพระเยซูเจ้าและแม่พระ

การฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มความเชื่อ ความหวัง
ความรัก ทำได้หลายวิธี วันนี้ขอเสนอ 1 วิธีการ
รู้ตัวในพระเจ้า : เพิ่มความเชื่อ ความหวัง ความ
รัก ตามแนวทางนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา
เตรียมทางจิตใจ : เปิดใจให้อยู่กับพระเยซูเจ้าและ
แม่พระเป็นส่วนตัว ภาวนาขอพระพรจากพระเจ้า :
ขอพระองค์ช่วยนำทางให้เราเพิ่มความเชื่อ ความ
หวัง ความรักในพระเยซูเจ้าและแม่พระมากขึ้น เพื่อ
ให้เรารักกับใช้พระเจ้า รักกับใช้เพื่อนมนุษย์ ดูแล
ธรรมชาติสิ่งสร้างของพระเจ้าเพิ่มมากยิ่งขึ้น

1) สำรวจความรู้สึกเด่นๆ 1-2 ที่เกิดขึ้นใน
ขณะนี้ หรือ ชีวิตในช่วงนี้ / สัปดาห์นี้ / เดือนนี้ /
2-3 เดือนนี้

ก็ได้ตามต้องการ เช่น รู้สึกสบายใจ โล่งใจ
กังวลใจ ลำบากใจ วุ่นวายใจ

2) ค้นหาความรู้สึกเด่นๆนี้เกิดมาจาก
ไหน มาจากเรื่องใด หรือเหตุการณ์ใด เช่น

เหตุการณ์ที่เราได้ยินคนหนึ่งพูดว่า...
เหตุการณ์ที่เราโกรธและพูดหรือทำสิ่งที่ทำให้เรา
และคนอื่นเสียใจ ไม่สบายใจ

3) ความรู้สึกนี้กำลังนำเราไปในทางไหน

- โกล้ซิดความเชื่อ ความหวัง ความรัก
มากยิ่งขึ้น

- หรือทำให้จิตใจเราห่างจากความเชื่อ
ความหวัง ความรัก

ถ้าเรารู้สึกว่าเราโกล้ซิดความเชื่อ ความหวัง
ความรักมากยิ่งขึ้น ให้เราสำรวจความรู้สึกของตัวเอง
ว่าเป็นอย่างไร เช่น ดีใจ เบิกบานใจ ชื่นใจ สงบใจ
อยากเฉลิมฉลอง ก็ “ขอให้เราดีใจ ชื่นชม ยินดี
เบิกบานใจ ร่วมกับพระเยซูเจ้าและแม่พระ” และ
ขอบพระคุณพระเจ้าสักครั้งหนึ่ง

ถ้าเรารู้สึกว่าเราออกห่างออกจากความเชื่อ
ความหวัง ความรัก ให้เราสำรวจความรู้สึกของตนเองว่า
เป็นอย่างไร เช่น รู้สึกเสียใจ เศร้าใจ ก็ให้เราแสดง
ความเสียใจต่อหน้าพระเยซูเจ้าและแม่พระ อยู่กับ
ความเสียใจนั้นสักครั้งหนึ่ง และค่อยๆ ขอพระองค์ช่วย
พร้อมกับตั้งใจปรารถนาให้เรากลับใจ “หันหัวใจของ
เรากลับคืนสู่ความเชื่อความหวัง ความรักให้มากยิ่งขึ้น”
อยู่กับความตั้งใจนี้สักครั้งหนึ่ง

4) พุดคุยสนทนา-เงียบ-และฟัง พระเยซูเจ้า
และแม่พระเป็นส่วนตัว

นอกจากการพุดคุยสนทนากับพระเยซูเจ้า
และแม่พระเป็นส่วนตัวแล้ว การเงียบและเปิดใจ
ฟังสิ่งที่พระเยซูเจ้าและแม่พระอยากบอกให้เรา
รู้เป็นสิ่งที่มีความหมายและมีความหมายเช่นกัน เปรียบ
เสมือนกับการพุดคุยสนทนากับคนที่เรารักและรักเรา
มีช่วงเวลาที่เราพุดเขาฟัง และช่วงเวลาที่เขาพุดและ
เราฟัง และมีช่วงเวลาที่เราและเขาอยู่ด้วยกันอย่าง
เงียบๆ ด้วยความรัก

5) ขอบพระคุณและขอพระพรให้เรารู้ตัวใน
พระเจ้าในทุกสิ่ง

สุดท้ายขอให้เราขอบพระคุณพระเจ้า พระบิดา
พระเยซูเจ้า พระจิตเจ้า แม่พระ ด้วยกายใจวิญญาณ
ของเราอีกครั้งขอพระพรของพระเจ้าช่วยให้เรา
รู้ตัวในพระองค์ ช่วยให้เรากลับมารู้ตัวในพระองค์ ทั้งใน
เวลาที่เรารู้สึกว่าเราโกล้ซิดความเชื่อ ความหวัง ความรัก และใน
เวลาที่เรห่างออกจากความเชื่อ ความหวัง ความรัก
เพื่อเราจะได้พบกับพระองค์ในทุกสิ่ง ในชีวิตของเรา
ในครอบครัว ในความรักความสัมพันธ์ ในการทำงาน

ชุมชน วัด สังคม ในโลกสื่อโซเชียลขอให้เรามั่นใจว่าเราพบพระองค์ในทุกสิ่งได้ ทั้งเวลาที่เรารู้สึกใกล้ ความเชื่อ ความหวัง ความรัก และในเวลาที่เราออกห่างจากความเชื่อ ความหวัง และความรัก

บันทึก :

- 1) ความรู้สึกที่เกิดขึ้น
- 2) สิ่งที่เราค้นพบจากการอยู่กับพระเยซูเจ้าและแม่พระในครั้งนี้

มีหรือไม่มี ความเชื่อ ความหวัง ความรัก ก็พบพระเยซูเจ้าและแม่พระได้?!

ท้ายที่สุดนี้ ผมอยากให้กำลังใจและให้ความมั่นใจกับท่านผู้อ่านว่า

“เราทุกคนพบพระเจ้าได้ทั้งในเวลาที่เรามีความเชื่อ ความหวัง ความรักมากยิ่งขึ้น และในเวลาที่เราออกห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรัก” “ท่านกลับมาได้เสมอ ไม่ใช่เพียงเพราะพระเยซูเจ้าและแม่พระรอท่านอยู่เท่านั้น ... แต่เป็นเพราะพระเยซูเจ้าและแม่พระอยู่กับท่านเสมอ ทั้งในเวลาที่ท่านอยู่ในความเชื่อ ความหวัง และความรัก หรือในเวลาที่ท่านออกห่างจากความเชื่อ ความหวัง และความรัก”

พระเยซูเจ้าและแม่พระอยู่กับท่านทั้งในยามสุข ยามทุกข์ ยามสบายดี และยามเจ็บไข้

พระเยซูเจ้าและแม่พระดูแลท่านไม่เพียงแต่จนกว่าชีวิตท่านจะหาไม่เท่านั้น แต่รักและดูแลท่านเสมอไป ตลอดไป ไร้ขีดจำกัด ไม่มีวันสิ้นสุด จนสิ้นพิภพ นานชั่ววันรันดร์

ท่านรู้สึกอย่างไร ถ้ามีใครให้คำสัญญาแก่ท่านเช่นนั้น และคนนั้นคือพระเยซูเจ้าและแม่พระที่ให้คำสัญญากับท่านเช่นนั้น

... ท่านรู้สึกอย่างไร ... และท่านอยากทำอย่างไรต่อไป ...

ขอขอบพระคุณพระเจ้า พระบิดา พระบุตร พระจิตเจ้า สำหรับความรักเมตตาที่ยิ่งใหญ่ ขอ

ขอบพระคุณพระเยซูเจ้าและแม่พระที่อยู่เคียงข้างเดินเคียงข้างเราตลอดเวลา ทุกสถานที่ พระองค์อยู่ที่นี่ อยู่กับเราในปัจจุบัน อยู่กับคนที่เรารัก กับคนที่เราไม่รัก กับคนที่เราคิดว่าเขาไม่น่ารัก

ขอบพระคุณพระองค์ที่ช่วยเพิ่มความเชื่อ ความหวัง ความรักให้เรา เพื่อเพิ่มความสามารรถที่จะรักรับใช้พระองค์ รักรับใช้เพื่อนมนุษย์ ดูแลธรรมชาติสิ่งสร้างของพระองค์เพิ่มมากยิ่งขึ้นในทุกวันของชีวิตเรา

ขอพระองค์อวยพรและเพิ่มพูนความเชื่อ ความหวัง ความรักให้ท่านและทุกคนในครอบครัวของท่านเป็นพิเศษตลอดไป **อ้อ**

.....
บ้านเซเวียร์ขอเชิญพี่น้องเข้าร่วมฝึกปฏิบัติจิต พัฒนาใจ เพื่อ “พบปะพระเยซูเจ้าและแม่พระเป็นส่วนตัว” ตามแนวทางของนักบุญอิกญาซีโอแห่งโลโยลา ทุกวันอาทิตย์ที่สองของเดือนเวลา 10.30-12.30 น. ที่ห้องประชุมใหญ่ บ้านเซเวียร์ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ วิทยาการ : นริศ มณีขาว ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- อาทิตย์ 11 สิงหาคม “เพิ่มพลังชีวิต การงาน & ความรักในพระเยซูเจ้าและแม่พระ”
- อาทิตย์ 8 กันยายน “ฝึกรับมือกับการผจญและความแห้งแล้งในจิตใจด้วยความรักของพระเยซูเจ้าและแม่พระ”
- อาทิตย์ 13 ตุลาคม “สัมผัสหัวใจของพระเยซูเจ้าและแม่พระ”
- อาทิตย์ 10 พฤศจิกายน “เข้าถึงความรักของพระเยซูเจ้าและแม่พระ”
- อาทิตย์ 8 ธันวาคม “เดินเคียงข้างพระกุมารเยซูและแม่พระ”

ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ Facebook : ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอ หรือที่ Line ID: narislove

***ท่านที่ต้องการติดต่อผมเป็นวิทยากรจัดกระบวนการเพื่อพัฒนาชีวิต จิตใจ แกร่งบันดาลใจในการรักและรับใช้ การสร้างความรักความเข้าใจ การปลดปล่อยความเครียดและบาดแผลในจิตใจด้วยตนเอง การสื่อสารเพื่อสร้างสันติในครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด คณะนักบวช งานพระศาสนจักร งานพัฒนาสังคม สามารถติดต่อได้ที่ Line ID: narislove หรือที่ Facebook: Naris Manikhao (นริศ มณีขาว)

บ้านใส่ใจ www.carefor.org Email: riscarefor@gmail.com โทร 09-3445-1665

ตั้งหลักใหม่

สถานะทางการเงินข้อยู่บ้าง ที่เราจะเกิดความเครียด เกิดความกังวลในการใช้ชีวิตได้มากกว่า รายจ่ายสองเท่าตัว

ก. รายได้มากกว่ารายจ่ายเป็นเท่าตัว มีเงินเก็บทุกเดือน

ข. รายได้มากกว่ารายจ่าย พอจะมีเงินเก็บ อยู่บ้างเล็กน้อย บางเดือนไม่มีเงินเก็บ

ค. รายได้เสมอรายจ่าย ไม่มีเงินเก็บ ถ้าต้องใช้เงินฉุกเฉิน ต้องหยิบยืมอยู่บ้าง

ง. รายจ่ายมากกว่ารายได้ เงินที่ได้จากการทำงาน นำมาใช้หนี้ในแต่ละเดือน

เชื่อว่า ตัวเลือกที่ให้มา ข้อ ค. และข้อ ง. เป็นสภาพการณ์ที่ไม่อยากให้เกิดกับตัวเอง สิ่งที่เราอยากได้คือ ข้อ ก. และข้อ ข. มากกว่า เพราะปลอดภัยสบายใจกว่า หากมีอะไรที่ต้องใช้จ่ายฉุกเฉิน ย่อมพอจะบริหาร หมุนเวียนเงินเก็บมาใช้ได้

หากเปรียบเทียบสถานะทางการเงินกับการมีพลังใจและความสุขที่เรามีแต่ละวันในการใช้ชีวิต พลังใจและความสุขของเราเป็นอย่างไรบ้าง

ก. มีความสุข มีพลังใจให้กับตัวเองได้ อย่างสบายๆ ในการต่อกรกับปัญหาและอุปสรรคชีวิต

ข. มีความสุขมากกว่าความทุกข์ ทุกข์และสุข สลับไป ชีวิตยังดำรงไปได้เรื่อยๆ

ค. มีความสุขแบบสุดๆ ดิบๆ ต้องบ่น ต้องระบายความเครียดออกไปในแต่ละวัน ท้อๆ หหมดแรง เป็นระยะ

ง. ความสุขหายไปจากชีวิต มีเรื่องให้ต้องคิด กังวล เครียด ท้อแท้ หหมดแรงที่จะเดินต่อ ทำต่อ

ขอตั้งคำถามชวนคิดว่า เรา “เชื่อ” หรือไม่ว่า “ตัวเรา” สามารถทำให้ตนเองหลุดพ้นจากหนี้สินได้ มีเงินเก็บ และมีรายได้มากกว่ารายจ่าย เช่นเดียวกับเรา “เชื่อ” หรือไม่ว่า “ตัวเรา” สามารถสร้างความสุขให้ตนเองและสร้างพลังใจให้ตนเองให้มี “ต้นทุน” ชีวิตได้แทนการปน การเบียด การท้อแท้ ยอมแพ้ ต่อชีวิตและปัญหา

เพราะเหตุใด คนหลายคน ตัดสินใจตัดช่อน้อยแต่พอตัว คิดสั้น คิดทำร้าย ทำลายตัวเอง หรือคิดชั่ววูบไปทำร้ายคนอื่น ทำร้ายสังคม

เป็นไปได้ไหม ว่าหนึ่งในสาเหตุที่ทำให้คิดเช่นนั้น เกิดจากการที่รู้สึกว่าคุณเองไม่เหลืออะไรอีกแล้ว รู้สึกว่าถูกเอาเปรียบ ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรม ถูกแย่งชิง ถูกกดดัน และปล่อยให้ความรู้สึกลบๆ แยกๆ ที่ถาโถมเข้ามานั้น เข้ามาทำร้าย ทำลายความรู้สึกคุณค่า และความเป็นตัวตนของตัวเอง จนรู้สึกว่าคุณไม่มีตัวตนใดๆ ไม่มีความหมายใดๆ ตกอยู่ในภาวะ “จนตรอก”

อาการที่ออกมาเมื่อทนไม่ได้ รับไม่ไหว ไม่ก้าวร้าวเข้าใน ทำร้ายตัวเอง ย่อมต้องก้าวร้าวนอก ปลดความก้าวร้าวออกด้วยการระรานคนอื่น เหยียงไปสองด้านที่สุดขั้วอย่างเต็มแรง หรืออาจออกอีกอาการ ด้วยการปิดสวิสซ์ความรู้สึกตัวเอง ให้กลายเป็นคนด้านชา ไร้ซึ่งความรู้สึก ไม่รับรู้ความเจ็บ ความปวด เพราะมันเกินที่จะรับ เกินที่จะทน จึงไม่อยากสนใจใครอะไรใดๆ อีก ต้องเก็บงำซ่อนความรู้สึกที่แท้จริงกดลงไว้ให้ลึกที่สุด ด้วยการแสดงออกให้เห็นว่า ไม่ยี่หระ ไม่สนใจ ไม่แคร์ ฉันไม่ทำ ไม่รับ ไม่รู้ อะไรอีกต่อไป

ดูคล้ายจะ “สตรอง” แต่ไม่ใช่ เพราะนั่น... ไม่ใช่ตัวเราแท้ๆ แต่เป็นเพียงการป้องกันใจไม่ให้บาดเจ็บกว่านี้ ต้องปกปิดความรู้สึกอ่อนแอด้วยความแข็งแกร่งต่าง

สภาวะการณ์เช่นนี้ ใครที่หลงตกเข้ามา ย่อมรู้สึก “ทุกข์” มากกว่า “สุข” และเมื่อใดที่ “ทุกข์” เข้ามาเยือน หรือสิ่งใจ ครอบครองพื้นที่ของความ รู้สึกได้มากพอ การจะยกความทุกข์ หรือปล่อยให้ ความทุกข์ออกไปจากใจ จะยิ่งยากที่จะกระทำ ขึ้นเรื่อยๆ

สิ่งที่ดีกว่า ที่พึงกระทำ คือ การสร้างตัวตน ให้ดำรงอยู่ การเพิ่มพูนสิ่งดีๆ การแสวงหาพลัง และ สิ่งที่จะเข้ามาเป็นแหล่งพลังงานที่เข้มแข็งให้กับจิตใจ ของเราอย่างหนักแน่น และมั่นคงให้มาก

สร้างตัวตนให้มีค่าและเก็บสะสมพลังงาน บวกได้มากเท่าใด ย่อมทำให้พื้นที่ของความสุขกลับ มาครองอยู่ในใจของเราได้มากขึ้นเท่านั้น

ทุกจังหวะ ทุกย่างก้าวของชีวิตของทุกคน ย่อมมีบททดสอบที่ยากและง่ายแตกต่างกันออกไป วันไหนที่เราเตรียมตัวสอบมาดี เราย่อมผ่านบท ทดสอบได้สบายๆ หากวันไหนไม่เตรียมตัว และ ชะล่าใจ เราอาจสอบตกได้เช่นกัน

คนที่สอบผ่านได้ในทุกๆ วัน มีแนวโน้มที่ จะสอบผ่านได้อีก แต่ไม่ได้รับประกันว่า เขาจะสอบ ผ่านได้ตลอดไป ในวันใดวันหนึ่ง เขาอาจจะสอบตก ก็ได้ หากพบกับบททดสอบที่โหด หิน หรือ เขาหลง กับการเคยสอบได้ของตนเอง จนปล่อยปลະ

คนที่เคยสอบตก มีแนวโน้มที่จะสอบตกอีก หรือคาบเส้น แต่ได้รับประกันว่า เขาจะสอบตกทุก ครั้ง และสอบตกตลอดไป หากวันหนึ่งวันใด เขา ปฏิวัติตนเอง ขยัน หมั่นเพียร อึด ฮึด ลู้ เขาจะดี

ขึ้นได้ และความเข้มแข็งจากไม่เคยทำได้ กลายเป็น เริ่มพอทำได้ จนเปลี่ยนเป็นทำได้ ย่อมพลิกชีวิตได้ เช่นกัน

การขยับชีวิตของเราให้ดีขึ้น ให้ก้าวไปข้างหน้าได้ ไม่ใช่เพียงนั่งรอสิ่งแวดล้อมที่ดี มาเชื้อเชิญให้เราก้าวไปเพียงอย่างเดียว โดยที่เราไม่ต้อง ทำอะไร เช่น การมีคนมาพะเน้าพะนอ มีคนตามใจ เอาใจ มีเจ้าชายขี่ม้าขาวมาแก้ปัญหาให้ หรือมี โดเรมอนหยิบอุปกรณ์ หรือของที่จะช่วยให้เรา สบาย แล้วเรากลับแข็งแรงเพียงเล็กน้อย เท่านั้น

การขยับชีวิตของเราให้ดีขึ้น ให้ก้าวไปข้างหน้าได้ ในหลายครั้งของชีวิต เราต้องหมั่น ต้อง ขยับ ต้องปรับ ต้องเรียนรู้ที่จะทำอะไรด้วยตัวเอง สร้างตัวเองขึ้นมา สร้างคุณค่า ให้เกิดขึ้น สร้างความ สุขให้กับตัวเองได้ รู้จักวิถีและทักษะในการประคับ ประคองชีวิต เพื่อมุ่งต่อ มุ่งหน้า ไปได้

อย่าทำร้ายตัวตน และจิตวิญญาณที่ดี ของตัวเอง หรืออย่าปล่อยให้ตนเองเสียศูนย์ จนสูญเสียความเป็นตัวเอง และละทิ้งสิ่งดี คุณค่า ในตัวเองไป

เรามี “โอกาส” เพื่อ “ตั้งหลัก” ใหม่ให้กับ ตัวเองได้เสมอ หากมันทำให้ตนเองจมอยู่กับความ รู้สึกแย่ๆ ความคิดครๆ เราจะเป็นคนหลักลอยไปเรื่อยๆ ปราศจากเป้าหมายใดๆ ไม่รู้จะไปทางไหน ต่อ ทางไหนดี

ถ้าเรา “ปักหลัก” ใหม่ให้ตัวเองว่า “เรา อยากเป็นแบบไหน” แทน “เราไม่อยากเป็นแบบนี้” นั่นคือสิ่งที่พึงคิด และพึงเริ่มกระทำให้เกิดมากกว่า

คิดล้ม คิดครก คิดระราน จนร้าวราน กับ คิดลุก คิดรุก คิดเริ่ม จนร่าเริง จะ “ตั้งหลัก” แบบ ใดดี **๕**

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง นํ้ายาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนที่รอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

นุ๋นุ๋...เยาวชน

มารีอา ทิพย์มาพร สอนประสาร เยาวชนเขต 2 กรุงเทพฯ

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชนทุกท่าน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับนี้ ขอแนะนำให้รู้จักกับ เยาวชนจากอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

มารีอา ทิพย์มาพร สอนประสาร (ครีမ်ครีမ်)
ที่อยู่ 39/9 ม.6 ต.คลองสี่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120 เกิดวันที่ 30 กันยายน ค.ศ. 1997 สังกัดวัด พระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต เยาวชนเขต 2 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ กำลังศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี

พื้นฐานความเชื่อของครีမ် เท่าที่จำความได้ก็คงมาจากครอบครัวค่ะ แม่จะคอยบังคับให้ไปวัดทุกวันอาทิตย์ แก่บาปทุกสัปดาห์ ถ้าใครมาวัด รังสิต 3-4 ปีก่อน ก็ให้เห็นครีမ်ยืนต่อแถวแก่บาปอยู่ตลอดค่ะ (หัวเราะ) พอโตขึ้นก็เริ่มเข้าใจมากขึ้นว่าการสำนึกผิดจริงๆ ไม่ใช่อยู่ที่เราแก่บาปบ่อยแค่ไหน แต่อยู่ที่ว่าเราปรับปรุงตัวแค่ไหนต่างหาก (ยิ้ม)

แรงบันดาลใจที่ทำให้ครีမ်มาเข้าร่วมกลุ่มเยาวชนของวัด ก็คงเป็นใครไปไม่ได้นอกจาก**พี่อาร์ม (พี่ชาย)** จำได้ว่าตอนแรกๆ ก็โดนบังคับเหมือนเดิม

ค่ะ สุดท้ายก็ลงเอยที่ตัวเองชอบที่จะไปช่วยงานของวัดฯ ชอบไปค่ายที่เขต 2 จัด จนถึงยุคที่พี่อาร์มหมดสัญญา ก็มีโอกาสดำเนินตาม**พี่ปาน**ไปช่วยทำกิจกรรมของเขต 2 จนปัจจุบันก็ได้ไปค่าย รวมถึงช่วยงานกิจกรรมของสังฆมณฑลด้วยค่ะ

ตอนนี้ครีမ်ช่วยเป็นเลขานุการ วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รังสิต และเป็นเลขานุการของเขต 2 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ค่ะ

จากการเข้าร่วมกิจกรรมเยาวชนและช่วยเหลืองานวัด ประโยชน์ที่ได้รับก็คือ การใช้ชีวิตค่ะ เหมือนเราได้ก้าวผ่านอีกขั้นของการเป็นนักเรียน เหมือนเป็นการเตรียมตัวสำหรับวัยทำงานด้วยเลย ได้เรียนรู้ทุกอย่างที่มันไม่ได้อยู่ในหนังสือเรียน จากที่ไม่เคยจัดค่าย ทำกิจกรรม หรือต้องประสานงานใหญ่ๆ ตอนนี้ก็ทำได้แล้วค่ะ

ปัจจุบันเพื่อน ๆ จะสังเกตว่าเยาวชนมาเข้าวัดน้อยลง ครีမ်คิดว่า ความท้าทายที่ทำให้เยาวชนมาเข้าร่วมกลุ่มน้อยลงน่าจะเพราะเยาวชนยุคใหม่ส่วนมากมักจะติดเพื่อน ติดเกม โลกส่วนตัวสูง

เราซึ่งเป็นรุ่นพี่บางทีก็ต้องหาวิธีหลอกหล่อให้น้องๆ มารวมกลุ่มกัน โดยการหาเกมมาเล่น สร้างความสัมพันธ์กันเองบ่อยๆ เพราะว่า no yo(u)th, without u นะ (ยิ้ม)

ในโอกาส 350 ปี มิสซังสยาม เรื่องความเชื่อในความคิดของครีมต้องปลูกฝังตั้งแต่เด็กค่ะ ตั้งคำโบราณที่ว่า “อยู่ๆ กันไปเดี๋ยวก็รักกันเอง” คนที่ไม่มีความเชื่ออาจจะเป็นเพราะเขายังรู้ไม่มากพอ หรืออาจจะยังไม่ได้สนใจค่ะ เหมือนครีมตอนที่เด็กกว่านี้ คริมก็ยังไม่ได้สนใจศาสนาจริงๆ จังๆ แต่พอได้มารวมกลุ่มได้มาทำกิจกรรม ทำค่ายนานๆ ไป มันก็เริ่มชอบ เริ่มรักไปเองค่ะ ถ้าอยากรู้สึกเหมือนกันก็ลองมาเข้าร่วมกลุ่มเยาวชนด้วยกันสิคะ (ยิ้ม)

ปัจจุบัน คริมก็ยังมือใหม่สำหรับทุกกิจกรรมเสมอ ทุกปัญหาที่เจอบางทีตัวคนเดียวก็ทำอะไรไม่ได้ ถึงต้องมีเยาวชนคนอื่นๆ มาช่วยกัน (ก็เหมือนสร้างบ้านทะเละ มีเสาต้นเดียวจะทนเท่ามีเสาหลายๆ ต้นมาช่วยพยุงได้ยังไง) สุดท้ายทั้งในยามทุกข์และยามสุข ขอแค่อย่าทิ้งพระ แล้วพระจะโอบกอดเรา

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

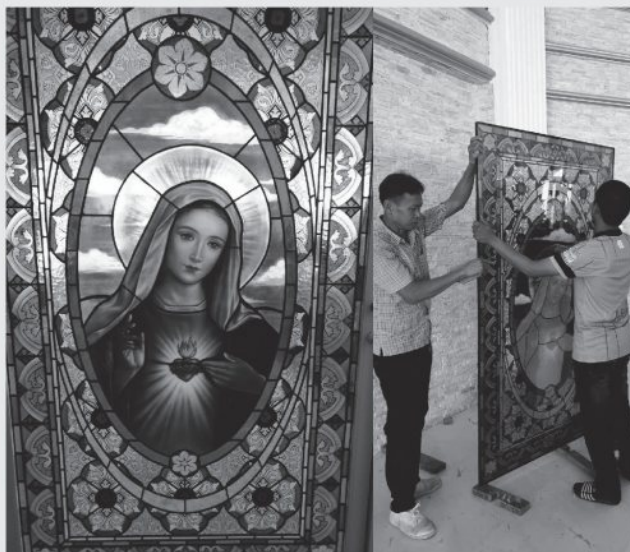

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร
บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน
ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

สร้างความแตกต่าง บริการดีเยี่ยม เต็มเปี่ยมคุณภาพ

อาสนวิหารแม่พระนิรมล อุดมราชธานี

หนึ่งในผลงานของ Monet Glass ณ อาสนวิหารแม่พระนิรมล จ.อุดรราชธานี กับงานสเตนกลาสเพ้นท์อบบานประตูข้างพระแท่น ด้านซ้ายและขวา

Monet Glass ขอขอบคุณ คุณพ่อสเตเฟนบุญเลิศ พรหมเสนา ที่ได้ไว้วางใจให้เราเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานในสถานที่สำคัญ มา ณ โอกาสนี้

Monet Glass Co.,Ltd

sales@monetglass-design.com

+66(0)92-826-2463
+66(0)89-666-6531
+66(0)2-817-6660 #12

www.facebook.com/monetglass

www.monetglass-design.com

44/19 M.7 Soi.Suksawat 78 Suksawat Rd. Bangjak Phrapradaeng Samut Prakan 10130 Thailand

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2019”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...2019” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมคานต์ที่น่ารักทุกคน “สุขสันต์วันแม่แห่งชาติ... ขอให้น้องๆ เป็นลูกที่ดีของคุณแม่ ขอให้รักและเชื่อฟังคุณแม่ เพราะ ‘คุณแม่คือผู้ที่รักเรามากที่สุด’

น้องๆ ที่กำลังมองหาของขวัญชิ้นพิเศษสำหรับมอบให้กับคุณแม่ของน้องๆ พี่ป๋องขอเสนอของขวัญที่เป็น “คำอวยพรที่พิเศษที่สุด” ซึ่งเป็นบทสวดที่ง่ายที่สุด แต่ทรงพลังที่สุด ก็คือ บทวันทามารี๋ย (Ave Maria)... วันทามารี๋ย เบี่ยมด้วยพระพรชาน พระเจ้าสถิตกับท่าน ผู้ได้รับพระพรกว่าสตรีใดๆ และพระเยซูโอรสของท่าน ทรงได้รับพระพรยิ่งนัก สันตะมารี๋ย พระมารดาพระเจ้า โปรดภาวนาเพื่อลูกทั้งหลายผู้เป็นคนบาป บัดนี้และเมื่อจะตาย อาแมน...(ข้าแต่พระแม่มารี๋ย ขอพระแม่โปรดอวยพระพรแต่ คุณแม่ของลูก... ด้วยเทอญ) ขอเพียงน้องๆ คุณเขาลงต่อหน้าคุณแม่ของน้องๆ แล้วสวดบทนี้อย่างซึ้งๆ ด้วยความตั้งใจ เพื่อวิงวอนต่อแม่พระ ขอให้คุณแม่ของน้องๆ มีสุขภาพดี แข็งแรง และอยู่ในการคุ้มครองของแม่พระตลอดไป... พี่เชื่อว่าคำอวยพรบทนี้เป็นของขวัญชิ้นพิเศษที่คุณแม่อยากได้จากน้องๆ มากที่สุด และหากน้องๆ สวดบทนี้ทุกวันด้วยความตั้งใจ พี่ป๋องเชื่อเหลือเกินว่า แม่พระจะทรงปกป้องคุ้มครองคุณแม่ของน้องๆ และรวมถึงสมาชิกทุกๆ คนในครอบครัวของน้องๆ ด้วย ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องพิชามณูญ์ สุภาพ น้องจิรายุ บุญเปลี่ยน น้องสรัญพร ศรีระวัน น้องพลัฏฐ์ แซ่จุง น้องรัตติยาพร คชพันธ์ น้องไทรรัตน์ ฉิมแก้ว จากโรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพฯ น้องรุ่งอรุณ พรอภิปรัชญา น้องประวดี คักดีสมวาท น้องจาวรารณ ศรีไทย น้องแทนไทย ห่มบุญ น้องประเสริฐ แซ่ตั้ง น้องรัชนี กิจไพศาล น้องสุรีย์ เหลืองสร้อยทอง น้องสรรเสริญ บัวสิงห์ น้องอรุณณี อภิวัฒน์นักดี น้องสาคร จากโรงเรียนมนตรวิทยา กรุงเทพฯ

รักพระคัมภีร์

ให้อภัย

พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับลูกชายคนหนึ่งซึ่งขอพ่อให้แบ่งสมบัติให้เขา เขาต้องการออกจากบ้าน ถึงแม้สิ่งนี้จะทำให้พ่อเสียใจ แต่ก็ยังแบ่งสมบัติให้กับเขา และเขาก็ออกจากบ้านไป เขาใช้เงินแบบสุรุ่ยสุร่ายจนหมด เขาไปรับจ้างเป็นคนเลี้ยงหมู เขารู้สึกโดดเดี่ยวและหิว เขาคิดว่าต้องกลับบ้าน อยู่ที่บ้านดีกว่าที่นี่ เขาอยากกลับบ้าน และจะบอกกับพ่อของเขาว่า เขาเสียใจที่ทำในเรื่องแย่ๆ ...ในที่สุด เขาตัดสินใจกลับบ้านและบอกกับพ่อว่า เขาขอโทษ และขอพ่อให้รับเขาไว้ในฐานะเป็นแคคนรับใช้คนหนึ่ง แต่เมื่อพ่อเห็นลูกชายกำลังเดินมาแต่ไกล เขาก็วิ่งไปหาและโอบกอดลูกของเขาด้วยความยินดี

เธอทราบไหมว่า พระเยซูเจ้าพยายามจะบอกอะไรกับเรา พระองค์ต้องการให้เราทราบว่าถึงแม้เรา

จะผละหนีจากพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระบิดาของเรา ถึงแม้เราจะทำอะไรแบบไม่คิด แต่เราก็พร้อมที่จะกล่าวขอโทษและต้องการกลับบ้าน พระเจ้าทรงรอคอยเรา ทรงอ้าแขนออกเพื่อต้อนรับเรากลับบ้านอีกครั้ง

เธอเคยทำอะไรบางอย่างแล้วรู้สึกเสียใจอย่างมากหรือไม่ เช่นเคยทำให้เพื่อนเสียใจและอยากจะทำกลับไปคืนดี แต่เธอกลัวที่จะไปพูด เพราะคิดว่าเพื่อนของเธอจะไม่ให้อภัยเธอหรือไม่ จงจำไว้ว่า ถ้าเธอเคยกระทำความผิดที่แย่ๆ และเธอรู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงโปรดปราน จงกลับใจ และกล้าที่จะบอกกับพระองค์ว่า “เธอเสียใจ และขอพระองค์ทรงให้อภัยเธอ” พระเจ้าจะทรงรอคอยเพื่อต้อนรับเธอเสมอ

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ นักบุญลูกา บทที่ 15 ข้อ 11-32

การ์ตูน...คนดี

...คือดอกไม้แห่งฤดูกาล
(...flower in due season)

จากการ์ตูน Saints...are...ของโบสถ์
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องอริสรา บุญนาค (น้องมาญา) *3324*

เกิด : 17 กันยายน 2556

การศึกษา : โรงเรียนนวมมงคล

วิชาที่ชอบ : วาดภาพ เพราะชอบการ์ตูน

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะช่วยรักษาคุณย่า

เป็นคนมีนิสัย : จริงจัง

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ร้องเพลง

กีฬาที่ชอบ : บันจอลาน

อาหารที่ชอบ : สเต็กเนื้อ

ความสามารถพิเศษ : เต้น

อื่นๆ : -

*น้องอติเทพ สุขสอน (ตุน) *3325*

เกิด : 1 มกราคม พ.ศ. 2557

การศึกษา : โรงเรียนพระแม่มาลี (สาทร)

วิชาที่ชอบ : พละ เพราะได้ออกกำลังกาย และเป็นคนชอบเล่นกีฬา

อนาคตอยากเป็น : ทหาร เพราะได้ปกป้องทุกคน

เป็นคนมีนิสัย : สนุกสนาน จริงจัง

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด KFC.

ความสามารถพิเศษ : เล่นฟุตบอล

อื่นๆ : -

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

ไม่ใส่ใจ

สวัสดิ์คะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง **ไม่ใส่ใจ** เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีเด็กคนหนึ่งเป็นเด็กที่ชอบดองงาน ทำอะไรก็ไม่ตรวจทาน ทำเสร็จบ้าง ไม่เสร็จบ้าง ที่เสร็จแล้วก็ไม่ทวนอีกที่ว่าถูกไหมก็จะส่งๆ ไปเลย ถ้าถูกตามให้ทำ เขาเป็นแบบนี้ในทุกๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนหรือเรื่องที่บ้าน พ่อแม่จะพูดปากเปียกปากแฉะก็ไม่สนใจ คุณครูและเพื่อนๆ จะเตือนก็ไม่สนใจเช่นกัน

วันหนึ่งเด็กคนนี้รู้สึกไม่สบาย ด้วยความไม่ใส่ใจ เขาก็ไม่ยอมบอกใครแล้วก็ไม่ยอมทานยา เขาไม่ชอบทานยาเพราะรู้สึกว่าเป็นภาระและน่ารำคาญ คิดว่าเดี๋ยวก็หาย ไม่เป็นไรหรอก พอไปโรงเรียนเขาก็รู้สึกดีขึ้น ไปวิ่งเล่นกับเพื่อนๆ ตามปกติ พอตกเย็นกลับบ้านไป เขาก็รู้สึกไม่สบายอีก แต่ก็ยังไม่ยอมบอกใคร และรีบไปเข้านอน

วันรุ่งขึ้นเขาก็ยังป่วยอยู่ แต่แอบหลบพ่อแม่ไม่ให้รู้ เพราะไม่ใส่ใจ ไม่อยากจะทานยา เขาไปโรงเรียนแล้วก็เริ่มไอ เริ่มไม่สบายมากขึ้น เขาจึงไปห้องพยาบาล พยาบาลก็ให้ยาเบื้องต้นและบอกให้ไปบอกพ่อแม่ให้พาไปหาคุณหมออีกที เขารับปาก แต่เมื่อกลับบ้านไป ก็ไม่ยอมบอกพ่อแม่อีกเช่นเคย

วันถัดมาเขาไข้ขึ้นสูงและพ่อแม่เห็นแล้วว่าเขาป่วย เขาไม่สามารถปิดได้อีกต่อไป พ่อกับแม่พาเขาไปโรงพยาบาลและตรวจพบว่าเขาเป็นไข้เลือดออก กลายเป็นเรื่องใหญ่กว่าจะรักษาหาย คุณหมอก็ถามว่าทำไมไม่รีบมาหาหมอ อาจจะเป็นอันตรายได้นะ และบอกว่าให้แจ้งที่โรงเรียนทราบด้วย เพื่อพ่อแม่และเด็กๆ คนอื่นจะได้ดูอาการว่าติดต่อกันหรือเปล่า

ปรากฏว่าเพื่อนๆ ในห้องที่เล่นกับเขาบางคน ไม่กี่วันต่อมาก็ไม่สบาย ติดโรคไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อเด็กกลับไปโรงเรียนทั้งพ่อแม่ และคุณครูก็บอกว่า เขาต้องใส่ใจมากกว่านี้ สิ่งที่เขาแอบไว้ไม่บอก ทำให้ตัวเองไม่สบายมากๆ และทำให้คนอื่นไม่สบายตามไปด้วย ต่อไปอยากให้ใส่ใจกับทุกๆ เรื่องกว่านี้ เด็กน้อยได้ประสบการณ์ที่ป่วยหนักและทำให้คนรอบข้างเดือดร้อน จึงเรียนรู้ สิ่งที่ดีกว่าเขา น่า ไม่เป็นไร เรื่องเล็กน้อยจริงๆ แล้วอาจไม่เล็กน้อยอย่างที่คิด

จบแล้วคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบท่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ปอง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

พ.นาคสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ข้องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู้ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มุมนเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“วันทามารีย์” (Ave Maria)
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 กันยายน 2019)

ผู้เป็นที่รักของผองชน

- ผู้เป็นที่รักของผองชน ปฏิบัติตนในหนทางของพระเจ้า เขาสวดภาวนาคำ-เช้า เพื่อตนเองและคนได้ปกครอง ทั้งคนดีและผู้ที่กำลังร้ายตน เพราะเป็นวิถีของพระอาจารย์ ที่ทรงสั่งสอนและมอบแบบอย่างไว้ให้
- ที่เขากวณาเพื่อตนเองก็เพราะรู้ว่า ลำพังตัวเองนั้นไม่อาจทำอะไรได้ ที่กวณาเพื่อผู้อื่นก็เพราะเขารู้ว่า ได้รับสิทธิพิเศษในหน้าที่ให้ทำเช่นนั้น เหมือนอัคราษัมรู้ว่าสามารถต่อรองกับพระเจ้า เพื่อเห็นแก่โลก คนดีจะได้ไม่ต้องพินาศจากไป
- ผู้เป็นที่รักของผองชน มองตนในหนหลังแล้วสุขใจ เขายอมแพ้เป็น เพราะเห็นแก่ความสุขในสังคม แม้รู้ว่าตนเป็นประมุขแต่ไม่ข่มเหงใคร เพียงเพื่อจะต้องชนะให้ได้ในทุกสิ่งที่ต้องการ
- ผู้เป็นที่รักของผองชน อดทนทุกกรณี คั้นความดีแก่ผู้ที่ตนอาจเคยล่วงเกิน แม้เขาจะเติกกว่า และเอ็นดูในสายตาสวยเสมอ ไม่เคยรู้สึกว่าจะต้องเอาคืน เพราะรู้สึกเสมอว่า ชีวิตได้มาหมดแล้ว เขากลับคิดว่า จะคืนพระเจ้าและเพื่อนพี่น้องอย่างไรจึงเหมาะสม
- ส่วนผู้ไม่เป็นที่รัก ยังคงไขว่คว้าแสวงหาการยอมรับจากผองชน ที่ตนยังไม่เคยได้ไม่สิ้นสุด

31 กรกฎาคม 2019

พงศ์ ประมวล

(ขอขอบคุณผู้ถ่ายภาพและแชร์ลงในเฟซบุ๊กให้นำมาใช้กัน)

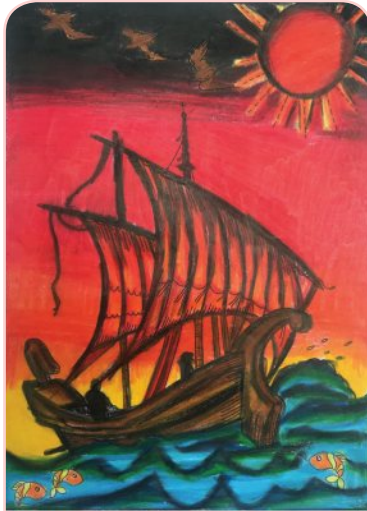
สโมสรอุดมศานต์

พี่ป๋องและชาวคณะ

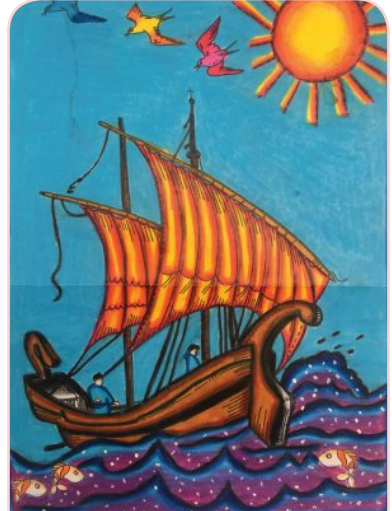
ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.ดลนภา พลดอน
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

2 ด.ญ.สุพรรณษา สีลาอ่อน
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

3 ด.ญ.กฤติมา ไสวงาม
โรงเรียนเซนต์คาเบรียลสันติพัฒนา
จ.เพชรบูรณ์

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกาพ : “ยิ้มใสๆ จากดอยสูง เชียงราย”
เด็กหญิงมณฑิลา ชญาพร พิฆะมางู
ผู้ส่ง : คุณพ่อพรชัย เตชะพิทักษ์ธรรม

ชื่อกาพ : “ยิ้มหวานๆ ของเด็กน้อย”
ผู้ส่ง : คุณพ่อพรชัย เตชะพิทักษ์ธรรม

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

ผู้รับใช้แห่งการประกาศความรักของพระเจ้าเพื่อมวลมนุษยชาติ

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS
โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง
เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน	6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า	7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา	8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ
4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม	9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีรังสิต	10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

เกมสโมสรอดมศานต์

พื้บอจ

พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “...นางซาราห์ภรรยาของท่านจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้ท่าน และท่านจะตั้งชื่อเขาว่าอิสอัค...” (ปฐมกาล 17:19)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

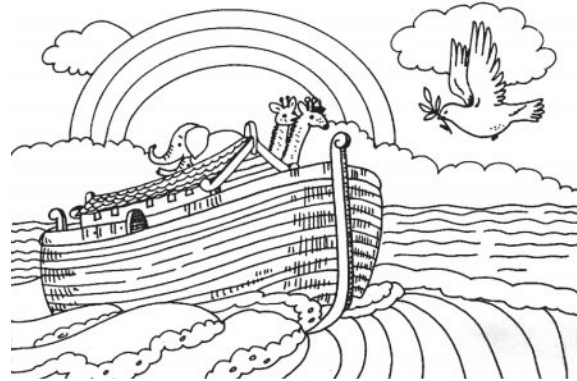

(B)

เก็บมาเล่าเอามาฝาก

พี่ป๊อ

เรือ (Ship)

เรือ เป็นสัญลักษณ์แห่งคริสตศาสนา โดยมีที่มาจากหลายๆ ทาง เช่น ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ได้กล่าวถึงเรือของโนอาห์ที่ลอยล่องอย่างปลอดภัย ณ ช่วงเวลาที่น้ำท่วมโลก และสรรพสิ่งทั้งหลายบนโลก ถูกน้ำท่วมหมด เรือของโนอาห์จึงเป็นสัญลักษณ์ของพระศาสนจักรอย่างชัดเจน และสำหรับพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ในส่วนของพระวรสารทั้งสี่ นั้น มีการเอ่ยถึงเรือบ่อยครั้งทั้งในพระวรสารของนักบุญมัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น รวมๆ กันแล้วประมาณ 40 กว่าครั้ง

นักบุญอัมโบรส เปรียบพระศาสนจักรเป็นดั่งเรือ และไม้กางเขนเป็นเสมือนเสากระโดงเรือ เพราะโลกของเรามีลักษณะค่อนข้างกลม เมื่อเรามองไปในทะเล สิ่งแรกที่เห็นได้แต่ไกลเวลาที่เรือกำลังแล่นเข้าฝั่งนั่นคือ เสากระโดงเรือ ที่เป็นดั่งไม้กางเขน อันเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะในการเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเล ผ่านคลื่นลมพายุ ผ่านภัยพิบัติ เสมือนหนึ่งชนะต่อความแปรปรวนของจิตใจมนุษย์ที่สุดจะหยั่งถึง... “เราเห็นไม้กางเขน เราเห็นความรอดและชัยชนะ” หรือปาฏิหาริย์ที่พระเยซูเจ้าทรงบันดาลให้คลื่นลมในทะเลนั้นสงบลง ช่วยให้เรือของอัครสาวกรอดพ้นจากภัยพิบัติ ซึ่งช่วยเสริมให้ความหมายของเรือในแง่ของสัญลักษณ์ทางศาสนาเด่นชัดเจนนยิ่งขึ้น

เรือยังใช้เป็นเครื่องหมายของนักบุญหลายๆ องค์ด้วย เช่น นักบุญวินเซนต์ นักบุญนิโคลาสแห่งไมรา หรือภาพเขียนของนักบุญจูเลียนที่มีเรือลอยอยู่ในฉากหลัง โดยมีที่มาจากการที่ท่านทำหน้าที่รับส่งคนข้ามปากด้วยความเมตตา ... เราจะเห็นได้ว่าพระศาสนจักรคาทอลิกใช้สัญลักษณ์รูปเรือ ในภาพเขียนกระจกสี ตราสัญลักษณ์ เทริญท้อยคอค พวงกุญแจ แล้วเรายังเห็นว่ามีวัดคาทอลิกหลายแห่งที่มีรูปทรงโครงสร้างคล้ายๆ เรืออีกด้วย ☺

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นูนุ้ย...เยาวชน

สวัสดีค่ะพี่น้องคริสตชนทุกท่าน คอลัมน์ “เพียงเธอห่วงใย ใส่ใจวัยเยาว์... โดย นูนุ้ย” ฉบับนี้ ขอแนะนำให้เพื่อนๆ รู้จักเพื่อนเยาวชนจากประเทศเวียดนาม ภายใต้ชื่อ “Martino Prayer Group”

เยาวชนและคริสตชนเกือบทั่วโลก น่าจะรู้จักและเคยร่วมภาวนาเทเซ่ ที่มีบรรยากาศและบทเพลงที่เหมาะสมแก่การรำพึงภาวนา บรรยากาศนั้นจะตกแต่งด้วยผ้าและภาพไอคอน ซึ่งอาจจะเป็นกางเขน รูปพระเมตตา รูปแม่พระ รูปพระต่างๆ หรือรูป Jesus Friend การตกแต่งนี้ขึ้นอยู่กับวัน-เวลาและหัวข้อที่เหมาะสมกับการภาวนาในช่วงนั้นๆ การนำภาพไอคอนมาวางไว้ก็เพื่อช่วยให้ผู้ภาวนาพิศเพ่ง มุ่งจิตให้รำพึงถึงพระธรรมล้ำลึกจากภาพนี้

สำหรับบทเพลงภาวนาทางหมู่คณะเทเซ่ ประเทศฝรั่งเศส เป็นผู้เริ่มต้นการภาวนานี้ ได้นำพระวาจาของพระเจ้าข้อความสั้นๆ มาใส่ทำนองและขับร้องประสานเสียงอย่างไพเราะ ร้องเข้าไปเข้ามา เพื่อให้ผู้ภาวนาได้ไตร่ตรองพระวาจาได้อย่างลึกซึ้ง บทเพลงนี้ได้ถูกแปลเป็นภาษาต่าง ๆ และนำไปใช้ในการภาวนาเทเซ่ทั่วโลก

สำหรับประเทศไทยของเราก็มีการภาวนาเทเซ่อย่างสม่ำเสมอ ทั้งในกิจกรรมของคาทอลิกและในพื้นที่ของคริสเตียนิกายต่างๆ และมีการนำบทเพลงเทเซ่มาแปลเป็นภาษาไทย จัดทำเป็น CD และหนังสือเพลง (หากท่านสนใจสามารถซื้อได้ที่แฟนกเยาวชนฯ โทร 08-1812-1916 ค่ะ)

ที่ประเทศเวียดนามก็เช่นกัน พี่น้องคริสตชนชอบการภาวนาเทเซ่ และเยาวชนกลุ่มนี้ก็ชอบการภาวนาเทเซ่ด้วย จึงรวมตัวกันภายใต้ชื่อ “Martino Prayer Group” ก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ.2008 ที่เมืองโฮจิมินห์ เมืองหลวงของประเทศเวียดนาม

มีจุดประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนและพี่น้องคริสตชนได้อธิษฐานภาวนา ไตร่ตรองชีวิตแม้จะเป็นเพียงช่วงเวลาสั้น ๆ ของวัน ได้รำพึงภาวนากับพระเจ้าผ่านเสียงดนตรีและความเงียบสงบ อีกทั้งยังให้บริการภาวนาเทเซ่สำหรับวัดและกลุ่มต่างๆ ที่ต้องการภาวนาเทเซ่ด้วย กลุ่มนี้ได้ร่วมมือกันแปลเพลงเทเซ่เป็นภาษาเวียดนามและจัดทำเป็นหนังสือภาวนา นอกจากนี้ Martino Prayer Group ยังทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้และกิจกรรมการกุศลอย่างสม่ำเสมอ

Martino Prayer Group ได้รับการส่งเสริมจาก**คุณพ่อเวียด** (ผู้อำนวยการงานอภิบาลเยาวชนระดับชาติ ประเทศเวียดนาม) คุณพ่อยินดีให้กลุ่มนี้มาใช้วัด Martino ที่คุณพ่อเป็นเจ้าของอาศัยอยู่ ในการซ้อมเพลง จัดกิจกรรมเยาวชน กิจกรรมส่งเสริมความศรัทธาและจัดภาวนา ปัจจุบัน Martino Prayer Group ให้บริการจัดภาวนาเทเซ่ 3 ครั้งต่อเดือน ที่วัด Martino ที่วัดฟรังซิสกัน ที่ศูนย์ของคณะเยสุอิต และที่ศูนย์อภิบาลแห่งไช่ฮงอันด้วย

Martino Prayer Group จำนวน 22 คน จะเดินทางมาประเทศไทย เพื่อเยี่ยมพี่น้องชาวเวียดนามในประเทศไทย ภาวนาเทเซ่ร่วมกัน และมาแสวงบุญเรียนรู้ประวัติศาสตร์พระศาสนจักรไทยในโอกาส 350 ปี มิสซังสยาม เขาจะมาระหว่างวันที่ 14 - 19 สิงหาคมนี้ค่ะ หากเพื่อน ๆ เยาวชนสนใจร่วมกิจกรรมกับกลุ่มของเขา ร่วมภาวนาเทเซ่ หรือต้องการเรียนรู้จักเขา เพื่อนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการจัดตั้งกลุ่มเยาวชน อุทิศตนเพื่อช่วยเหลืองานของพระศาสนจักร สามารถติดต่อได้ที่แฟนกเยาวชนฯ 08-1812-1916 นะคะ **๕**

ขุมทรัพย์แก่แห่งชีวิต

“จงระวังและรักษาตัวไว้ให้พ้นจากความโลภทุกชนิด เพราะชีวิตของคนเราไม่ขึ้นกับทรัพย์สมบัติของเขา แม้ว่าเขาจะมั่งมีมากเพียงใดก็ตาม”
(ลูกา 12:15)

ข้าพเจ้าเปิดเฟซบุ๊กขึ้นมาที่ไรท์รู้สึกสะท้อนใจสงสารตัวเองขึ้นมาเสียทุกที โดยเฉพาะในวันหยุดยาวที่ใครต่อใครก็พากันออกท่องเที่ยว ใช้จ่ายกินอยู่อย่างมีความสุขกายสบายใจ ในขณะที่ข้าพเจ้าถูกกำหนดให้ใช้จ่ายอย่างประหยัดด้วยภาระมากมายในครอบครัว

ข้าพเจ้าพร่ำบ่น ยิ่งพร่ำบ่นก็ยิ่งท้อท้อหัวใจ จะทำอะไรให้ตัวเองมีใช้จ่ายอย่างสบายกายสบายใจเหมือนคนอื่นได้บ้าง ข้าพเจ้าใช้เวลาในช่วงวันหยุดยาวในการช่วยพ่อแม่ทำงานสวนงานบ้าน และเลี้ยงหลาน

ข้าพเจ้าแอบพร่ำบ่นถึงวิถีชีวิตที่น่าเบื่อของตนเองในแต่ละวัน ยิ่งบ่นก็ยิ่งเบื่อ พาลทำให้สภาพแวดล้อมและคนในครอบครัวมัว

หมองไปด้วย ข้าพเจ้าจึงย้อนกลับมาพิจารณาตนเองใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่พ่อและแม่ของข้าพเจ้าต้องใช้ชีวิตอยู่กับบ้าน ทำงานสวนงานบ้าน เลี้ยงหลานเช่นกันแบบนี้ทุกๆ วัน ท่านไม่เบื่อหน่ายบ้างหรือ ทำไมท่านไม่เคยพร่ำบ่นเหมือนข้าพเจ้าเล่า

ข้าพเจ้าจึงพยายามหาความสุขจากสิ่งๆ ที่ทำ เมื่อมองหาที่จะพบ พบความสุขท่ามกลางความรักและธรรมชาติ ช่างบ้านข้าพเจ้าเป็นสุสานหรือบ้านของเหล่าทูตสวรรค์

ถูกกันเขตแดนด้วยบ่อน้ำที่ข้าพเจ้าสามารถลงไปแหวกว่ายได้อย่างสนุกสนาน หลังบ้านมีพืชผักสวนครัวมากมายให้เดินชื่นชม ในบ้านมีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ไม่เคยขาดแคลน

เมื่อมองหาความสุข ความสุขก็จะปรากฏขึ้นมา พอใจในสิ่งที่มี ยินดีในสิ่งที่ได้ จึงยังคงเป็นข้อเตือนใจสำหรับข้าพเจ้าได้เสมอ และใช้ได้ในทุกสถานการณ์ ถ้าใจบ่นพอที่จะยินดีในสิ่งที่มีและสิ่งที่ได้รับ

“คนโง่เอ๋ย คตินี้ เขาจะเรียกเอาชีวิตเจ้าไป
แล้วสิ่งที่เจ้าได้เตรียมไว้จะเป็นของใครเล่า
คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเอง
แต่ไม่เป็นคนมั่งมีสำหรับพระเจ้าก็จะเป็นเช่นนี้”
(ลูกา 12:20-21)

เศรษฐีหนุ่มคนหนึ่งมีภรรยาหลายคน เขามีทรัพย์สมบัติมากพอที่จะปรนเปรอบรรดาภรรยาของเขา และภรรยาของเขาทุกคนต่างก็พึงพอใจในทรัพย์สมบัติเหล่านั้น พวกเขาใช้ชีวิตบนความสุขสบายของทรัพย์สินเงินทองที่หามาได้ จนบางทีพวกเขาลืมคิดถึงศีลธรรม คุณธรรมที่ต้องรวมถึงคุณค่า คักดีศรีความเป็นมนุษย์ของตนไปเสียสิ้น หากชีวิตของเรา เมื่อมีเสียงเรียกเตือนใจเราในยามที่เรากำลังหลงทาง มีเหตุการณ์ทำให้เราสะกิดใจ และกลับมาในเส้นทางพระพรได้นั้น ก็ถือว่าเป็นพระคุณมากล้นที่พระเมตตาประทานให้ หากเราไม่หลงใหลใฝ่เพื่อ ไม่ปิดหูปิดตา และรู้จักรับฟังเสียงเตือนบ้าง

เราก็จะได้กลับมาเดินในเส้นทางที่ต้องอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเรากล่าวถึงภรรยาเล็กๆ ของบรรดาชายที่มีสถานะเป็นเศรษฐี เราก็จะไม่รู้สึกแปลกใจเลย เพราะสถานการณ์เหล่านี้สร้างความเคยชินให้กับสังคมโลกไปเสียแล้ว ว่าหากชายใดมีทรัพย์สมบัติก็จะมีหญิงมาให้เซยชมไม่ขาดสายหรือแม้แต่รายการต่างๆ หลายรายการ ก็ต่างแสวงหากำหนดเสนอความอลังการของบรรดาบ้านเศรษฐี กิจกรรมร้องเล่นเต้นรำ ข้าวของเครื่องใช้แบรนด์เนมของคนมีฐานะมากมาย

เมื่อเยาวชนรับมาก็เก็บไว้เป็นฐานข้อมูลว่าสักวันหนึ่งฉันจะเป็นเช่นนั้นให้จงได้ กลายเป็นการแข่งขันกันเพื่อความร่ำรวยทางทรัพย์สมบัติ มิใช่แข่งขันกันเพื่อสร้างคุณงามความดีเสียแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังพอแลเห็น

รายการโทรทัศน์ที่มีคุณค่าอยู่อีกมากมาย รายการ super 10, super 60+ หรือ super 100 และอีกหลายรายการ ที่ส่งเสริมด้านศักยภาพของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ทุกชนชั้นฐานะ

ยกระดับคุณค่า และคักดีศรีความเป็นมนุษย์ของคนที่จะต่ำต้อยในสายตาผู้อื่นให้สูงขึ้น ในสายตาของสังคมโลกซึ่งทำให้สังคมและโลกนี้คงน่าอยู่ยิ่งขึ้นกว่าทุกวันนี้ “คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเอง” เมื่อไม่กี่วันมานี้ ข้าพเจ้าได้ฟังแต่ข่าวเรื่องการเสียชีวิตของบรรดาญาติ และเพื่อนๆ ซึ่งบางคนมีครอบครัวแล้ว และยังมีภาระอีกมากมาย

ข้าพเจ้าจึงนึกคิดขึ้นมาว่า ถ้าผู้ที่เสียชีวิตมีทรัพย์สมบัติที่แอบฝากไว้ในบัญชีธนาคารโดยไม่ได้บอกกล่าวบุคคลอื่นๆ ไว้เลย แล้วเสียชีวิตจากไป ทรัพย์สมบัติเหล่านั้นจะตกทอดไปเป็นของใคร จริงแท้แน่นอนที่พระวาจาสอนใจข้าพเจ้าว่าคนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเอง เมื่อวันหนึ่งถูกเรียกจากโลกนี้ไปแล้วทรัพย์สมบัติที่เจ้าของพยายามเหนื่อยยากสะสมไว้นั้น ก็จักตกทอดไปเป็นของคนอื่นไปเสีย

ช่วงระยะเวลาที่เรามีชีวิตอยู่บนโลกนี้ ถ้าเราเพียรสะสมเพียงทรัพย์สินของโลก เราก็จะลืมนสะสมทรัพย์สมบัติฝ่ายจิตนั่นคือคุณความดีที่จะนำพาเราไปสู่สวรรค์

“คนโง่เอ๋ย คตินี้ เขาจะเรียกเอาชีวิตเจ้าไป
แล้วสิ่งที่เจ้าได้เตรียมไว้จะเป็นของใครเล่า
คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตนเอง
แต่ไม่เป็นคนมั่งมีสำหรับพระเจ้าก็จะเป็นเช่นนี้”
(ลูกา 12:20-21)

จงแสวงหาน้ำพระทัยพระเป็นเจ้า และความเที่ยงตรงของพระองค์ แล้วทุกๆ สิ่งจะบังเกิดแก่ตัวของท่าน อัลเลลู อัลเลลูยา ฮี

“แล้วผมจะค้นพบพระเจ้าได้อย่างไร?”

ข้าแต่พระเจ้า เป็นเจ้า วันอาทิตย์ที่ผ่านมานี้ ลูกได้รับนัดไปพบชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีความทุกข์มาก และมีคุณพ่อแนะนำให้เขาไปดูรายการเจาะใจของลูก เมื่อได้ดูเสร็จ เขาต้องการพบลูกมาก คุณพ่อที่ลูกเคารพรักผู้นี้ถามลูกว่า ยินดีจะไปพบเขาไหม ลูกตอบรับทันที

เมื่อพบกัน เนื่องจากเขาและเพื่อนอีก 3 คนที่ไปพบลูกด้วย ทราบเรื่องราวชีวิตของลูกแล้ว จากรายการเจาะใจ ลูกจึงให้เขาเล่าเรื่องเกี่ยวกับชีวประวัติของเขาให้ลูกฟังเพื่อลูกจะได้ทราบว่า จะคุยกับเขาในรูปแบบใดเกี่ยวกับพระเจ้าจึงจะสัมผัสจิตใจเขาได้ดีที่สุด

เขาเป็นคนที่มีความทุกข์ในทุกลมิตินี้ของชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก แต่มีผู้ใหญ่คนหนึ่งข้างบ้านที่สงสาร และให้ความช่วยเหลือและความรักเขามาตลอด เขาจึงรักผู้ใหญ่คนนั้นเสมือนเป็นพี่สาวแท้ๆ แต่เมื่อไม่กี่เดือนที่ผ่านมานี้ พี่สาวที่เขาเคารพรักผู้นี้ได้เสียชีวิตลงในวัยกลางคนเท่านั้น เขาจับไม่ได้ หัวใจแตกสลาย ในวันที่พี่สาวผู้นี้จากไป เขาเดินมาที่วัดของคุณพ่อท่านนี้ในเวลาพลบค่ำแล้ว

เขาอยากแสวงหาผู้ที่มีอำนาจเหนือมนุษย์คือ พระเจ้า!

ลูกฟังเรื่องราวชีวิตของเขาต่ออีกเกือบชั่วโมง เมื่อเขาได้ระบายเรื่องราวทั้งหมดที่อัดอั้นตันใจ เขาจนหมดแล้ว ลูกจึงได้เล่าเรื่องราวของลูกให้เขาฟังบ้าง ลูกได้สรุปเรื่องคดีของลูกเพียงสั้นๆ เพราะเขาทราบจากรายการเจาะใจแล้ว แต่ลูกเล่าให้เขาฟังถึงชีวิตของลูกหลังจากคดีจบ การแสวงหาพระเจ้าของลูก การเปลี่ยนแปลงในชีวิตของลูกหลังจากค้นพบพระเจ้าแล้ว และสถานะแห่งความสันติสุข และปีติสุขในใจของลูกในทุกวันนี้ ไม่เพียงแต่เขา แต่เพื่อนๆ เขาก็ฟังด้วยความตั้งใจ

มีคำถามคำตอบมากมายระหว่างเขาและลูก แต่สรุปมี 3 ประเด็นหลัก ดังนี้

หากเขามาเป็นคริสตชนแล้ว เขาจะพบความสุขสงบสุขในใจไหม?

ลูกตอบว่า สำหรับลูกแล้ว หลังจากที่ได้อ่านพบว่าที่แท้พระเจ้าสถิตอยู่ในใจลูกนี้เอง ไม่ได้อยู่บนสวรรค์ไกลโพ้นโน่นเลย ลูกมีความสุขมาก เพราะในเวลา 3 นาที ลูกจะคิดถึงและให้ “รู้สึกถึง” พระเจ้าในใจ แล้วลูกก็มีความสุขและลืมเรื่องอื่นๆ ที่ค้างคาในใจไปเลย ใครที่ค้นพบพระเจ้าแล้ว จะเข้าใจ

เขาถามต่อทันทีว่า “แล้วผมจะค้นพบพระเจ้าได้อย่างไร?”

ลูกตอบเขาว่า แต่ละคนคงมีวิธีค้นหาพระเจ้าต่างกัน สำหรับลูกมี 3 องค์ประกอบคือ 1. การสวดสวดสวดประจำวันและอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอทุกๆ วัน 2. การอ่านพระคัมภีร์และพยายามประพฤติปฏิบัติตามในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด และ 3. ความเงียบ ลูกบอกเขาว่า ลูกทำข้อ 1 และ 2 ในความเงียบสงบมาตลอด 20 กว่าปีที่ผ่านมานี้ ตั้งแต่ลูกเริ่มแสวงหาพระเจ้า และในความเงียบนี้เอง ที่ลูกได้ค้นพบพระเจ้าและสามารถสัมผัสสัมผัสความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ตลอดจนการประทับในใจของพระองค์ได้

เขาตากลุกลงด้วยความตื่นเต้น น่าสนใจมากครับ แต่... ผมเป็นนักดนตรี จะอยู่ในความเงิบได้อย่างไรครับ “คุณหาและแบ่งเวลาซี ไม่ได้หมายความว่า คุณต้องมีชีวิตอยู่ในความเงิบทั้ง 24 ชั่วโมงต่อวัน ก่อนนี้ฉันต้องฟังเพลงทุกครั้งที่ยืนรถและทันทีที่เหยียบเข้าห้องนอนต้องเปิดเพลง แต่ฉันเลือกที่จะเปลี่ยนการประพาดิตนในช่วงเวลาเหล่านั้น เป็นการสวดส่ายประจำตอนขึ้นรถ และอ่านพระคัมภีร์ตอนอยู่ในห้องนอนแทน ใหม่ ๆ จิตใจก็ฟุ้งกระจาย แต่การอ่านพระคัมภีร์เปรียบเสมือนการกระโดดจับจิตให้มาอยู่กับที่ ไม่ให้กระโดดโลดเต้นไปในอากาศทั่วห้อง บังคับให้ตัวเองมีวินัยไปเรื่อย ๆ จนจิตมันนิ่ง และการอ่านพระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งความสุขและความชุ่มฉ่ำในหัวใจ” แล้วลูกก็เล่าต่อ “มีอยู่ครั้งหนึ่ง สมัยที่ฉันยังขับรถเอง พอขึ้นรถปุ๊บ ฉันก็เริ่มสวดส่ายประจำใจและสมาธิก็อยู่กับบทสวดภาวนา สวดไปเรื่อย ๆ ขับรถไปเรื่อย ๆ พอสวดจบส่ายประจำใจ อ้าว! ฉันอยู่ไหนเนี่ย ปรากฏว่า ขับรถไปคนละทิศทางกับที่ๆ จะไป!

คำถามสุดท้ายที่มีความหมายสำหรับชายหนุ่มผู้นี้มาก

“พี่สาวคนนี่ที่ผมเคารพรักที่สุดได้ตายจากผมไปแล้ว ผมยังมีวิธีใดที่จะตอบแทนบุญคุณพี่คนนีใหม่?”

ลูกตอบทันที “มีซี ไม่ว่าเธอจะยังคงนับถือศาสนาเดิมหรือเปลี่ยนใจมานับถือศาสนาคริสต์ ขอให้เธอตั้งใจทำตัวเป็นคนดีตลอดชีวิต และอุทิศผลบุญกุศลให้พี่คนนี่ พี่เธอก็จะได้รับส่วนบุญที่เธอแผ่ให้เขา หากเธอกลับใจมาเป็นคริสต์ เธอก็ทำความดีทั้งชีวิตที่เหลือ ถวายเกียรติแด่พระเจ้า และอธิษฐานว่า พี่เธอทำความดีเช่นนี้ เพื่อมอบให้แก่ดวงวิญญาณของพี่สาวของเธอที่ล่วงลับไปแล้ว และหากเธอทำเช่นนี้ได้ การตายของพี่สาวเธอจะมีคุณค่า”

ทันทีที่ลูกพูดประโยคเหล่านี้จบ สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น น้ำตาของลูกผู้ชายวัย 40 เศษคนนี้ไหลลงอาบแก้ม เขาก้มหน้าลงกับโต๊ะ ร้องไห้อย่างหนักโดยไม่อายใคร ลูกตกใจและอยากลุกขึ้นไปโอบเพื่อปลอบใจเขา แต่ตัดสินใจปล่อยไปให้เขาร้องไห้จนหมดความอยากร้องจะดีกว่า

เราจบการสนทนาธรรมวันนั้นเวลาบ่ายโมงกว่า ทุกคนหิวแล้ว พวกเขาโดยเฉพาะชายหนุ่มต้นเรื่องขอบขอบคุณลูกไม่หยุดปาก เขาจะไปขอเรียนคำสอนต่อและจะทำตามคำแนะนำของลูกในการศึกษาอ่านพระคัมภีร์

ลูกได้บอกกับคุณพ่อผู้เชิญลูกไปวันนั้นว่า ไม่ว่าผู้ฟังจะเป็นพันหรือหมื่น หรือแค่ 2-3 คน หรือแม้แต่เพียงคนเดียว หากเป็นการพูดเกี่ยวกับเรื่องราวของพระเจ้า และเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระองค์แล้ว ลูกยินดีและเต็มใจ และพร้อมเสมอทุกเวลา

นี่เป็นสิ่งเล็กน้อยที่สุดที่ลูกจะสามารถทำเพื่อตอบแทนพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อลูกและครอบครัวของลูก พระเจ้าข้า

“ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด โปรดทรงสำแดงพระองค์ไว้ในเวลาที่ข้าพเจ้าทั้งหลายมีความทุกข์...” (เอสเธอร์ 4:17R)

อาแมน
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

ขอพระฤทัย ไกล่ชิด
ประเสริฐเลิศล้ำสำแดง
สิ่งที่ดีแท้ถ้วนทั่ว
ยื่นหยัดศรัทธาพานำ
ร่ำรวยด้วยพรพร้อมสรรพ
ความเชื่อมีเจือมีจาง
ขอพระฤทัยในบ้าน
อิมอาบซาบซึ่งพึงมี

สถิตท่ามกลางสว่างแสง
แจ่มแจ้งดวงจิตซิดธรรม
คุ้มครองครอบครว้ขึ้นจ้
ให้สำเร็จหมายปลายทาง
ตอบรับทุกข์สุขทุกอย่าง
เสริมสร้างสัมพันธ์อันดี
มอบพระพรระหทานทุกที่
จะก็ก้าวเดินเจริญใจ.

สมโภชพระฤทัยของพระเยซูเจ้า
๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวถอดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

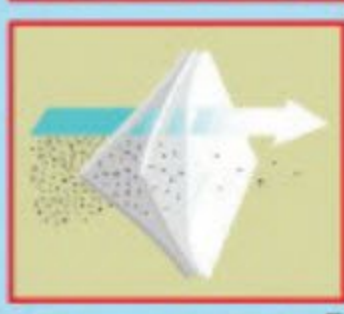

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

The Best of Thai Hospitality In the Heart of Bangkok

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th